

Αριθ. 73.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αίσυνοδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Γραμ. Δυν.
Ταχυδρ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 89. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Στρατοπεδάρχης Τρέζελ μὰ ἀνήγγειλε διὰ τοῦ ἀπὸ τὰς 23 Αὐγούστου ἐπιστήμου εγγράφου του, ὅτι κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐξισχυτάτου στρατηγῶν Κ. Σινιέρ δι-
κύντος τὰ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Γαλλικὰ στρατεύ-
ματα, αὐτὸς μέλλει ν' ἀναλάβῃ τὰ χρεὴ τοῦ ἀρχηγῶ τῶν
Ἐπιτελῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν
παραίτεται τοῦ ὑπουργήματος τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν
τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὸ ὅποιον τὸν ἐνεπιστεύ-
θηκεν διὰ τοῦ ἀπὸ τὰς 22 Ιουλίου 1829 ἡμῶν διατάγ-
ματος.

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ Κύριος Στρατηγὸς Γεράρδος ἀπὸ
τὸν παρελθόντα ἀκόμη χρόνον διαρίσθη ἀπὸ τῆς Διοικήσεως
του, διὰ νὰ ἐκτελῇ τὸ ἴδιον χρέος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι
αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος τὸν ἀποκαταστάσουσι
ἀξίον ὅλης μας τῆς ἐμπιστοσύνης.

Διατάττειτομεν.

Ὁ ὑπασπιστὴς Στρατηγὸς Γεράρδος καθίσταται ἀντὶ
τοῦ Στρατηγοῦ Τρέζελ εἰς τὰ χρεὴ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν
τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Ἐπομένως ὁ Στρατηγὸς Κ. Τρέζελ θέλει παραδῶναι
εἰς τὸν ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν Γεράρδον τὰ ἀρχεῖα αὐτοῦ
τοῦ σώματος.

Ὁ Στρατηγὸς Γεράρδος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁμοίων
προτεκλήθη νὰ ἐκτελέσῃ χρεῶν, θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὰς
διαθέσεις τοῦ ὑπ' Άρ. 13,509 διατάγματος τῶν 22 Ιου-
λίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
θέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὸν Στρατηγὸν
Τρέζελ καὶ εἰς τὸν Στρατηγὸν Γεράρδον.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Αὐγούστῳ 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Άρ. 90. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην καὶ Γενικὸν Διευθυντὴν
Κύριον Τρέζελ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
θέλει σὰς κοινοποιῆσαι διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου σὰς ἐπι-
τρέπεται νὰ ἐγχειρίσῃτε τὰ ἀρχεῖα, καὶ νὰ παραδῶσῃτε τὴν
διοίκησιν τοῦ Τακτικοῦ σώματος εἰς τὸν Στρατηγὸν ὑπασπι-
στὴν Κ. Γεράρδον.

Ἐπισυνάψω ἐνταύθα τὴν ὁποίαν διευθύνω εἰς τὴν πα-
ροῦσαν εὐκαιρὰ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κ. Σινιέρ.

Τὸ ἐπὶ καλὸν φρόνημα, το ὁποῖον διεγείρατε εἰς τὸν τόπον
τοῦτον, ἀφιερῶν τὴν εὐφυΐαν καὶ τὸν ἐνδελεχῆ ζήλόν σας
εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν Τακτικῶν τοῦ στρατευμάτων, θέλει
ἀποκαταστήσῃ ἀγαπήτῃ τὴν ἀνάμνησιν τῶν κόπων σας
καὶ τῶν σπουδῶν σας.

Δὲν πρέπει ν' ἀμφιδάλλετε, Κύριε Στρατηγέ, διὰ τὴν
λύπην, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δοκιμάζει, διότι δὲν
δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σὰς δώσῃ μίαν ξεχωριστὴν τῆς
εὐγνωμοσύνης της ἀπόδειξιν.

Δεχθήτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς πολλὰ
ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγούστῳ 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ

Άρ. 91. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν Κ. Γεράρδον.
Κύριε Στρατηγέ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
θέλει σὰς κοινοποιῆσαι τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου σὰς
ἀπονέμεται ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ Τακτικοῦ σώματος.

Εἰ, τὴν νέαν ταύτην θέσιν θέλετε δυνηθῇ εὐκaiώτερον νὰ
ἐκπεραιώτετε τὸ ὅποιον ἐπεχειρήσθητε εὐσιώδες ἔργον τοῦ
σχηματισμοῦ τοῦ Τακτικοῦ ταγματος.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐναρμόνισθαι καὶ αὐτὴ διὰ τὰ ταχιστα-
ποίησιν τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἀξιολογὸν διοίκησιν, τὴν
ὁποίαν σὰς ἐμπιστεύεται.

ἡ ἐκκαλεῖσθαι τὸν παρελθόντα χρόνον προσωρινῶς καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου δὲν ἦτον εἰσέτι καλὰ σπένδον. Σήμερον πρέπει ν' ἀναβέβητε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τύπων, τὰς εὐκαλυπτοῦσας τὴν ἐνέσκειαν τῶν υποθέσεων, χωρὶς νὰ συμπλέκη τὰς δικαιοδοσίας.

Ἄς ἐδόσατε, Κύριε Στρατηγέ, πολλὰς ἀποδείξεις τοῦ κινήτου ὑμᾶς ζήλου καὶ τῆς εὐθυίας σας διὰ τὰ συγχρόνως ἀπὸ τοῦ παρόντος διὰ τὰ εὐτυχὴ καὶ ταχέα ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια θέλουν δώσει αἱ περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐργασίαι σας.

Ἐχθρῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν βεβαιώσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 92. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην Κύριον Τρεζελ.

Μ' ὅλον ὅτι μὲ λύπην μου συγκατατίθεμαι εἰς τὸ νὰ δώσω πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κ. Κωρδεῖ τὴν αἰτήσιν αἰδελαν, ὡς αὐτὸς ἐκτελεῖται, γνωρίζω τὴν ἀξιόληθιν αὐτοῦ τοῦ ἐξαιρέτου ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ ὑμεῖς, Κύριε Στρατηγέ. τὴν γνωρίζετε. Σπεύδω σήμερον νὰ παρακαλέσω τὸν Στρατηγὸν Κύριον Συνίδεον, διὰ τὰ συλλογὰς εὐνοϊκῶς περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν ὑπουργείων -τῆς Γαλλίας-, τὴν εὐχὴν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ ποιῶ, ὥστε φθάσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Συνταγματάρχης Κ. Κωρδεῖ, ν' ἀπολαύῃ τὸν προεδρισμὸν, τὴν ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ τῷ χορηγήσω χωρὶς ν' ἀποκαταστήσω νομίμους ἀπείρους τοιαύτας ἀπατησεις.

Ὁ Ταγματάρχης Κ. Μελιέρς, δὴ αἱ ἐπίσης ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ τὴν ὁπλακηνναίαν αἰδελαν.

Δεχθῆτε, Κ. Στρατηγέ, τὴν βεβαιώσιν τῆς ἐξαιρέτου μας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 530. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 11 Ἰουλίου τρέχοντος ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Δημητρίου Ψάλτογλου, καὶ τῆς παρὰ πόδας αὐτῆς πράξεως, εἰδοποιεῖ διὰ προγράμματος τὸν Κύριον Ν. Β. Δρίτσα, καὶ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ Μ. Π. Ἀγέλαστον, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Κύριος Δημήτριος Ψάλτογλος ἐκλεξε διὰ διαιτητὴν του εἰς τὴν ἀρξαμένην εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον διαφορὰν αὐτῶν, προκύπτουσαν ἀπὸ συμμετοχὴν εἰς συντροφικὴν ἐπιχείρησιν (participation) τὸν Κύριον Ἰωάννη Ζαφειρόπουλον, καὶ ἀκολουθῶν προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἢ προσωπικῶς, ἢ δι' ἀντιπροσώπου του, ἐντὸς 21 ἡμερῶν προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐκλέξῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ διαιτητῆν ἄλλως, τὸ Δικαστήριον καθ' ὑπα-

γρέυσιν τοῦ Ἐ. Γ. Κώδικος θέλει τὸν ἐκλέξῃ αὐτ' αὐτοῦ, καὶ τλπ.

Ὅμοιον τοῦ παρόντος νὰ σταλῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ καταχωρηθῇ ἐν αὐτῇ, ἕτερον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῆς πύλης ταύτης, τρίτον νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τέταρτον νὰ ἀφελῇ τῷ Κυρίῳ Μ. Π. Ἀγέλαστῃ.

Ἐν Σύδα, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΞΙΜΑΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ησάκας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Θεσσαλονίκης, 12 Αὐγούστου.

Ἐξ ἰδιαίτερου γραμματεῖς.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Πόλεως Κιουτχῆς συναθροίσας κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, εἰς τὸ ἐν Μιναστηρίῳ στρατοπεδῶν τοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀλβανῶν μετὰ τῶν ἀκολουθῶντων, ἀφ' οὗ διὰ κοινοποιῶν ὑποσχέσεων τοὺς ἐνέπνευτε θάρρος, ἠθέλησε νὰ τοῦ κάμῃ ἐπιδείξιν τινὰ τῶν προέδων, τὰς ὁποίας ἔκαμον τὰ τακτικά στρατεύματα. Τὰ ἔκαμε λοιπὸν νὰ κινήσιν εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ μετὰ ταῦτα παρήγγειλε πυροβολισμὸν. Χίλιοι περίπου Ἀλβανοὶ, αἵτινες παύσαντες προσηλωμένοι καὶ ἐθεώρουν ἡσύχως, ἔπεσον θύματα. Μ-ταῦ ἄλλων ἐθανατώθησαν ὁ Βελή-Μπεης, ὁ Χαράν-Μπεης, καὶ ὁ Ἐσλά-Μπεης ἐκεῖνος, ὅστις ἤρπαιε τὴν Κόζανην, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ πληρώσῃ τὰ στρατεύματά του, τὰ ὅποια ἐκινήθησαν κατὰ τῶν Ῥώσων. Ὁ Σελικλᾶς πασας δὲν εὐρίσκει ἐκεῖ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν. Αὐτὸς εἶχε στείλει τὸν υἱὸν του, ὅστις δὲν ἐπειράχθη, διότι ὁ παῖς, καὶ ὁ τῆς Σκέδρας πασας ἐπρόκειντο νὰ μείνωσι πιστοὶ εἰς τὴν Πέρσαν. Παρόμοιόν τι συνέβη τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου διοικεῖ ὁ υἱὸς τοῦ Κιουτχῆ. Ἐκ τούτου δὲ εἰ διαφυγόντες τὴν ἀπώλειαν Ἀλβανὸν ἔδωκεν πῆρ εἰς ταύτην τὴν πύλιν τῶν Ἰωαννίνων, καὶ λεηλατήσαντες αὐτὴν, ἀπεχώρησαν εἰς κώμην τινὰ Ἰεσσαρὰς ὥρα, ἀπ' οὗτοι τῆς πόλεως.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας.

Ἀκολουθία τῶν σημαντικωτέρων συμβεβηκότων, κατὰ σύνοψιν ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Ὅσοι τῶν Ἀντιπροσώπων εὐρέθησαν ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, συνήλθον καὶ ἔγραψαν διαμαρτυρησιν κατὰ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως. Πενταμελὴς δ' ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ εὐνοπολήτων Ἀντιπροσώπων ὑπῆγε τὴν 17 εἰς τὸν στρατάρχην Μαρμόντον, καὶ τὸν ἐπρότεινε, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐταξίας, ἂν ἀκυρωθῶσι τὰ διατάγματα τῆς 13, β' νὰ παραιτηθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ, καὶ γ' νὰ συγκαλεσθῶν αἱ βουλαι κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου, ἡμέραν προδιατεταγμένην. Ὁ Πρίγκιψ Πολιγνάκ ἐρωτηθεὶς, ἀπερρίψε τὰς προτάσεις, καὶ ἡ πρεσβεΐα ἐπαυλῆθεν ἄπρακτος. Μετὰ τὴν διαμαρτυρήσιν, οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐπεμελήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σάλου νὰ προλάβωσι τὴν πατρίδα τῶν ἀπὸ τὰς δεινὰς συνεπειᾶς τῆς ἀναρχίας. Ὁργανίσθη λοιπὸν προσωρινῶς ἡ κυβέρνησις τῆς πρωτευούσης, συνεστήθη ἡ ἐθνικὴ φρουρά, καὶ ἀρχηγὸς αὐτῆς διορίσθη ὁ στρατηγὸς Λαφαίεττης, ὅστις ἀνευφημίσθη ὁμοφώνως.

παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ Πρυτανείῳ τῆς πόλεως. Ἐκα-
 ῖσθι ὡς Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου ὁ Δεσπότης τῆς Αὐρη-
 λίας, καὶ τὴν 19 συνοδευμένος παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων
 ὑπέβη εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς πόλεως, ὅπου ἀνδείχθη εἰς
 τὸ λαὸν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Λαφαίεττου καὶ ἐδεχθη τὰς
 εὐχάς. Ἀνεψφύσθη τὸ τρίχρωμον σημεῖον, ὡς τὸ μόνον
 ἐθνικὸν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἀναγνωρίζμενον, καὶ
 ἐπὶ ὅλων τῶν δημοσίων κτιρίων ἀνυψήθη ἡ τρίχρωμος ση-
 μαία. Ἡ φόρὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, κατα τὴν ἐπα-
 νασιν ταύτην 60 σχεδὸν ὥρας διαρκέσασαν, δὲν λογί-
 ζεται κατὰ τὰ, ὀδυρότερας πληροφειάς πολὺ ἀνωτέρας τῶν
 1790 εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας.

τὴν 18 πρὸς ὁ Βασιλεὺς ἀνέλασε μετὰ τῆς οἰκογε-
 νείας του ἐκ τοῦ Ἀγ. Κλουὶ συνοδεύμενος ἀπὸ τὰ περὶ
 αὐτὸν ὀλίγα στρατεύματα χωρὶς νὰ λάβῃ κάμιναν σημα-
 τικὴν ἐνὸς πληθύνειν καὶ ὑπὸ τῆς εἰς τὴν πόλιν
 Ῥαμπουίλλετ. Αὐθημερὸν δὲ ἦλθον ἄγγελοι παρ' αὐτοῦ
 εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς πόλεως λέγοντες, ὅτι ὁ Βασιλεὺς
 διώρισε Πρίεδρον τοῦ Συμβουλίου του τὸν Διὸνα Μορτε-
 μάρτην, καὶ θέλει δ.χθῇ ὅποιονδήποτε ὑπουργεῖον κα-
 ῖν ἤθελεν ἐκλεῖξαι αὐτός· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ὀβη κάμ-
 μία ἀκρόασις. Τὴν 20 ἐξέδωκεν, ὡς λέγεται, μία πρᾶξιν
 διαλαμβάνουσαν τὰ ἑξῆς:

„Θέλω ὁ Βασιλεὺς νὰ καταπαύσῃ τὰς ταραχὰς τὰς
 ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἐν τινὶ μέρει τῆς Γαλλίας ὑπαρχού-
 σας, θάρρυν δὲ καὶ εἰς τὴν εἰλικρινὴ πεισθῆσιν τοῦ
 ἐξαδέλφου του, τοῦ Δεσπότης τῆς Αὐρηλίας, διορίζει
 αὐτὸν Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου.

„Κρίνας δὲ ὁ Βασιλεὺς ἀρμόδιον ν' ἀθετήσῃ τὰ δι-
 τάγματα αὐτοῦ τῆς 13 Ἰουλίου, στέργει εἰς τὸ νὰ συ-
 ναθροισθῶσιν αἱ Βουλαι κατὰ τὴν 22, καὶ ἐλπίζει ὅτι
 θέλουν ἀποκαταστήσει τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

„Ὁ Βασιλεὺς θέλει περιμεῖναι ἐνταῦθα τὴν ἐπιστρε-
 φὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ φέροντος εἰς Παρισίους τὴν διακή-
 ρυσιν ταύτην.

„Ἐὰν ζητήσωσι νὰ πειράξωσι τὸν Βασιλέα καὶ τὴν
 οἰκογένειάν του εἰς τὴν ζωὴν ἢ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, θέλει
 ὑπερασπισθῆ μέχρ' ὀθανάτου.

„Ἐδόθη ἐν Ῥαμπουίλλετ, τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐ-
 γούστου) 1830.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

„Ὅταν ἔλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὁ Δεσπότης τῆς Αὐρη-
 λίας, ἐνήργει πρὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐξάρ-
 χου τοῦ Βασιλείου.

Τὴν 22 ἐγείνεν ἡ ἐναρξίς τῆς συνόδου τῶν Βουλῶν, ἐν ᾗ
 ὁ Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἔλαβε
 παρὰ τοῦ Βασιλέως Καρόλου τὴν ἐξῆς πρᾶξιν τῆς ἀπὸ
 τὸν θρόνον παραιτήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ του, ἥτις
 παρακατετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

„Πρὸς τὸν ἐξαδέλφον μου Δεσπότην τῆς Αὐρηλίας,
 Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου.

„Ἐκ Ῥαμπουίλλετ, 21 Ἰουλίου (2 Αὐγούστου) 1830.

„Ἐξιδελφέ μου, ἡ βαρεῖα λύπη, τὴν ὁποίαν αἰσθά-
 νημι διὰ τὰ κακά, τὰ ὁποῖα καταβλήθουν, ἡ ἡδύνατο νὰ
 ἐπαπειλήσωσι τοὺς λαοὺς μου, με κάμνει νὰ ζητήσω τρόπον
 διὰ νὰ τὰ περλάσω. Ἀπεφάσιστα λοιπὸν νὰ παραιτηθῶ τοῦ
 θρόνου πρὸς τὸν ἐγγονόν μου τὸν Δεσπότην τῆς Βουρδι-
 γαλλίας.

„Ὁ Δελφίνος, ὁμοφώνων μετ' ἐμοῦ, παραίτεται καὶ
 αὐτὸς τῶν δικαίων του πρὸς τὸν ἀνεψιόν του.

„Ἐχετε λοιπὸν, ὡς Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου, νὰ προ-
 κηρύξετε τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν Ἐρρίκου τοῦ Ε'.
 Θέλετε λάβει προσέτι ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα ἀνάγονται εἰς
 ὑμᾶς, διὰ νὰ ῥυθμίσετε τοὺς τύπους τῆς Κυβερνήσεως
 μέχρι τῆς νομίμου ἡλικιώσεως τοῦ νέου Βασιλέως. Ἐνταῦθα
 περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσω τὰς ἀποφάσεις ταύτας·
 αὗτος εἶναι ὁ τρόπος τοῦ ν' ἀποφύγωμεν πολλὰ ἔτι κακά.

„Θέλετε κοινοποιήσῃ τὰς βουλὰς μου εἰς τὸ διπλωμα-
 τικὸν Συνέδριον, καὶ θέλετε με γνωστοποιήτῃ, ὅσον τάχι-
 στα, τὴν προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας θέλει ἀναγνωρισθῇ ὡς
 Βασιλεὺς ὁ ἐγγονός μου, Ἐρρίκος Ε' κληθεῖς.

„Διορίζω τὸν στρατηγὸν Ἀντικόμητα Φαστὰκ Λατούρ
 νὰ σᾶς ἐγχειρίσῃ ταύτην τὴν ἐπιστολήν. Τὸν παρήγγειλα
 δὲ νὰ συνενηθῇ μετ' ὑμῶν περὶ τῶν διατάξεων, ὅσαι ἔχουσιν
 νὰ γένωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, εἴτινες με συνώδυσαν,
 καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀρμυζουσῶν διατάξεων περὶ ἐμοῦ καὶ τῆς
 λοιπῆς οἰκογενείας μου.

„Θέλωμεν διαρρυθμίσει μετέπειτα τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ
 ὁποῖα θέλουν εἶναι παρεπόμενα τῆς μεταλλαγῆς τῆς βα-
 σιλείας.

„Ἐπαναλαμβάνω, ἐξαδέλφέ μου, πρὸς ὑμᾶς τὴν δια-
 βεβαίωσιν τῶν αἰσθημάτων, μετ' ὧν εἰμι ὁ ὑμέτερος φιλό-
 στεργος ἐξαδέλφος.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

Εἶχε διορισθῇ παρὰ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τρι-
 μελὴς ἐπιτροπὴ, ἐν τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ Στρα-
 τάρχης Μαιζὼν, νὰ συνοδεύτῃ τὸν Κάρολον εἰς τὴν
 ἀσφαλὴ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐξοδὸν ἐκ τῆς Γαλλίας.
 Ἀλλ' αὐτὸς ἐζητήσε ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του ἕω-
 σοῦ ἴδῃ τὸ ἀποδιδόμενον καὶ τῆς ἐσχάτης του δοκιμῆς.
 Τὰ πολιτικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον τοῦτο, καὶ
 ἤξευρον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔφερε μετ' ἐαυτοῦ ὅλα τὰ κειμήλια
 τοῦ θρόνου, ἐκίνησαν τὴν 22, συναθροισθέντα εἰς 60,000
 περίπου, πρὸς τὴν Ῥαμπουίλλετ, καὶ μόλις ἔλαβε καιρὸν
 ὁ Κάρολος ν' ἀναχωρήσῃ σῶος μετὰ τῆς οἰκογενείας του
 καὶ τῶν ὀλιγαριθμῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον
 ἀκόμῃ λειποτακτῆσαι, ἀφήσας ὁμοῦ μετὰ τὰ πολύτιμα βα-
 σιλικὰ κειμήλια καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἰδίας του
 περιουσίας. Τὴν 24 ἀπέλυσε καὶ τὸ τελευταῖον στράτευμα,
 τὸ ὁποῖον τὸν ἠκολούθησε. Τὴν 4 τοῦ Αὐγούστου ἔφθασεν
 εἰς Χερδουβρον, καὶ ἐμῆς εἰς δύο Ἀμερικανικὰ πλοῖα
 ἀπέπλευσεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν μετ' ὅλης τῆς οἰκογενείας
 καὶ τῶν θεραπόντων του. Ὅθεν τῆς Γαλλίας διέβαινε, δὲν
 ἀπῆντι ἄλλο εἰμῇ σιωπῇ βαθεῖαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐφα-
 νέρωσεν ὅλας τὰ αἰσθημάτων του, χωρὶς νὰ κάμῃ, οὔτε ἐκφω-
 νήσῃ τι, τὸ ὁποῖον ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ὕβρις, ἢ οἶκτος.
 (Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.)

Προσεκλήθημεν παρὰ τοῦ Ἀντισυνταγ-
 ματάρχου Κυρίου Πελλίωνος νὰ κατα-
 χωρήσωμεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν του.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 17—29 Αὐγούστου 1830.

Κύριε,

Πολλὰ ἐξεπλάγην ἀναγνούς εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τῆς
 1 Αὐγούστου, ὡς Ἀρ. 122, τὸ ἄρθρον, ἐν ᾧ γίνεται λόγος

ἐπὶ τῆς ἀπαρεσκείας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικού ἱππικοῦ, καὶ τοὺς λόγους τοὺς παρὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ εἰς αὐτοὺς προσωπομένους.

Ὡς ἀνώτερος ἀρχηγὸς τοῦτοῦ τοῦ σώματος, χρεωτῶ, Κύριε, ν' ἀναιρέσω αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὡς ψευδεῖς. Οἱ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἱππικὸν ὑπηρετοῦντες Ἀξιωματικοὶ Γάλλοι ἐν εἶχον εἰς τιποτέ νὰ προσκλαυθῶσιν ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς παραγωγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς περιστάσεις, ἐὰν εἶχεν ἄλλως τὸ πρᾶγμα, ὡς στρατιωτικοὶ καὶ ὡς φιλέλληνες, οἱ Ἀξιωματικοὶ οὗτοι δὲν ἤθελον μεταχειρισθῇ τὸ ὄργανον τοῦ ἀνταποκριτοῦ δημοσίας ἐφημερίδος, διὰ νὰ γνωστοποιήσωσιν ἡν ἀπαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν ἡδύνουνται νὰ τοὺς προσάπτωσιν, εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Δέλησις των μόνη καὶ ἡ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἀφοσίωσις των τοὺς προσηλόνει μέχρι τοῦδε.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι, Κύριε Συντάκτα, ἐλάχιστος δούλός σας.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης, ἀρχηγὸς
τοῦ τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ,
ΠΕΛΛΙΩΝ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐτοκρατορικῇ Ῥωσικῇ Πρεσβείᾳ συστημένη Ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέτασιν τῶν ἀπαιτήσεων ἐκεῖνων, αἵτινες ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἀναποφάτιστοι δι' ἑλλειψιν ἀποδείξεων, γνωστοποιεῖ εἰς ὅλους τοὺς κατωτέρω ὀνομαστικῶς σημειωμένους ὅτι, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Αὐγούστου Π. τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὀφείλουσιν αὐτοὶ προσωπικῶς ἢ αἰ ἐπίτροποι των νὰ παρουσιάσωσιν:

α', Τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ ὅτι εἶναι ὑπήκοοι Ῥῶσσοι μετὰς ἐνδείξεις τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἔγειναν, τῆς ταξέως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν, καὶ τοῦ τόπου, ὅπου πληροῦνται τοὺς δημοσίους φόρους·

β', Αὐθεντικὰς ἀποδείξεις ὅτι τὰ παρὰ τῆς τοπικῆς ταύτης Κυβερνήσεως δημευθέντα πράγματα ἦσαν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δημεύσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καὶ ὅτι αἱ Ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ τὰ ἀνεγνώριζον ὡς τειαῦτα·

γ', Ὅτι αἱ πράγματεται ἢ ἄλλα πράγματα, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἀποζημίωσις, εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς κατασχέσεως παρακατατεθειμένα εἰς ἀσφαλεῖς τόπους, καὶ δὲν ἦσαν διεσκορπισμένα ἢ παρημελημένα·

δ', Καταγραφὰς τῶν ζημιῶν των συνωδευμένας με ἀκριβεῖς λογαριασμοὺς, βάσειν ἐχούσας ὀρθὴν ἐκτίμησιν καὶ φερούσας τὰς δεούσας ἐπικυρώσεις·

ε', Ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα ὅτι ποτὲ δὲν παρέδραμον τὰς παρὰ τῶν Ῥωσικῶν νόμων προσδιωρισμένας προθεσμίας εἰς τὴν παραγραφὴν τῶν ἐγκαλέσεων.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, δὲν θέλει δέχεσθαι πλέον ἢ Ἐπιτροπὴ νέας ἀποδείξεις παρὰ των πρὸς οὗς ἀποτείνεται ἡ παρούσα εἰδοποίησις, καὶ θέλει ἐπιχειρισθῇ νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῶν ἤδη εὐρισκομένων παρ' αὐτῇ.

Καλοῦνται δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀνωτέρω εἰρημένους ἀποδείξεις οἱ ἑξῆς:

Ἀναστάσιος Μουσούρης ἐνάγων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς πολάκας, Πριμαυέρα, δημευθείσης ἐνλαῦθα ἐν ἔτει 1806.

Ὁ πλοίαρχος Μαραγγέπουλος, διὰ τὴν κατακράτησιν τῆς καρδέττας, Ἀγ. Σπυρίδων, καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ βριγαντίνου, Κάνδια.

Ἀθανάσιος Σδορῶνος, διὰ τὴν δήμευσιν τοῦ πλοίου, Παναγία Κανδελλῶρα.

Δημήτριος Καραντινός, διὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς πολάκας, Ἀγ. Ἀνδρέας.

Μάρκος Αἰδρίχ, διὰ τὰς παρὰ τῶν Τριπολιτῶν πειρατῶν προξενηθείσας ζημίας ἐπὶ τοῦ βριγαντίνου, Ἀγ. Ἀλέξανδρος.

Ἰωάννης Σδορῶνος δι' ἐν πλοίου του συλληφθέν, τὸ 1804 παρὰ τοῦ Χαλίλ πασά τῆς Παγιάς.

Μιχαὴλ Καλαράκης, διὰ τὴν εἰς τὰ παζάρια τῆς Ἀσίας ἀποβολὴν τῆς πολάκας, Ἀγ. Ἀνδρέας.

Ἰδαν Σεμάν, καὶ Χριστίφορος Ἰάγκοβ.Τι, διὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν πραγμάτων των, γεννημένη εἰς τὴν μετὰ τοὺς Ἀλγερινούς συναπάντησιν κατὰ τὸ 1815.

Ἡλίας Περιοτέρης, διὰ τὰ ἀπολεσθέντα πράγματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ἀγ. Οὐόφριος, δημευθέντος ἐνλαῦθα τὸ 1806.

Βασίλειος Κοζαρεζέφ, διὰ τὸ πλοῖον Ἐλίζιον δημευθέν ἐν Σιῶνι· ζητεῖται δὲ παρ' αὐτοῦ τὸ ἐγγράφον τῆς ναυπηγίας τοῦ ἐρημέου πλοίου.

Ὁ ἔμπορος Σπυρίδων Κασογεράκης, διὰ τὸ πλοῖον Μεγασπήλαιον.

Γεώργιος Μισχοῦλης, διὰ τὸ φορτίον τῆς σταφίδας ἀπολεσθέν ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ἀγ. Οὐόφριος.

Ὁ Κύριος Μιρίνοβιτς, διὰ τὸ πλοῖον, Ἰνδούστρια, τοῦ πλοιάρχου Βαλίτς.

Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐμπόρων Μισχορησιωτῶν καὶ Φιστι, διὰ τὴν δήμευσιν τῶν πλοίων των, Σαμφὼν καὶ Λίκατερίνα.

Θεόδωρος Βλαττός, διὰ τὴν ἀποβολὴν ἐνὸς φορτίου τῆς ἰδιοκτησίας του δημευθέντος ἐπὶ τῆς καρδέττας, Ἀγ. Σπυρίδων.

Ἐν Βουγιούκ Δερὲ, τὴν 1—13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Σύμβουλος τοῦ Κράτους ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΒΑΝΟΦ.
Ὁ Σύμβουλος τοῦ Συνδρίου ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΙΜΟΝΗΣ.
Ὁ Σύμβουλος τῆς Αὐλῆς ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΛΚΟΦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήτου Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 481 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Β'. Κυκλάδων, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν, διὰ τοῦ κήρυκος Παναγιώτου Τζίλαλῆ Χίου,

Τὸ πλοῖον τζερνίκιον τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Τριακόσια μετὰ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα ἐπιπλά, ὡς ὁ ξεχωριστὸς κατάλογος (Ἰνδεντάριον.)

Ἡ πρώτη κήρυξις γίνεται κατὰ τὴν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου ἡμέρᾳ τρίτῃ — ἡ δευτέρα, τὴν 13 ἰδίου ἡμέρᾳ σαββάτῳ· ἡ τρίτη καὶ τελευταία, τὴν 19 ἰδίου ἡμέρᾳ παρασκευῇ κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημβρίας· καθ' ἣν, σθεσθέντος τοῦ φωτός, θέλει ἀρεθῇ τὸ περὶ οὗ ὀλίγος τζερνίκιον τῶ ὑπερθεματίσαντι, ὅστις καὶ θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταριον τῆς τιμῆς· τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 73 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 52.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

θεωρούντες ότι, διὰ τὸν ἐνεστώτα προσωρινὸν ὀργανισμὸν τῶν Τμημάτων Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ἐπανελθόντες εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν βιάζονται ἢ ἀπερχόμενοι εἰς τὰ Τμηματικά Πρωτόκλητα εἴτε ὡς διαφερόμενοι, εἴτε ὡς μάρτυρες, καὶ νὰ ὑποβῶσι τὸ βῆρος τῆς μακρῆς ὁδοπορίας.

Θεωρούντες ὅτι, ὡς συμβῆλλον τὰ μέγιστα εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν εὐκρίαν τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐτοιμωτέραν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, εἰν' ἐπ' ἀνάγκης νὰ γενῇ μεταρρύθμισις τοῦ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τῶν κατὰ Τμήματα Πρωτοκλήτων, καὶ ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

Οδηγούμενοι ἀπὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ θεωρούντες ἐπ' ἀνάγκης ν' αὐξηθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑκκλητῶν.

Θεωρούντες τὴν ἀνάγκην νὰ συστήθῃ τέλος καὶ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

Θεωρούντες ὡς αὐτῶς τὴν ἀνάγκην νὰ συστήθῃ καὶ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον διὰ πᾶσαν κατηγορίαν κατὰ τῶν ἐν ὑποურγήμασι, καὶ διὰ τὰ καθυσώσεως ἐγκλήματα.

Λογούντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γενουσίας,

Ψηφίζομεν.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Κεφάλαιον Μοναδικόν.

1. Αἱ πολιτικά, ἐμπορικά, ἐπανορθωτικὰ, καὶ ἐγκληματικά διαφροκτίζονται ἀπὸ τακτικά δικαστήρια.

2. Ἡ σύνθεσις, τὰ καθήκοντα, ἡ ἀρμοδιότης, καὶ ἡ δικαιοδοσία ἐκαστοῦ αὐτῶν προσδιορίζονται ἀπὸ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

3. Τὰ διαφερόμενα μέρη, ὅταν συμφωνήσωσι, δύνανται νὰ ἐπιτρεψῶσι καὶ εἰς αἰρετοὺς κριτὰς τὰς πολιτικάς καὶ ἐμπορικάς διαφοράς των.

4. Τὰ τακτικά δικαστήρια τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας εἶναι τὰ ἑξῆς:

- 1 Τὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν,
- 2 Τὸ Πρωτόκλητον,
- 3 Τὸ Ἑκκλητον,
- 4 Τὸ Ἀνώτατον ἢ Ἀκυρωτικόν.

5. Ἐκτος τῶν εἰρημένων, ὅπου εἶναι ἐμπορικὴ πόλις, συσταίνεται καὶ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.

6. Χρεῖας τυγχύσης, συγκροτοῦνται καὶ Ἐξαιρετικά Δικαστήρια.

7. Δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν παρόντα ὀργανισμὸν τὰ Στρατιωτικὰ Δικαστήρια, ὡς υπαγόμενα εἰς ἄλλον κλάδον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ Εἰρηνοδικῶν.

8. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται εἰς Εἰρηνοδικὴς ὅπου δὲ εἶναι ἐκτεταμένη ἐπαρχία, διορίζονται δύο.

9. Εἰς τὰς κώμας καὶ χωρὰς ὁ δημογέρον, ἢ, ἐὰν εἶναι πολλοί, ὁ πρεσβύτερος ἐξ αὐτῶν ἐκτελεῖ τὰ χρεῖς τοῦ Εἰρηνοδίκου.

10. Ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐκλέγεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

11. ἔχει ἓνα γραμματεῖα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

12. ἔχει ἓνα κλητόρα, ὅστις ὀρεῖται νὰ ἐξέλθῃ ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ ἢ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐπιτίθεται εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν, ὁ ὁποῖος ὁμολογῇ τὴν εὐνοίαν διὰ τὰς πράξεις τοῦ κλητοροῦ.

Καθήκοντα τῶν Εἰρηνοδικῶν.

13. Ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐκπληροῖ τὰ ἔργα του ἐν συντόμῳ.

14. Κρίνει ἀνεκκλητῶς ὁ μὲν ἐπαρχιακὸς μέχρι τῶν 40 Φοινῶν ὁ δὲ τῆς κομποπόλεως ἢ χωρίου μέχρι τῶν 20. Ἑκκλητῶς δὲ, ὁ μὲν τῶν 300 Φοινικῶν ὁ δὲ μέχρι τῶν 60.

15. Κρίνει ἐκκλητῶς καὶ τὰς κατωτέρω ὑποθέσεις μολονότι ὑπερβαίνει τὴν ἀνωτέρω ποσότητα:

Τὰ συμφωνημένα ἐνοίκια τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων
Τὰς ἐξώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπὸ τὰ ἐνοικιασμένα πράγματα,
Τοὺς μισθοὺς,
Τὴν ἀρπαγὴν τῆς κατοχῆς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους,
Τὴν καταπάτησιν τῶν συνόρων,
Τὴν παρεκτροπὴν τῆς ρύθς τῶν ὑδάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

16. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται ἐν Πρωτόκλητον Δικαστήριον ὅπου δὲ εἶναι μικρὰ γειτονίζονται ἐπαρχίαι, διορίζεται ἐν μόνον Πρωτόκλητι εἰς δύο καὶ τρεῖς ἐπαρχίας.

17. Συγκρίται ἀπὸ ἓνα Πρόεδρον καὶ δύο Συμβούλους.

18. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

19. Οἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Οἱ Δημογέροντες τῶν χωρίων συνερχόμενοι εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ ἐνούμενοι μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας σχηματίζουν ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν, εἰς τὴν ὅπου, προεδρεύοντος τοῦ Δημογέρτου, σχηματίζεται διὰ πλειψηφίας 30 ὑποψηφίων κατάλογος, ὅστις στέλλεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· ἐξ αὐτῶν δ' ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις 15, οἱ ὅποιοι συγκροτοῦν τὸν κατάλογον τῶν Συμβούλων, οἵτινες χωροθετοῦνται, καθὼς ἐρεῖται θέλει ἐξηγητῇ.

20. Ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ διευθυντὴς τῆς διαδικασίας εἰς πᾶσαν προκείμενην, καὶ ὁ μόνος δικαστὴς εἰς ἅλα τὰ παρεπιπτόντα ζητήματα.

21. Ὅταν προσδιορισθῇ ἡ δικαστικὴ ἡμέρα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσιαστικῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ γενῇ ἡ οὐσιαστικὴ ἀποφασίς καὶ ἐκτεθῇ τὸ πινάκιον 8 ἡμερῶν πρὸ τῆς δικαστικῆς, οἱ διαφερόμενοι περὶ τῶν ἐν τῷ πινάκιῳ δικαστικῶν ὑποθέσεων ὀρεῖται τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἐμφανίζονται εἰς τὸ Δικαστήριον αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου, διὰ νὰ ἐκλέγουν ἀνὰ ἓνα ἐκ τῶν 15 ἐκαστος· μὴ ἐμφανιζομένων δὲ, ἢ μὴ συμφωνούντων τῶν διαφερομένων, ὁ Πρόεδρος καλεῖ δύο μάρτυρας, κρατεῖ ἐγγραφὴν ἐκείσιν, ἐμβάλλει εἰς καθίσκον τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐξηγημένων, καὶ ἐξάγει δύο λαχνοὺς ἐξ αὐτῶν.

22. Εἰς ὅσας ὑποθέσεις ὁ Πρόεδρος διακρίνει ἀνεκκλητῶς, ἢ ὡς ἐκκλητῶς τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου, οἱ Σύμβουλοι εἶναι συνδικασταί, καὶ διακρίνουν τὴν οὐσίαν μετὰ τοῦ Προέδρου· εἰς ὅσας δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι ἐκκλητῶς, οἱ Σύμβουλοι δὲν διακρίνουν, ἀλλ' ἐκθέτουν ἐγγραφῶς τὴν γνώμην των.

23. ἔχει ἓνα γραμματεῖα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

24. ἔχει καὶ ἓνα υπογραμματεῖα.

Καθήκοντα τοῦ Πρωτοκλήτου.

25. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς κρίνει πᾶσαν τὴν ἀποφασιστικὴν οὐσίαν ὅπου δὲ εἶναι ὁ μόνος δικαστὴς, ἐξαιρετικῶν τῶν τῆς ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδίκου καὶ τῶν ἐμπορικῶν τῶν τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικῶν.

36. Κρίνει ἀνεκκλητῶς τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Συνδικτῶν, ὅτι καὶ μετὰ τῶν 300 Φοινίκων.
37. Τὰ περὶ ἀκινήτων ζητήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐπικρατίας ἐκείνης, ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἐπίδικον κτῆμα.
38. Τὰ περὶ ἀκινήτων ζητήματα, καὶ τὰ προσωπικὰ, τῶν ὁποίων ἡ ἀχώριστος οὐτὴ κρέμαται ἀπὸ τὴν ἐκδοσὶν τῆς περὶ τοῦ κεφαλαιου ἐπιτοκίως, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐπικρατίας ἐκείνης, ὅπου τὰ κτῆματα κείνται.
39. Ἐάν τὰ κτῆματα εἶναι διεσπαρμένα εἰς διαφόρους ἐπικρατίας, θέλει ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸ τῆς ἐπικρατίας ἐκείνης, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς οποίας ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερα ἀξία τῶν κτημάτων.
40. Τὰ περὶ κοινωνικῶν ζητήματα ὑπόκεινται εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου ὑπάρχει τὸ καταστήμα.
41. Ὡς αὐτῶς, ὅταν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἔχῃ μὲν διαμονὴν, κατὰ περίστασιν ὁμῶς εὑρίσκεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αὐτοῦ Πρωτοκλήτου, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ τόπου, ὅπου κατὰ περιστάσιν εὑρίσκεται.
42. Κρίνει καὶ τὰς διαφορὰς περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διαθηκῶν, αἵτινες γίνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του.
43. Δύναται νὰ ἐνδίδῃ καὶ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν μερῶν περὶ προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων, μολοντί, εἴτε ὁ ἐναγόμενος, εἴτε ὁ ἐνάγων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.
44. Κατὰ πρόσκλησιν ὁποιοῦδήποτε Δικαστηρίου, δέχεται μαρτυρίας κατελεῖ κοινοποιήσεις, καὶ ἐνεργεῖ προσωρινὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα.
45. Αἱ ὑπερβαίνουσαι τοὺς 300 Φοινίκας ὑποθέσεις δύνανται νὰ ἐκκλιθεῖσιν ἀπὸ τὰ μέρη εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

36. Διορίζεται Ἐμπορικὸν Δικαστήριον εἰς τὴν Συραν.
37. Χρείας τυχεύουσ, ἡ Κυβέρνησις συστάει καὶ ἀλλαχοῦ Ἐμπορικὰ Δικαστήρια.
38. Ὁποῦ δὲν ὑπάρχει Ἐμπορικὸν Δικαστήριον, ἀναπληροῦνται ἀπὸ τὸ Πρωτοκλήτον μὲν ὑπερβαίνον τὴν οικίαν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀμφισβητούμενης ὑποθέσεως· τὸ αὐτὸ δὲ μετέρχεται καὶ ὅλα τ' ἄλλα, ὅς ἀποδίδει εἰς αὐτὴν τὴν διαδικασίαν.
39. Ἐχει ἓνα Πρόεδρον, δύο Συνδικαστάς, καὶ δύο Παρέδρους.
40. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.
41. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Συνδικαστῶν καὶ Παρέδρων γίνεται οὕτως.
- Ὅλοι οἱ κατὰ νόμον ἔμποροι, οἱ ὡς τοιοῦτοι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ κατάστιχον τοῦ Διοικητοῦ, συνεδριάζουν ἀπὸ 8 μῆνας ἄπαξ, καὶ διὰ πλειοψηφίας διορίζουν 16 ἀπ' αὐτῶν.
- Ἡ συνεδρίασις προεδρεύεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς 4 ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν 16.
42. Οἱ 4 πρὸς τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενοι ἐργάζονται 4 μῆνας, καὶ ὅτε ἀντικαθίστανται ἀπὸ ἄλλους 4, τοὺς ὁποίους ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοὺς ἐναπολειφθέντας 12 τοῦ καταλόγου.
43. Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον παρὰ τοῦ εἰς διπλοὺν ὅρον, καὶ ἐκλεγόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.
44. Ἐχει καὶ ἓνα υπογραμματέα.
45. Τὰ ἤδη ἐκλεχθέντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν.
46. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτὸ ὑπηρετούντων, ἡ ἐσωτερικὴ του εὐκοσμία, καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ παντὸς ἄλλου ὑπηρετούντος, ὅλα ταῦτα γίνονται δι' ἰδιαιτέρας διατάξεις παρὰ τοῦ Δικαστηρίου προβαλλομένης καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρουμένης.

Καθήκοντα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

47. Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον κρίνει:
- 1 Ὅλα τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὰς ἐμπορικὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς.
 - 2 Ὅλα τὰ περὶ ἐμπορικῶν εταιριῶν, συναλλαγματικῶν, ἐμπορικῶν ὁμολογιῶν, καὶ χρεωκοπιῶν.
 - 3 Ὅλα τὰ περὶ πλοίων, τὰ περὶ προσώπων τῶν ἐνεχομένων εἰς πλοῖον ἢ δι' ἓνα διαπλοῦν, ἢ διὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν, τὰ περὶ συμφῶνων θαλασσοδανείων, τὰ περὶ ἀσφαλείων, τὰ περὶ δυστυχηματοδείξεων καὶ ναυαγίων.
 - 4 Ὅλα τὰ ζητήματα τὰ μεταξὺ ἐμπόρων, πραγματοτευντῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, τὰ μεταξὺ μεσιτῶν καὶ ἐμπόρων, τὰ μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ιδιωτῶν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τὰ μεταξὺ μεσιτῶν καὶ ιδιωτῶν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.
 - 5 Ὅσας τις τὰ εἰρημένα ζητήματα ἤθελεν ἐμπεριλαμβάνει καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀγωγὴν κτηματικὴν, ἢ ἀγωγὴν πολιτικὴν δικαίου, μὴ ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐμπορικόν, ἡ διόδος τῆς διαδικασίας παύει εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον, καὶ ἐνεργεῖται διὰ τοῦ ἀρμόζοντος πολιτικοῦ Δικαστηρίου.
 - 6 Γίνεται ἡ διαδικασία κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δι' ὅσα ζητήματα πηγάζουν ἀπὸ ἐκτελέσειν ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, ὅπότεν προσβάλλωνται ἀκίνητα κτῆματα, καὶ ἀνθίστανται τριτὰ πρόσωπα εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν.
 48. Δικάζει ἀνεκκλητῶς μέχρι τῶν 480 Φοινίκων.
 49. Ἄν ἡ τιμὴ τοῦ περὶ οὗ ἡ δίκη πράγματος δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν φύσιν του, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ διὰ 480 ἢ ὀλιγωτέρους Φοινίκας, καὶ νὰ τὸ ἀφῇ εἰς τὸν ἀντίδικόν του διὰ ταύτην τὴν τιμὴν· τότε τὸ Δικαστήριον δὲν τὴν ἀναδιβάλλει περισσώτερον.
 50. Ὑπὲρ τοὺς 480 Φοινίκας, ἡ ὅταν δὲν προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος, ἡ κρίσις ἐκκαλεῖται εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὡς ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

51. Ὁποῦ ὑπάρχει Εἰρηνοδίκης, θέλει εἶσθαι ὁ αὐτὸς καὶ Εἰσανορθωτικὸς Δικαστής.
52. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ Εἰσανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

Καθήκοντα τοῦ Εἰσανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

53. Κρίνει:
- 1 Τὰς καταπατήσεις τῶν συνόρων.
 - 2 Τὴν βίαιαν ἢ δολίαν μετοχέτευσιν τῆς βοῆς τῶν ὑδάτων.
 - 3 Τὴν βίαιαν κατάσχυσιν ἢ παρὰ καιρὸν ἐξῶσιν τῶν ἐνοικιασμένων κτημάτων.
 - 4 Τὰς ζημίας τὰς προξενουμένης εἰς κτῆματα ἀπὸ ἀνθρώπου ἢ ζώου.
 - 5 Τὴν κλοπὴν τῶν ζώων.
 - 6 Τὰς προφορικὰς ὑβρεῖς.
 - 7 Τὸν χωρὶς ὀπλῶν καὶ πληγῶν δαρμόν.
 - 8 Τὰς ἐπαιτίας ἀπειλὰς.
 - 9 Τὰς εἰς καιρὸν ἡμέρας κλοπὰς μὴ ὑπερβαίνουσας τοὺς 40 Φοινίκας.
 - 10 Τὴν ἐνοχλουμένην νομίαν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.
54. Αἱ ἐπανορθωτικαὶ ποιναί, καθόσον δὲν ἐμπεριέχονται ῥητῶς εἰς τὸν νόμον, μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν Ἀπανθισμα τῶν νόμων, θελοῦν εἶσθαι αἱ ἀπολυταί.

Διὰ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐπαρχιακῶν Εἰρηνοδικῶν,

Τὸ μέχρι 20 Φοινίκων πρόστιμον·

Ἡ μέχρι 40 Φοινίκων ἀποζημίωσις·

Ἡ εἰς τὴν οἰκίαν τριῶν μηνῶν κράτησις·

Ἡ χωρὶς δεσμῶν μέχρι τῶν τριῶν μηνῶν φυλάκισις·

Ἡ ἀπὸ τινος τόπου πρόσκαιρος ἐξορία μέχρις ἐνὸς ἔτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εἰς οἰκογένειάν τινα ἀτιμίας.

Διὰ δὲ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Εἰρηνοδικῶν τῶν χωροπόλεων καὶ χωρίων,

1 Τὸ μέχρι 10 Φοινίκων πρόστιμον·

2 Ἡ μέχρι 20 Φοινίκων ἀποζημίωσις.

55. Αἱ ἀπορίσεις τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐπανορθωτικῶν Δικαστῶν εἶναι ἐκκλητοί, ἐὰν ἡ ποινὴ εἴναι βαρύτερα:

1 Ἀπὸ 10 ἡμερῶν φυλάκων χωρὶς δεσμῶν·

2 Ἀπὸ 10 Φοινίκων πρόστιμον·

3 Ἀπὸ 20 Φοινίκων ἀποζημίωσιν.

56. Ἐκτείναι δὲ τῶν κατὰ τὰς χωροπόλεις ἢ χωρία Ἐπανορθωτικῶν Εἰρηνοδικῶν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν, ἐὰν ὑπερβαίνωσι:

1 Τὸ 5 Φοινίκων πρόστιμον·

2 Τὴν 10 Φοινίκων ἀποζημίωσιν.

57. Ἐκπρόξων ὁ δικαστὴς τὴν ποινὴν ἢ τοὺς βαθμοὺς αὐτῆς, ὁρεῖται νὰ προσέχη εἰς τὴν φύσιν τῆς περιπτώσεως, ἢ εἰς τὰς μάλλον καὶ ἥττον βαρεῖς περιστάσεις, μάλλον ἢ ἥττον ἐλαφρυνούσας τὴν τύχην τῶν μερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ὡς Ἐγκληματικοῦ.

58. Τὸ Πρωτόκλητον πολιτικὸν Δικαστήριον κρίνει καὶ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

59. Τα ἄρθρα 20 καὶ 21 εἶναι κοινὰ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.

60. Ἐχει ἓνα ἐξεταστήν.

61. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοκλήτου εἶναι ὁ ἐξεταστής.

Καθήκοντα τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ὡς Ἐγκληματικοῦ.

62. Ὁ Ἐγκληματικὸς Δικαστὴς ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς γενομένας κατηγορίας καθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἢ ξένων, ἐγκαλούμενων δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἐντὸς ἐμπορικῶν πλοίων ὑπὸ ὁποιοδήποτε σημαίαν, εὐρισκομένων εἰς τοὺς λιμένας καὶ παράλια τοῦ Κράτους, ὅταν ᾖναι ὑπὸ καθάρσιν καὶ ἐὰν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν κἀνεὶς ἄλλος τοῦ πληρώματος λάτῃ μετοχὴν εἰς τὴν πράξιν.

63. Ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς γενομένας κατηγορίας καθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐγκαλούμενων δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους εἴτε κατὰ ξηρὰν, εἴτε κατὰ θάλασσαν, καὶ ἀλλαγῶν μὴ κριθέντα, μήτε τιμωρηθέντα.

64. Ὁ νόμος προσδιορίζει τὰς περὶ δικαιοδοσίας ἐξαιρέσεις.

65. Ἐν γένει ὁ ἀρμόδιος ἐγκληματικὸς δικαστὴς εἶναι ἐκεῖνος, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα.

66. Πᾶς ἐγκληματικὸς δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ συλληφθῇ ὁ δι' ἐγκλημα ἐγκαλούμενος, ἂν εὐρίσκηται ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν, καὶ παραπέμπει τὰ πάντα εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα.

67. Ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἀρχίσῃ εἰς ἓνα τόπον, καὶ τελειώσῃ εἰς ἄλλον, προκρίνεται ὁ δικαστὴς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ ἐγκλημα ἐτελείωσεν.

68. Ὁ ἐγκαλούμενος διὰ πολλὰ ἐγκλήματα πραχθέντα εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας, παραπέμπεται εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ βαρύτερον ἐγκλημα, ἀφοῦ γενῇ ἡ ἐξέτασις παρὰ τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ὅπου εὐρέθη καὶ ἐσυλλήφθη.

69. Ἡ ἐξέτασις συνίσταται εἰς τὴν γνώρισιν τοῦ προσώπου καὶ τῶν εὐρεθέντων, εἰς τὴν ἐρωτηπόησιν, καὶ συλλογὴν ὅλων τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος.

70. Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως διὰ πολλὰ ἐγκλήματα, πραχθέντα εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας, ὑποβάλλεται εἰς τόσας κρίσεις, ὅσας εἶναι αἱ δικαιοδοσίαι, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ βαρυτέρου ἐγκλήματος. Ἐὰν δὲ εἰς τινὰ τῶν κρίσεων ταύτων ἐπιβληθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ μαγιστὴ καταδίκη, δὲν προχωρεῖ περαιτέρω εἰς ἄλλην κρίσιν.

71. Ὁ δικαστὴς τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν ποινὴν τοῦ προηγηθέντος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

72. Ὅταν πρόκειται περὶ προτιμήσεως δικαιοδοσίας, ἀποφασίζει τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

73. Ὁ δικαζὼν τὸν πρώτιστον ἐγκαλούμενον δικαστὴς, δικάζει καὶ τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται· ὅθεν καὶ προηγούνται αἱ μεταξὺ τῶν δικαστῶν ἀναγκαῖαι συσκέψεις διὰ τὸ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον τῆς διαδικασίας.

74. Κἀνεὶς δικαστὴς δὲν δύναται νὰ παραδῶσθαι εἰς ξένην ἐξουσίαν τὸν ἐγκληματικὴν, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως.

75. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη δικαστὴν τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα, αἱ παρὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας, καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα.

76. Ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη ἐγκληματικὸν δικαστὴν ὅλα τὰ πραττόμενα παρὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν ἐγκλήματα ἐκτὸς τοῦ ὑπουργήματος τῶν ὡσαύτως ὅλα τὰ μὴ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα τὰ πραττόμενα ἀπὸ στρατιωτικῶν ἐν ἀδείᾳ, ἢ ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων εὐρισκομένους, ἢ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

77. Ἐὰν, μεταξὺ τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μὴ στρατιωτικὸν ἐγκλημα, ὑπάρχῃ εἰς τὴν πολλοὶ στρατιωτικοί, οἱ ἐγκαλούμενοι οὗτοι στρατιωτικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη δικαστὴν.

78. Ἐὰν πρόκειται περὶ στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων, ὁ ἀρμόδιος στρατιωτικὸς δικαστὴς εἶναι ὁ ἀρμόδιος καὶ διὰ τὸν μὴ στρατιωτικὸν ἐγκαλούμενον.

79. Τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὁ μὴ στρατιωτικὸς ὑπόκειται εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Δικαστήριον, εἶναι,

1 Τὰ εἰς ὁποιοδήποτε τόπον πραττόμενα ἐγκλήματα ἀπὸ στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων προσκολλημένων εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, μετερχομένους τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἢ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῇ, ἢ εἰς τὸν κατάλογον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·

2 Τὰ παρ' ὁποιοδήποτε πραττόμενα ἐγκλήματα, εἰς ὁποιοδήποτε τόπον, κατὰ στρατιωτικῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῇ, ἢ εἰς τὸν κατάλογον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·

3 Τὰ παρ' ὁποιοδήποτε πραττόμενα ἐγκλήματα εἰς τόπον πραγμτικῶς καὶ ἀφοριστικῶς διωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας·

4 Ἡ στρατιωτικὴ κατασκοπὴ·

5 Ἡ λειποταξία·

6 Ἡ κλοπὴ στρατιωτικῶν, ἢ διωρισμένων πρὸς χρῆσιν στρατιωτικῶν πραγμάτων·

7 Ἡ ὑπεκφυγὴ τῶν πρὸς στρατείαν ζητουμένων, ἢ στρατολογουμένων.

80. Ἐὰν ὁ δικαστὴς διατάξῃ νὰ συλληφθῇ ἐκκλησιαστικὸς, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας, ἐλθίδει τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον δι' ὁδηγίαν τοῦ καθόσον ἀνάγεται εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ.

81. Πάυει τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ εὐθὺς, ὅταν συμβῇ ἡ ἀνάληψις τῆς

γορίας διὰ συνδιαλλαγῆς μεταξύ τῶν διαφορομένων· τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐκδεχόμενα παῦσιν μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς κατηγορίας, εἶναι· 1, ἡ μοιχεία· ἡ ἀπλή καὶ μὴ μετὰ βίας παρθενοφθορία.

82. Ὄταν ἀπὸ πολιτικῆν διαφορὰν πηγάζῃ ἐγκληματικὴ δημόσιος, ἀναβάλλεται μέχρις οὗ ἀπορρασιθῇ ἡ ἐγκληματικὴ, ὡς αἱ ἀπ' αὐτὴν κρέματα· ἡ πολιτικὴ· ἂν ὅμως ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τῆς πολιτικῆς κρέματα ἡ ἐγκληματικὴ, αὕτη πρέπει ν' ἀναβάλλεται ἕως τοῦ ἀπορρασιθῇ ἡ πολιτικὴ.

83. Ἄν καὶ ὁ ἐγκληματικὸς δικαστὴς δὲν ᾔθελεν εἶσθαι ἀρμόδιος οὔτε τὸν τόπον, οὐδὲ ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, οὔτε διὰ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐγκαλούμενου, οὔτε διὰ τὴν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας του προσφυγὴν αὐτοῦ, δύναται μολοντοῦτο νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ, ὡς αἱ νομίμως τὸν παραπεμ-
θεὶς ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὸ περὶ παραπομπῆς κεφάλαιον τῆς Ἐγκληματικῆς διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου.

84. Ὁ Πρωτόκλητος δικαστὴς κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ.

85. Ἐάν ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, τότε ὁ πλησιέστερος Πρωτόκλητος δικαστὴς κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

86. Ὁ Πρωτόκλητος δικαστὴς ἔχει δυνάμιν ἀκυρωτικὴν ὡς πρὸς τὰς ἀνεκκλήτους ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

87. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ διὰ τὰς ἐπανορθωτικὰς ἀποφάσεις.

88. Καθίστανται τρία Ἐκκλητὰ Δικαστήρια· τούτέστιν, ἓν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἓν εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, καὶ ἓν εἰς τὰς νήσους.

89. Σύγκεινται ἀπὸ τρία μέλη, ἓν τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Πρόεδρος, διοριζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

90. Ἐκαστον τούτων τῶν Ἐκκλητῶν ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

91. ἔχει ἓνα Γραμματέα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

92. ἔχει καὶ δύο ὑπογραμμάτεις.

93. Ἐν ἑλλείψει τινὸς τῶν μελῶν, ἢ ἐν περιστάσει ἐξαιρέσεως, ἀναπληροῦν τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς τῶν συμβούλων τοῦ Πρωτοκλήτου τῆς ἐπαρχίας, ἀπὸ τοῦ Ἐκκλητον ἐδρεύει, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ ἰδίου κριτηρίου δια πλειοψηφίας.

Καθήκοντα τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου.

94. Τὸ Δικαστήριον τῶν Ἐκκλητῶν πρωτοπαρουσίαστον ὑπόθεσιν δὲν ἔχεται.

95. Κρίνει ὅλας τὰς ἐρισίμους ἀποφάσεις τῶν Πρωτοκλήτων.

96. Κρίνει τὰς εἰς τοὺς τύπους καὶ τὰς εἰς τὴν οὐσίαν παραβάσεις, ὡς ἀκυρωτικόν.

97. Δύναται ὅχι μόνον νὰ ἐγκρίνῃ, ἢ ν' ἀντρέπῃ ἀπολύτως τὴν πρώτην

ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν τροπολογῇ, ἂν καὶ οἱ διαφερόμενοι δὲν τὸ αἰτήσου διὰ τῆς ἐρέσεως ἢ ἀναφορᾶς των.

98. Δύναται προσέτι ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασίν του, ὅταν πρόκειται ν' ἀπαίτησιν περαιτέρω πληροφορίας.

99. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλητῶν, ὅταν εἶναι σύμφωνοι μετὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, εἶναι ἀνεκκλήτοι. Εἰς τοιαύτην περιπτώσιν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ὡς ἀκυρωτικόν· ἡ δυνάμεις τοῦ ἀκυρωτικοῦ εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν ῥητῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τύπων. Ἐάν ἡ ὑπόθεσις ὑπερβαίνῃ τοὺς ὀκτὼ χιλιάδας Φοινίκας, μολονότι αἱ ἀποφάσεις σύμφωνοι, τότε ὁ μὴ εὐχαριστούμενος ἐκκαλεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν δύο Δικαστηρίων εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, διὰ νὰ γενῇ μία ἀναθεώρησις, ἐάν ἡ ὑπόθεσις ἀπερασίσθῃ καλῶς, ἢ ὅχι. Ὄταν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλητῶν εἶναι ἀσύμφωνοι μετὰς τοῦ Πρωτοκλήτου, ἐκκαλοῦνται αἱ ὑποθέσεις εἰς τὸ Ἀνώτατον, ὡς πρὸς τριτον Δικαστήριον.

100. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλητῶν εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάβλητοι εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ὅταν ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίνῃ τριῶν μηνῶν φυλακῆν, καὶ τετρακοσίων Φοινίκων χρηματικὴν ποινὴν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δύναται ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ὡς ἀκυρωτικόν· ὅταν δὲ ἡ ποινὴ εἶναι μεγαλῆτέρα, τότε αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλητου διευθύνονται πρὸς τὸ Ἀνώτατον, ὡς πρὸς τρίτον δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

101. Καθίσταται ἓν Ἀνώτατον Δικαστήριον εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

102. Σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη διοριζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

103. ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

104. ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

105. ἔχει καὶ δύο ὑπογραμμάτεις.

106. Ἐν ἑλλείψει τινὸς ἢ τινῶν τῶν μελῶν, ἢ ἐν περιστάσει ἐξαιρέσεως, ἢ ἑλλείψει ἀναπληροῦται ἀπὸ Γερουσιαστὰς, οἵτινες διορίζονται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Καθήκοντα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

107. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον κρίνει ὅλας τὰς ἐκκλήτους ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλητῶν Δικαστηρίων πάσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

108. ἔχει τὴν δυνάμιν νὰ κρίνῃ ὁριστικῶς κατὰ τὰ εἰς τ' ἄρθρα 99 καὶ 100 διαταττόμενα.

109. Ἡ δυνάμεις τοῦ ἀκυρωτικοῦ εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τύπων.

110. Ἐάν ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν τύπων δύναται νὰ μεταμορφώσῃ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, τότε παραπέμπει τὴν διόρθωσιν, ὅπου ἀνήκει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου.

115. Καθίσταται ἐν Ἐξαιρετικῷ Δικαστηρίῳ.
 116. Συνίσταται ἀπὸ δύο ἐπιτροπῶν συγκειμένων ἀπὸ πέντε μελῶν ἑκάστη.
 117. Ἡ πρώτη πενταμελής ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ πέντε μελῶν τῆς Γερουσίας καὶ τὸ ἔργον τῆς εἶναι τὴν ἐξέτασιν τῆς βράσεως τῆς ἐγκλήσεως.
 118. Ἡ δευτέρα πενταμελής ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τρία μέλη τοῦ ἰδιοῦ σώματος τῆς Γερουσίας, καὶ ἀπὸ δύο ἑτερα λαμβανόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλητίου τῆς Ἰουλιανῆς.
 119. Τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον ἔχει ἓνα δημοσίον συνήγορον.
 120. Ἐχει ἓνα γραμματέα λαμβανόμενον ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας.
 121. Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.
 122. Ὁ Κυβερνήτης ἐκλέγει τὴν α' καὶ τὴν β' πενταμελὴ ἐπιτροπὴν, καὶ τὸν δημοσίον συνήγορον.
 123. Αἱ δύο ἐπιτροπαὶ ἐκλέγουσι τὸν γραμματέα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας, καὶ ὁ Κυβερνήτης τὸν ἐπικυρήκει.

Καθήκοντα τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου.

120. Τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον κρίνει πάντων ἀγώνων διευθυνόμενων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τινος τῶν δημοσίων ὑπουργῶν, εἴτε δικαστικῶν, εἴτε διοικητικῶν.
 121. Κρίνει τὰ καθυστερώσεως ἐγκλήματα.
 122. Ἡ κατὰ τινος δημοσίου ὑπουργοῦ ἀγωγὴ παρουσιάζεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.
 123. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ὁμοῦ μετὰ δύο Γερουσιαστας, ἐπιτελῶν προσκαλούμενους καὶ τὴν Κυβέρνησιν, σχηματίζουν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐξετάζει ἀνεύ ἀναβολῆς, εἰς ἡ κατηγόρια ἔχη ὕλην ἐγκληματικὴν, ἢ ὄχι.
 124. Ἐάν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὐρήσῃ ὅτι ἡ κατηγόρια ἔχει ὕλην ἐγκληματικὴν, τότε ἡ Κυβέρνησις δίδει ἐνέργειαν εἰς τὰ ἀρθρα 117 καὶ 118, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πρώτην πενταμελὴ ἐπιτροπὴν.
 125. Ὁ διορισθεὶς δημοσίος συνήγορος εἶναι ὁ ἐξεταστής τῆς πράξεως, καὶ ὁ ἐγκλητὸς.
 126. Ἡ πρώτη πενταμελής ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐάν ἔχη βρῇ ἢ ὄχι ἢ ἐγκλήσεις. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἴναι ἡ ἀπόφασις, διευθύνεται εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία διακρίνει καὶ ὅταν διαπλευρήσῃ τῶν μελῶν τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἀποδειχθῇ ἔνοχος ὁ ἐγκλησόμενος, γίνεται ἐκπτώσις τοῦ ὑπουργήματός του, καὶ διευθύνεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον διὰ τὸ ἐπιβλεπεῖν τὴν ποινὴν.
 127. Ἐάν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπαύσεν ἐκ τοῦ ὑπουργήματός του τὸν ἐγκλησόμενον εἰς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐσυγκροτήθη τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον καὶ διευθύνῃ τὴν ἐγκλήσιν, πρέπει νὰ παύσῃ προσωρινῶς, ἀφοῦ ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ ὅτι ἔχει βρῇ ἢ ἐγκλήσεις.
 128. Ἡ ἐγκληματικὴ Διαδικασία θελεῖ προσδιορίσει τοὺς τρόπους τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀποφάσεως.
 129. Ἀφοῦ διακριθῇ τὰ ἐντὸς τῶν χρόνων τῶν ἐγκλημάτων καὶ πταίματα τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως, θελεῖ διορισθῇ ἐκ τῶν Κυβερνητῶν Ἐξαιρετικῶν τῶν Δικαστηρίων συνισταμένων ἀπὸ Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως, καὶ Γερουσιαστῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Καθήκοντα τῶν Δημοσίων Συνηγόρων.

130. Ἐκαστος τῶν δημοσίων Συνηγόρων τῶν εἰς τὰ Ἐκκλητὰ Δικαστήρια προσκολλημένων ἔχει τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.
 131. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν πολιτικὴν ἀποφασιστέαν, δίδει ἐγγράφως τὰ συμπεράσματά του.
 132. Ὅσῳκις νομίζει ὅτι πράξις τις ἢ ἀπόφασις ἔχειν μὲ προφανῆ ἀδικίαν, ἢ παρὰ τὸν νόμον, ἀναφέρεται ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.
 133. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς διαδικασίας ὑπαγορευμένων ὑπὸ τὸν τίτλον τῶν ἐπιτροπῶν καὶ κηδεμόνων, διὰ τὸ ὅποιον κρατεῖ ἀνταπόκρισιν μὲ ὅλους τοὺς Διοικητὰς καὶ Δικαστὰς τοῦ Κράτους.
 134. Ὡς πρὸς τὰς ἐγκληματικὰς δὲ ὑποθέσεις ἔχει τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.
 135. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἐγκληματικὴν, ἀποφασιστέαν παρὰ τοῦ Ἐκκλητίου Δικαστηρίου, δίδει ἐγγράφως τὰ συμπεράσματά του.
 136. ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὸ Ἐκκλητικὸν ὅποιανδήποτε ἀπόφασιν Πρωτοκλήτου, ὅπότεν εἰς αὐτὴν εἶναι προφανεῖς αἱ πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς τύπους παρεκτάσεις.
 137. Ὅσῳκις δὲν εἶναι ἐκκαλῶν, τὴν ὑποστηρίζει κατὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος.
 138. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει τὸ μέρος νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ Ἀνώτατον, ἢ ὡς ἀκυρωτικόν, ἢ ὡς τρίτον Δικαστήριον, παραχωρεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ πρὸς τὸν δημοσίον Συνήγορον ἑκαστοῦ Ἐκκλητίου.
 139. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀστυνόμου, καθὼς ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐγκληματικὴν δικαιοσύνην, διὰ τὸ ὅποιον κρατεῖ ἀνταπόκρισιν μὲ ὅλους τοὺς Ἀστυνομίους τοῦ κράτους.
 140. Ὁ δημοσίος Συνήγορος δὲν δύναται νὰ δώτῃ ὁδηγίαν, ἀλλὰ μόνον νὰ αἰτήσῃ πληροφάνειαν.
 141. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ δημοσίος Συνήγορος ἐκπληροῖ τὰ ἔργα του, προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν Διαδικασίαν.
 142. Τὰ καθήκοντα τοῦ δημοσίου Συνηγόρου τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἶναι τὰ αὐτὰ ὑπόκεινται δὲ εἰς αὐτὸν, ὡς ὅτι ἀνωτέρου βαθμοῦ, οἱ ἄλλοι δημοσίου Συνήγοροι τῶν Ἐκκλητίων, καὶ δι' αὐτοῦ ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἀνώτατον Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Καθήκοντα τῆς Αστυνομίας.

143. Ὁ Ἀστυνόμος εὐθὺς ὅταν λάβῃ εἶδησιν ἐπανορθωτικῆς τινος πράξεως ἢ πταίσματος συλλαμβάνει τοὺς πταίσαντας, καὶ τὰ ὅποια μετὰ χειρισθῶσαν μετὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐλάβεως, καὶ ἀναφέρει, παρὰπέμπων τὰ πάντα εἰς τὸ Ἰπανορθωτικὸν Δικαστήριον.
 144. Ἐάν τὰ μέρη συνδυηλῶσιν ἐντός 24 ὥρων, τὰ ἀπολύει, ἀφοῦ κρατήσῃ πρὸς τὴν συνδιαλογίαν.
 145. Ὅταν λάβῃ εἶδησιν ἐγκλήματος, τὸ ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐν τῷ αὐτῷ ὅρῳ λαμβάνει τὴν κατηγορητικὴν ἐνημέρωσιν παθόντος, συνάγει τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐγκλήματος, διατίθεται, ἐπιστὰς λαμβάνει τοὺς ἀναφορὰς τῶν ἰατρῶν, ἢ ἄλλων ἀσφαλιστῶν ἐκδίδει γὰρ τῆς κατεπειγούσης συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων, ἐξετάζει τὸν γιγνόμενον, ἐξετάζει τοῦ μαστούρου ἀνεύ ὁρκῶν, κρατεῖ ἀκριβῶς τῶν πρακτικῶν, καὶ προπροσυνιστᾷ τὰ πάντα πρὸς ἐξέτασιν ἐν τῷ αὐτῷ, παρειαυσιμαίαν δύο μορτύρων εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῶν

146. Έκτελεί τὰς διατάξεις τῶν Ἀρχῶν, εἴτε διοικητικῶν, εἴτε δικαστικῶν.

147. Τὰ ἐντάλματα τῶν Ἀρχῶν τούτων πρέπει νὰ παρασταίνουν σαφῶς πρὸς τὸν Ἀστυνόμον τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, διὰ τὰ ἐκτελεῖ ἀνυπερθέτως, καὶ ν' ἀναφέρει.

Παράρτημα.

148. Τὰ Δικαστήρια, διὰ μὲν τὸ πολιτικὸν ἀκολουθοῦν τοὺς νόμους τῶν Ἀυτοκρατόρων· ἕως δ' ἐκδοῇ ἡ παρασκευαζομένη συλλογὴ αὐτῶν, λαμβάνουν συμβουλευτικὰ τοὺς περιεχομένους εἰς τὴν πρόχειρον ἐξάδελον τοῦ ἀμενοπούλου — διὰ τὸ ἐμπορικόν, τὰ τρία πρῶτα βιβλία τοῦ Γαλλικο-ἐμπορικοῦ Κώδικος· — διὰ τὸ ἐπανορθωτικόν, τὸν παρόντα νόμον — διὰ τὸ ἐγκληματικόν, τὸ ἐπικρατοῦν Ἀπένθισμα, τὸν ὁρὸν λόγον, καὶ τὴν ἐπισείκειαν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐγκληματικούς νόμους τοῦ κράτους, ἕως ἐκδοῇ ὁ παρασκευαζόμενος Ποινικὸς Κώδικς.

149. Οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν τριάντα ἔτη· οἱ δὲ γραμματεῖς, πληρὴ τὰ εἰκοσιπέντε.

150. Ἡ διάρκεια τῶν Συμβούλων εἶναι ἓν ἔτος.

151. Οἱ Σύμβουλοι ὀρκίζονται, ὡς οἱ Δικασταί.

152. Ἐκαστὸν μέλος τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἑκκλητίων προεδρεύει εἰς αὐτὸ ἐναλλάξ κατὰ μῆνα, κατὰ τὰς τῆς ἡλικίας.

153. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐναλλάξ κατὰ τριμήν, κατὰ τὰς τῆς ἡλικίας.

154. Οἱ δικασταὶ πάσης τάξεως, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, καὶ οἱ δημόσιοι Συνήγοροι ὀρκίζονται κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 14,569 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως.

155. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῇ τὸ παρὲν ψήφισμα.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 153. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ τὸ ἀκανόνιστον τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν διερχομένων μερῶν, καὶ τὸ ἐλλείπειν τῶν ὑπαρχουσῶν Διαδικασιῶν, Πολιτικῆς τε καὶ Ἑγκληματικῆς, ἐδίδαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρασκευάσῃ ἐντελεστέρας Διαδικασίας κατὰ τὰς εἰσὶν τῶν πολιτῶν καὶ ὅλων τῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψήφισματος εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς λαμβάνει συγχρόνως ἐνέργειαν καὶ αἱ παρασκευασθεῖσαι Διαδικασίαι.

Ἐπειδὴ ἡ Γερουσία δὲν ἔδωκεν μέχρι τῆς ὥρας νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰς αὐτὰς Διαδικασίας, καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ

Ἐπειδὴ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἔχουσιν ὁδηγίαν τὰ Δικαστήρια, καὶ

Ἐπειδὴ ἡ ἀμνηστία αὐτῶν εἰς τὰς συμπιπτούσας πράξεις των,

Διατάττομεν.

Τὰ Δικαστήρια τοῦ κράτους θέλουν ἔχει προσωρινῶς δι' ὁδηγίαν των παρὸν διάταγμα ἐπισυναπτομένας Διαδικασίας, Πολιτικῆς τε καὶ Ἑγκληματικῆς.

2. Αἱ διατάξεις τῶν αὐτῶν Διαδικασιῶν θέλουν ἐνεργῇ μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον.

3. Θέλουν δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῶν θέλουν σταλῇ εἰς ὅλα τοῦ κράτους τὰ Δικαστήρια.

4. Ἐπιφυλάττει ἡ Κυβέρνησις πᾶσαν τροπολογίαν, ὅταν τὸ ἐγκρίνῃ.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῇ τὸ παρὲν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 154. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Τὰ Δικαστικὰ ἔξοδα τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικῶν.

1. Τὸ Δικαστήριον τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τὰ παρουσιαζόμενα ἔγγραφα τοῦ ἐνάγκοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου δὲν πληρώνεται.	
2. Δι' ἐκάστην μετατόπισιν (vacation) ἐκτὸς τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως τῆς διατρίψεως τοῦ ζητουμένου ἀπὸ τὰ μέρη (ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς μετατοπίσεως), ἀπὸ μίαν ἕως πέντε ὥρας	Φ. Α. 1:20
Καὶ διὰ καθὲς ἡμέραν	2:40
3. Τὰ ἀντίγραφα, διὰ πᾶσαν σελίδα περιέχουσαν 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος.	10
4. Ἐκαστὴ κλήσις	25
5. Ἡ κλήσις αὕτη παρουσιαζομένη εἰς τὸ μέρος ἀπὸ τὸν κλήτορα	10
6. Ἐκαστὴ πολιτικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου πληρώνεται ἀπὸ ἑκάστην τῶν διαφερουμένων	80

Δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

7. Ὁ ἐνάγων δι' ἐκάστην ἀγωγὴν παρουσιαζομένην εἰς τὸ Πρωτόκλειον Δικαστήριον, πληρώνει	2
8. Ὁ ἐναγόμενος δι' ἐκάστην ἀπολογίαν	1:20
9. Ἐκαστὴ ἀπάντησις, ὡς καὶ ἐκαστὴ ἀνταπολογία	1:20
10. Ἐκαστὴ ἐπαναλήψις πρὸς ἀνάρθρωσιν τῆς ἀγωγῆς, ὡς καὶ ἑκάστην προδικαστικὴν ζήτημα	2
11. Ἐκαστὴ ἀνταγωγὴ	1:20
12. Ἐκαστὸν εἰσερχόμενον ἔγγραφο, οἷον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικόν, λογαριασμὸν, ἐκθέσεις, συμφωνητικὰ κτλ. ἀνὰ	80
13. Τὰ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐπικυρούμενα ἀντίγραφα ὡς ἀπαράλλακτα τοῖς πρωτοτύποις, πληρώνονται κατ' ἀναλογίαν τῶν 10 λεπτῶν ἐκαστὴ σελίς, περιέχουσα 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος.	
14. Ἐκαστὴ κλήσις, ἢ γνωστοποιήσις κοινοποιουμένη εἰς ἕνα	1:20
Πληρώνει δὲ τὸ διπλῶν, ἐὰν κοινοποιῇται εἰς δύο, καὶ τὸ τριπλῶν, ἐὰν εἰς τρεῖς ἢ πλείονας.	
15. Ἐκαστὴ ὑποκαθήσεται ἄλλη πράξις τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ	

Φ. Α.

16. Εκάστην εντάλμα μεσεγγρήν, επιστροφίσεως ή ενεργησέως, πληρώνεται κατ' αναλογίαν της αξίας του μεσεγγυωμένου πράγματος πρὸς τοὺς ἑκατὸν.	4	1:20
17. Εκάστη εξαγόμεναι, ὡς καὶ ἐκάστη μαρτυρία ζητούμενη ἀπὸ τὰ μέλη, πληρώνεται ἀνὰ	1:60	
18. Η καταγραφή τῶν κινητῶν πραγμάτων πληρώνεται διὰ πᾶσαν ὥραν	80	
19. Η καταγραφή τῶν ἀκινήτων πραγμάτων ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ὥραν	1:60	
20. Εκάστη πράξις υἱοθεσίας πληρώνεται	12	
21. Εκάστη ἐκθεσις δυστυχηματοδείξεως, ἐμπορευομένων καὶ τῶν μαρτυριῶν, πληρώνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον:		
Ἀν τὸ δυστύχημα ἀκολουθήσῃ εἰς πᾶσαν τῆς Α' κλάσεως	24	
— — — — — τῆς Β' —	16	
— — — — — τῆς Γ' —	8	
22. Εκάστη ἀναφορά πεμπομένη ἀπὸ ὑποινδύηται Ἀρχῆν, καὶ ἀρθεύσα ὑπὸ τὴν τινὰ δικάζομένην, πληρώνεται	1:20	
23. Ἐὰν ἐπισυναπτεται εἰς αὐτὴν ἐγγράφον ἢ ἐγγράφα, πληρώνεται ἑκάστον ἀνὰ	80	
24. Τὰ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου πεμπομένα πρὸς τὸ Πρωτόκλητον ἐγγράφα πληρώνονται ὡσαύτως ἀνὰ	80	
25. Εκάστη ἀνακεφαλαίωσις	1:20	
26. Η ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου πληρώνεται κατὰ τὸν ἀκολουθῶν τρόπον.		
Ἐὰν ἡ ζήτησις θεμελιώδεται		
εἰς 40 ἕως 400 Φοίνικας, ἀνὰ τρεῖς τοὺς ἑκατὸν		
ἀπὸ 400 ἕως 1200	οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνὰ τρεῖς τοὺς ἑκατὸν	
	οἱ δὲ λοιποὶ 800 ἀνὰ 1 1/2 τοὺς ἑκατὸν	
ἀπὸ 1200 ἕως 2000	οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνὰ τρεῖς τοὺς ἑκατὸν	
	οἱ δευτεροὶ 800 ἀνὰ 1 1/2 τοὺς ἑκατὸν	
	καὶ οἱ λοιποὶ 800 ἀνὰ 1 τοὺς ἑκατὸν	
ἀπὸ 2000 καὶ ἐπέκεινα	οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνὰ τρεῖς τοὺς ἑκατὸν	
	οἱ δὲ δευτεροὶ 800 ἀνὰ 1 1/2 τοὺς ἑκατὸν	
	καὶ οἱ ἄλλοι 800 ἀνὰ 1 τοὺς ἑκατὸν	
	καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὡς ἤθελαν εἶσθαι ἀνὰ 1 1/2 τοὺς ἑκατὸν	
27. Ὡσαύτως πληρώνεται καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν Δικαιτητῶν, ἀφ' ὧν παρωρήθῃ εἰς τὸ Πρωτόκλητον τοῦ Δικαστηρίου.		
28. Πᾶσα προδικαστικὴ, ἢ παρεμπιπτούσα ἀπόφασις ἀνὰ Φ.	4	
29. Τὰ ἐπανορθωτικὰ καὶ ἐγκληματικὰ Δικαστήρια διορίζουν τὴν ἀπόφασιν τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς κρίσεως εἰς ὅρους τοῦ κατὰ τοῦ.		
30. Κανὼν εἶδος ἐγγράφου δὲν πληρώνεται εἰς τὰ Δικαστήρια		
31. Τὰ ἐξόδα τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων εἶναι ὡς ἐφεξῆς.		
Δι' ἐκάστην μετατόπισιν ἀπὸ μίαν ἕως πέντε ὥρας κατὰ τὸ 1 ἄρθρον	1:20	
Ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ἡμέραν	2:40	
Δι' ἐκάστην εξαγόμεναι, ὡς καὶ δι' ἐκάστην μαρτυρίαν.	1:60	
Δι' ἐκάστην πράξιν	1:20	
Δι' ἐκάστην ἀπόφασιν	4:	
32. Ἐὰν γενῇ ἐκκλησις ἐγκληματικῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοκλήτων, τῶν τῶν ἐξόδων τῆς κρίσεως εἰς ὅρους τοῦ κατὰ τοῦ δὲν πληρώνεται τὸ Πρωτόκλητον ἀλλὰ σημειώται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἔκκλητον, ὅπου γίνονται ἐφεσεις, διὰ νὰ τὰ συναχθῇ τὸ αὐτὸ συνέδικον μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς ἀποφάσεως.		

33. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἔκκλητῶν εἶναι κατὰ τὸ ἐν τρίτον περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πρωτοκλήτου.

34. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἶναι κατὰ τὸ ἡμισυ περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πρωτοκλήτου.

35. Τὰ Δικαστήρια προσδιορίζουσι τὰ ἐξόδα τῆς δοκιμασίας, καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν δοκιμαστῶν, καθὼς ὁμοίως καὶ τὴν τῶν μαρτύρων, οἱ ὅποιοι πληρώνονται κατὰ τὸ 144 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

36. Ο παρουσιάζων τὰς ἀγωγὰς, ἀπολογίας, κτλ. ἐγγράφα, πληρώνει ἑμέσως τὰ ἐξόδα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ λαμβάνει ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

37. Ο γραμματεὺς ἐκάστου Δικαστηρίου κρατεῖ βιβλίον τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, εἰς τὸ ὅποιον τὰ διαδικαζόμενα μέρη σημειοῦν ἐνυπογράφως τὴν ποσότητα τῆς πληρωμῆς ἐκάστου ἐγγράφου διακεκριμένως.

38. Οἱ πτωχοὶ οἱ μὴ ἔχοντες κατάστασιν περισσοτέραν τῶν Φοινίκων 80 εἰς κινητὰ, καὶ τῶν 120 Φοινίκων εἰς ἀκίνητα, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὅτι δὲν ἔχουν περισσοτέραν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ρηθεῖσαν ποσότητα, καὶ κρίνονται ἀνεξόδως.

39. Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διατάγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 155. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος,
Διατάττει.

Ὁ κατάλογος τῶν μισθῶν τοῦ δικαστικοῦ συστήματος κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Εἰρηνοδῖκαι.

1. Οἱ Εἰρηνοδῖκαι λαμβάνουν διὰ μισθὸν τῶν ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγματος τοῦ προσδιορίζοντος τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τῶν Δικαστηρίων τοῦ κράτους.

2. Οἱ γραμματεῖς τῶν Εἰρηνοδικῶν λαμβάνουσι διὰ μισθὸν τῶν τὰ συναζόμενα δικαιώματα κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ διακηφθέντος ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγματος περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

3. Οἱ κλητορεῖς τῶν Εἰρηνοδικῶν θέλουσι χεῖρει διὰ μισθὸν τῶν τὰ εἰς τὸ 5 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 154 ἐνδιαλαμβανόμενα.

Πρωτοκλήται.

4. Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων ἀνὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα Φοίνικας ὑπ' Ἀρ. 160 κατὰ μῆνα ἑκάστος.

5. Ο Πρόεδρος τοῦ Εμπορικοῦ Δικαστηρίου ἀνὰ διακοσίους Ἀρ. 20 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

6. Οἱ Σύμβουλοι, εἴτε ὡς Σύμβουλοι, εἴτε ὡς Συνδικασταὶ ἐργάζονται, λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ διαφερόμενα μέρη διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, ἀνὰ 25 Φοίνικας ἑκάστος.

7. Οἱ γραμματεῖς, ἀνά ἑκατὸν εἴκοσι Φοίνικας Ἀρ. 120 κατὰ μῆνα ἑκαστος.

8. Οἱ ὑπογραμματεῖς, ἀνά ὀγδοήκοντα Φοίνικας Ἀρ. 80 κατὰ μῆνα ἑκαστος.

Ἐκκλητα καὶ τὸ Ἀνώτατον.

9. Ἐκαστον μέλος τῶν Ἐκκλητῶν ἀνά τριακοσίους Ἀρ. 300 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

10. Ἐκαστον μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνά τριακοσίους εἴκοσι Ἀρ. 320 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

11. Οἱ δημόσιοι Συνήγοροι τῶν Ἐκκλητῶν, ἀνά διακοσίους τεσσαράκοντα Ἀρ. 240 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἑκαστος.

12. Ὁ δημόσιος Συνήγορος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνά τριακοσίους Ἀρ. 300 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

13. Οἱ γραμματεῖς τῶν Ἐκκλητῶν καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνά ἑκατὸν ἐξήκοντα Ἀρ. 160 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἑκαστος.

14. Οἱ ὑπογραμματεῖς αὐτῶν, ἀνά ὀγδοήκοντα Ἀρ. 80 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἑκαστος.

15. Ἐκαστος τῶν δημοσίων Συνηγῶρων ἔχει ἓνα ἀντιγραφὴν λαμβάνοντα ἀνά ἐξήκοντα Ἀρ. 60 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

Παράρτημα.

16. Ἐκαστον γραφεῖον τῶν Πρωτοκλήτων, τῶν Ἐκκλητῶν, καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου θελεῖ συναρτῆσαι τὰ εἰσδητήρια τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, κατὰ τὸ περὶ αὐτῶν ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγμα, καὶ θελεῖ κρατῆσαι ἀκριβῆ σημειώσεων αὐτῶν, παραπέμπον τὸν λογαριασμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν καθ' ἑκάστην τριμήνιον.

17. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θελεῖ ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Τῆς 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΛΑΤΑΣ.

Ἀρ. 156. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψήφισματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830, Διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τὴν σήμερον ὅλοι οἱ συνδικασταί, πρέδροι καὶ ἀντιγραφεῖς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων παρουσίαν.

2. Ὅλοι οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τοῦ κράτους μένουσιν εἰς τὴν ἐδρὰν τῶν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

3. Οἱ Πρόεδροι αὐτοὶ θελοῦν ἐκτελεῖν τὰ χρῆμα τὰ εἰς τὸ 20 ἄρθρον τοῦ διαλαφθέντος ψήφισματος ἐνδιαλαμβανόμενα, οἱ δὲ γραμματεῖς τὰ εἰς τὸ 61 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψήφισματος.

4. Τὸ ὑπάρχον Ἀνεκκλήτων Δικαστήριον παύει· αἱ ἀποράσεις δὲ ὅλων τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀνεκλήσαν παρὰ τοῦ Ἀνεκκλήτου, θελοῦν ἔλθαι ἐντὸς 10 ἡμερῶν.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θελεῖ ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.
Τῆς 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΛΑΤΑΣ.

Ἀρ. 157. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὧν τὸ σήμερον ἐκδοθὲν ὑπ' Ἀριθ. 152 ψήφισμα περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ ἄρθρα 16, 88 καὶ 101 τοῦ αὐτοῦ ψήφισματος,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Πρωτοκλήτα Δικαστήρια εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐν Πρωτοκλήτων	εἰς Κόρινθον.
Ἐν —	εἰς Καλαῦρυτα.
Ἐν —	εἰς Γαστοῦνην.
Ἐν —	εἰς Ἀρκαδίαν.
Ἐν —	εἰς Λακεδαιμόνια καὶ Μονεμβασίαν.
Ἐν —	εἰς Καρύταιναν.
Ἐν —	εἰς Σπάρτην.
Ἐν —	εἰς Βαστίτσαν καὶ Π. Πάτρας.
Ἐν —	εἰς Φαναρι καὶ Πύργον.
Ἐν —	εἰς Μεθώνην, Κορώνην, καὶ Νεόκαστρον.
Ἐν —	εἰς Νησίον καὶ Καλαμάταν.
Ἐν —	εἰς Μικρομάνην, Εμπλάκικα, καὶ Ἀνδρούσαν.
Ἐν —	εἰς Ἅγιον Πέτρον καὶ Πρασον.
Ἐν —	εἰς Τριπολιτσάν καὶ Λεοντάρι.
Ἐν —	εἰς Ἄργος καὶ Ναύπλιον.
Ἐν —	εἰς Κάτω Νεχαίε.
Ἐν —	εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας.
Ἐν —	εἰς Πόρον, Αἴγιον, Ἀγκίστρι καὶ Σαλαμίνα.
Ἐν —	εἰς Ἀνδρόν καὶ Κέα.
Ἐν —	εἰς Σύρον καὶ Μύκονον.
Ἐν —	εἰς Τήνον καὶ Θερμαί.
Ἐν —	εἰς Νάξον, Πάρον καὶ Ἀντίπαρον.
Ἐν —	εἰς Σίρνον, Μήλον, Κίρκηλον καὶ Σέριφον.
Ἐν —	εἰς Ἴον, Σύκιον, Πολυκανδρον καὶ Ἀμοργόν.
Ἐν —	εἰς Σκόπελον, Σχιάθον, Σκύρον καὶ Ἠλιοδόρμιν.
Ἐν —	εἰς Σαντορίνην καὶ Ἀνάφη.

Κατὰ δὲ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο τὰ ἐφεξῆς:

Ἐν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἕτερον κατὰ τὴν Δυτικὴν.

2. Εἰς πᾶσαν δικαιοδοσίαν Πρωτοκλήτου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουσι δὲ ἐπαρχίαι, τὸ Πρωτοκλήτεον ἔχει τὴν καθέδραν τοῦ εἰς τὰς μητροπόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀνά ἑξ μῆνας εἰς ἑκάστην.

3. Ἐκαστὸν δὲ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐκλέγει τοὺς 30 ὑποψηφίους τῶν 15 τῶν ὁποίων χρησιμεύουσιν ὡς σύμβουλοι ἢ συνδικασταί τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, ἐνὸς δὲ διαμένει τὸ κριτήριον εἰς τὴν ἐπαρχίαν των.

4. Διορίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο Ἐκκλήτα Δικαστήρια· τὸ μὲν ἐν τὴν Πελοπόννησον, τὸ δὲ εἰς τὰς νήσους.

5. Εἰς τὸ Ἐκκλήτεον τῆς Πελοποννήσου θελοῦν ὑπάγεσθαι αἱ ἀπόρσεις τῶν Πρωτοκλήτων τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον παρκαταμένων νήσων, ἐπὶ τοῦ εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας, καὶ τοῦ εἰς Πόρον, Αἴγιον, Ἀγκίστρι καὶ Σαλαμίνα.

6. Διορίζεται ὡσαύτως τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

7. Ἰδιαιτέρον διάταγμα θελεῖ προσδιορίσει τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν, καὶ τὰς καθέδρας τούτων τῶν Δικαστηρίων.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θελεῖ ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΛΑΤΑΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

58. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατέστησαν τὸ ὑπ' Ἀρ. 152 ψήφισμα, καὶ τὸ ὑπ' Ἀρ. 157 διάταγμα τῆς 15 Αὐγούστου 1830,

Διατάττομεν.

1. Ἄλλοι οἱ Διοικηταὶ τοῦ κράτους θέλουσι πέμψαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν των Δημογεροντιῶν, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ διακηρθέντος ὑπ' Ἀρ. 157 διατάγματος, διὰ νὰ ἐκλεγῶσιν αὐτῶν οἱ εἰρηνοδῆται, καὶ θέλουσι προτείνει τὰ ὀνόματα.

2. Θέλουσι ἐνεργῆσαι τὰ παρὰ τοῦ 19 άρθρου τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος διατάττομενα, καὶ θέλουσι πέμψαι χωρὶς ἀναβολῆς τὸν κατάλογον τῶν υποψηφίων κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου ὑπ' Ἀρ. 157 διατάγματος τοῦ διορίζοντος τὰ Πρωτόκλητα, διὰ νὰ ἐκλεγθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστικῶν Συμβούλων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 159. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπ' Ἀρ. 67 καὶ 68 ψηφίσματα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1830 τὸ μὲν περὶ καταστάσεως τῆς μνημονείας, τὸ δὲ περὶ συγγραφῆς διαθηκῶν.

Καὶ θεωροῦντες ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος κανονισμοῦ διὰ τὴν συνάξιν τῶν μνημονικῶν ἐξόδων, εἶναι χρεὶς νὰ γενῇ προσδιόρισις αὐτῶν, διὰ νὰ λαβῇ τὸ αὐθαίρετον,

Διατάττομεν.

Τὰ μνημονικὰ ἐξόδα προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

	Φ. Λ.
1. Δι' ἑκάστον προικοσύμφωνον	3
2. Δι' ἑκάστην παρχόσιν προικὸς ἕως 1200 Φοινίκας	1
ἀπὸ 1200 ἕως 3000 Φοιν.	2
ἀπὸ 3000 καὶ ἐπέκεινα	4
3. — ἑκάστον σύμφωνον ἀποδόσεως προικὸς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ὡς ἄνω	—
4. — ἑκάστον σύμφωνον ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησίας κτημάτων ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἢ ἐπικαρπίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς πράξεως, δι' ἧς ὀνομαζόνται οἱ ἐκτιμηταί, καὶ τῆς καταστιχώσεως τῶν ἐνδεικτικῶν	4
5. — ἑκάστον σύμφωνον ἐνοικιάσματος	40
6. — ἑκάστον σύμφωνον ἐταιρίας	2
7. — ἑκάστον ναυλοσυμφωνητικὸν πλοίου ἀ κλάσεως	4
ἐ' ἢ γ' κλάσεως	2
8. — ἑκάστον σύμφωνον δανείου ἀπὸ 100 μέχρις 600 Φοινίκας	40
ἀπὸ 600 καὶ ἐπέκεινα	3
9. — ἑκάστον σύμφωνον δωρεᾶς	4
10. — ἑκάστον σύμφωνον ἐγγυήσεως	1
11. — ἑκάστην ἀπλὴν συνθήκην	1

12. — ἑκάστην συνθήκην κατ' ἄρθρα πρὸς καὶ ἀνὰ διαφορὰς, καὶ διὰ τὴν καταστήλωσιν τῶν ἐγγράφων	4
13. — ἑκάστον ἐγγραφοὺς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα	20
14. — ἑκάστον κατάλογον κινητῶν ἢ ἀκινήτων, χρυσοῦ, ἀργυρίου, δανείων κλπ., ἀνὰ πᾶσαν σελίδα	20
15. — ἑκάστην ἐπιτροπικὴν ἐγγραφὴν	20
16. — ἑκάστον ἐξοφλητικὸν	1
17. — ἑκάστην διαθήκην δημοσίαν μὲ τὸ παρουσιασθῆσόμενον κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφον αὐτῆς	3
18. — ἑκάστον Κωδικέλλον μὲ τὸ παρουσιασθῆσόμενον κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφον	3
19. — τὸ πρῶτον ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τὸ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου ἐπαφίεμενον	3
20. — τὸ πρῶτον ἀντίγραφον τοῦ Κωδικέλλου	2
21. — τὴν δημοσίευσιν τῆς διαθήκης ἢ τοῦ Κωδικέλλου	1
22. — ἑκάστην πράξιν, δι' ἧς ἀποδέχεται μυστικὴν διαθήκην	2
23. — ἑκάστην πράξιν ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἐὰν ὁ παρουσιασθεὶς διαθέτης θέλῃ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὴν μυστικὴν διαθήκην	1
24. — τὸ ἄνοιγμά τῆς εἰς καιρὸν θανάτου καὶ διὰ τὸ ἀντίγραφον	6
25. — πᾶν ἄλλο σύμφωνον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸν παρὸν πίνακα	1
26. — ἑκάστην καταστήλωσιν ἐνδεικτικῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Μνημόνου μὲ τὴν ἀναφορικὴν των παρουσίαν, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα	10
27. — ἑκάστον πιστοποιητικὸν ἢ βεβαιωτικὸν	20
28. — πᾶσαν σελίδα ἀντιγραφῆς περιέχουσιν 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος	10
29. — ἑκάστον συνοπτικὸν	20
30. Ἡ συνάξις τῶν ἐξόδων τούτων θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν Μνημόνων τὰ συναζόμενα δὲ θέλουσι χρησιμεύει πρὸς ἀντιμισθίαν των.	
31. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.	

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 160. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι ὅσον εἶναι φιλόνητων ἔργον ἢ σύστασις Νοσοκομείων, ἄλλο τόσον εἶναι ἀναγκαῖα ἢ πρόνοια τῶν μέσων διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν. Θεωροῦντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατὰ καιροῦς ἐπρονόησε μὲν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ κατέστη εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοιοῦτον κατάστημα, ἀλλ' αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν ἔλαβον τὴν κατὰ τὸ δέον ἐνέργειάν των.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν,

1 Τὴν ἐπὶ τῇ 240 συνεδριάσει τῆς Βουλῆς πράξιν τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1825.

2 Τὸ ὑπ' Ἀρ. 929 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1825 προβούλευμα τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν.

Θεωρήσαντες τὸν ὑπ' Ἀρ. ΜΘ' νόμον τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1825, τὴν ὑπ' Ἀρ. 15,073 διαταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς 29 Νοεμβρίου 1825 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, καὶ τὴν ὑπ' Ἀρ. 3,827 τῆς 30 Νοεμβρίου 1825 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐκπαιδείας, μόνον σκοπὸν ἔχουσας τὴν ἐνέργειάν των αὐτῶν νόμων.

Θεωρούντες ὅτι, ἀργυῦντος μέχρι σήμερον τοῦ νόμου τούτου, ἠλαττώθησαν τὸ Νοσοκομείου οἱ πόροι, οἱ ὅποιοι, ἐκτός τοῦ ὅτι ἤθελαν ἐξαρκεῖ διὰ τὸ διαφθερῆν φιλάνθρωπάτατον κατάστημα, ἤθελαν ἴσως χρησιμεύσει καὶ μέρος τῶν εἰς ἄλλα ἔργα ἐπίσης τείνοντα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας.

Κατὰ συνέπειαν πασῶν τῶν εἰρημένων διατάξεων,

Διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικός Ταμίας τῆς Ἑλλάδος θέλει κρατεῖ ἀνὰ ἡμῖς εἰς τὰ ἑκατὸν ἀπὸ κάθε πληρωμῆς, τὴν ὑπόμην ἀπὸ τῆς σήμερον θέλει κάμει, ἐξαίρουμέναν τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν.

2. Τοῦ ἐναποταμιευμένου τούτου δικαιώματος θέλει κρατεῖ ὁ αὐτὸς χωριστὴν καὶ ἀκριβὴ σημείωσιν.

3. Ἐκ τῶν χρημάτων αὐτῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δίδωται εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως ταῦτα πρὸς περίβλησιν καὶ ἀνάρθρωσιν τῶν ἀσθενούντων ἐνδεῶν τρεῖς χιλιάδες Ἀρ. 3,000 Φοίν. κατ' ἔτος· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει ἐναποταμιευθῆναι, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἀναγκαίων φυλακῶν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ὅπου τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια τοῦ κράτους ἐδρεύουσιν, καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν μιᾶς ἄλλης κεντρικῆς εἰρκτῆς, τῆς ὁποίας ἡ θέσις θέλει διορισθῇ ἐπομένως.

4. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει γνωστοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, ὅπου ἀνήκει διὰ τὴν ἐνέργειάν του.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1. Ἐκάστου Δικαστηρίου ἡ δικαιοδοσία προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν καθήκοντων ἐκάστου τῶν Δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων τῆς δικαιοδοσίας τῶν Δικαστηρίων.

2. Ὅταν θελῇ τις νὰ ἐξαίρῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προβάλλῃ ἐγγράφως τὴν παραγραφὴν του, πρὶν δώσῃ καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὑποὶν θέλει νὰ ἐξαίρῃ.

3. Το Δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐξαίρῃται ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅταν πρόκειται περὶ κτημάτων μὴ ὑποκειμένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του, περὶ συστάσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων, καὶ περὶ ἀνακαλύψεως διαθηκῶν ἀνθρώπων ἀποθανόντων ἐκτός τοῦ τύπου τῆς περιγραφῆς του.

4. Ἢ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐξαίρεσις ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν.

5. Ἢ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ πολιτικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσις ἀναβάλλει τὴν πρόδον τῆς ἀγωγῆς.

6. Εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν πολιτικὸν ἢ ἐμπορικὸν δικαστὴν νὰ προχωρῇ εἰς τὴν διαδικασίαν κατ' αἴτησιν τοῦ ἀντιφερομένου, καὶ μέχρι τῆς ἀποφάσεως διὰ πράξεις ἀσφαλιστικὰς.

7. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως ἀναφορὰ πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον.

8. Ὁ δικαζόμενος, κατὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀναφορὰ, δύναται ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις· παρελθουσῶν δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν, δὲν δύναται πλέον ν' ἀπολογηθῇ.

9. Ἐὰν παρουσιάσῃ ἀπολογίαν, γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἐνάγωντα.

10. Παρελθουσῶν τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἀπολογίας, εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐνάγων νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ ἐγγράφως τὰ δικαιολογήματά του. Ἡ ἀνακεφαλαιώσις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀνταπολογίαν του.

11. Ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ λάβῃ τὰ ἐγγράφα καὶ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς παρουσιασθῇ, ἢ ἐμελλὰ νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνταπολογία.

12. Ὅποιαδήποτε ἀπόφασις περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ Δικαστηρίου εἶν' ἐφέσιμος, ὡς ἡ οὐσιαστικὴ ἀπόφασις.

13. Ὅταν ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίψῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, ὁ νικῶμενος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ διπλὰ ἐξόδα πρὸς τὸν νικῶντα, καὶ πέντε εἰς τὰ ἑκατὸν πρόστιμον ἐπὶ τοῦ συμποσούμενου τῆς δίκης πρὸς ὄφελος τοῦ δικαστικοῦ ταμείου. ἔχει δὲ τὴν ἀδειαν ὁ δικαστὴς νὰ μετριάσῃ τὸ αὐτὸ πρόστιμον, κατὰ τὴν βαθμὴν τῆς δυσκολίας τοῦ προβλήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων κατὰ τῶν δικαστῶν.

14. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι δικαστὴς,

1 Ἐὰν κατ' εὐθείαν ὠφελῇται ἀπὸ τὴν ἐκβασιν τῆς ἀγωγῆς.

2 Ἐὰν ἔχῃ ὁμοίαν ἀγωγὴν ὡς ἐνάγων, ἢ ὁμοίαν εὐθύνην ὡς ἐναγόμενος· δηλαδή ἔαν ἔχῃ κρισιολογίαν τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ὠφελῇται φέρων αὐτὴν εἰς παράδειγμα διὰ νὰ κερδίσῃ ἐπομένως τὴν ἰδικίαν του.

3 Ἐὰν ἔχῃ συγγένειαν με τοὺς δικαζομένους, ἥτις κωλύει τὴν εἰς γάμον σύζευξιν. Τὸ αὐτὸ ἐμπόδιον ἐπιφέρει καὶ ἡ περὶ γάμου ὑπόσχεσις, ἢ καὶ δὲν ἐμῆλθεν εἰς ἔργον.

4 Ἐὰν ἐκατηγόρησεν ἐνώπιον Δικαστηρίου κανέν' ἀπὸ τοὺς δικαζομένους ἢ ἂν ἐκατηγορήθῃ ἀπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

5 Ἐὰν εἶναι χρεωφειλέτης ἢ δανειστής κανένος τῶν δικαζομένων.

6 Ἐὰν ὁ δικαζόμενος εἶναι ἢ ἦτο πρὸ ἐνὸς ἔτους ὑπηρέτης τοῦ δικαζοντος.

7 Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἔχῃ προφανῇ καὶ γεγρακυῖαν οἰκειότητα κατὰ συνήθειαν με κανένα τῶν διαφερομένων.

8 Ἐὰν ἐμεσολάβησέ ποτε, πρὶν γενῇ δικαστὴς, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διαφερόμενα μέρη περὶ τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως.

15. Ὅστις γινώσκει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ δικαστοῦ καὶ θέλει νὰ ὠφελῇται ἐξ αὐτῆς, ὀφείλει νὰ τὴν προβάλλῃ ἐγγράφως καὶ πρὶν ὅπωςδήποτε ἀπαρτίσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἔαν εἶναι ἐναγόμενος, ἢ ἄμα δώσῃ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐάν εἶναι ἐνάγων. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ. Ἐὰν τὴν μάθῃ ἐντὸς τῆς προκατάρξεως, ὀφείλει νὰ τὴν προβάλλῃ εὐθὺς, ἢ πρὶν καμὴ ἄλλαν προῆξιν.

16. Πᾶς δικαστὴς ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὴν παρὰ τοῦ δικαζομένου ἐξαίρεσιν πρὸς ἀποφυγὴν ἐξόδων καὶ χρονωπαθῶν.

17. Ἡ διαδικασία ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, τὴν ἀπολογίαν, καὶ τὰς ἀποφάσεις.

λασσεις, είναι απαραίλλητος, ως εἴρηται εἰς τὸ περὶ δικαιοδοσίας τῶν Δικαστηρίων.

18. Οὗτος δικαστὴς δέχεται τὰ ἔγγραφα ὅσα, ἐκδίδει τὰς γνωστοποιήσεις ἐπειτα τὰ πέμπει πρὸς τὸν ἐγγύτερον ἐδρεύοντα δικαστὴν.
19. Ἐν δὲ δύο δικασταὶ ἀπέχουν κατ' ἴσον ἀπόστημα ἀπὸ τὸν ἐξαίρουμένον δικαστὴν, ἐκλέγει ὁ ἐξαίρων δικαζόμενος· ταύτην δὲ τὴν σημείωσιν πέμπει καὶ τὴν κάμει εἰς τὴν πρώτην ἐξαιρετικὴν ἀνακοίνωσιν. Ἐν δὲ τὴν κάμει, τὴν κάμνει ὁ ἀντίδικος· ἐν δὲ τὴν κάμει κανεὶς, τὴν κάμνει ὁ δικαστὴς.
20. Ἐν ἡ ἐξαίρεσις γενῇ κατὰ δικαστοῦ Δικαστηρίου τινὸς συνιστάμενον ἀπὸ πολλὰ μέλη, τὰ ἄλλα μέλη κρίνουν περὶ τῆς ἰσχύος τῆς ἐξαίρεσεως.
21. Ἡ ἐκδιδόμενη ἀπόφασις περὶ τῆς ἰσχύος, ἢ μὴ, τῆς κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσεως, εἶναι ὁριστική.
22. Ἡ κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσις, ὅταν οὗτος σχηματίζῃ μόνος τὸ Δικαστήριον, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν μέχρι τῆς περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφάσεως· δύναται ὅμως νὰ λάβῃ ασφαλιστικὰ μέτρα, ἐν κατεπίγουσιν ἀνάγκῃ τὰ ὑπαγορεύῃ, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀναβάλλει ὅμως, ὅταν γίνεται εἰς Δικαστήριον συνιστάμενον ἀπὸ πολλὰ μέλη.
23. Τὸ 13 ἄρθρον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσεως, εἴτε ἀναβάλλει, εἴτε μὴ, τὴν ὑπόθεσιν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Εἰρηνοδίκου.

24. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου, ὁ ἐνάγων λαμβάνει παρὰ τοῦ δικαστοῦ κλήσιν πρὸς τὸν ἐναγόμενον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ.
25. Ἡ κλήσις πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν διατριβὴν τοῦ ἐναγόντος καὶ τοῦ ἐναγόμενου· πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως, τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται, τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς της, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ.
26. Πᾶσα κλήσις γίνεται διπλῇ, ἡ μὲν διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὸν καλούμενον, ἡ δὲ διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς γνωστοποιήσεως.
27. Ἡ κλήσις ἐκτελεῖται ἡ παραδιδόμενη εἰς χεῖρας τοῦ ἰδίου καλουμένου, ἡ ἀρριμένη εἰς τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ.
28. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κλήσεως σημειοῦται ἀπὸ τὸν ἴδιον κλήτορα εἰς τὸ περιθώριον ἢ ἐπὶ ποδῶν αὐτῆς, ἂν τὴν ἐπαρῶκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἰδίου καλουμένου, ἢ εἰς τὴν οἰκονομίαν του· σημειοῦται τὴν ἡμέραν, καὶ ὑπογράφεται· εἰς τὴν αὐτὴν σημείωσιν προσυπογράφεται καὶ ὁ καλούμενος ἂν θελῇ· ἐν δὲν θελῇ, ἢ δὲν ἐξέβη γράμματα, τότε προσυπογράφονται δύο μάρτυρες.
29. Ο ἑνάγων παρουσιάζων ἔγγραφα, ὀφείλει νὰ συμπαραστιάξῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, διὰ νὰ παραδίδωνται πρὸς τὸν ἐναγόμενον συγχρόνως μετὰ τὴν κλήσιν.
30. Ἐν θελῇ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ἀντίγραφα πρὸς χρῆσιν του, ἐνὸς τὰ πρωτότυπα διαμένουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὀφείλει νὰ συμπαραστιάξῃ καὶ ταῦτα συγχρόνως μετὰ τὰ κατ' αὐτὸν πρωτότυπα, διὰ νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὡς ἐφεξῆς: ἴσον ἀπαραλλάκτον τοῦ κατ' αὐτὸν πρωτοτύπου.
31. Ἐν ὁ ἐνάγων προτείνῃ μάρτυρας, πρέπει νὰ καλῶνται συγχρόνως διὰ νὰ ἐμφανισθῶν.
32. Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν λήγει ἡ προθεσμία τῆς κλήσεως, εἴτε τοῦ προγράμματος, ἐν μὲν ὁ ἐνάγων δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ κλήσις πίπτει· ἐν δὲ ὁ ἐναγόμενος ἐμφανισθῇ, ὁ δικαστὴς προσδιορίζει τὰ ἔξοδα καὶ τὴν χρονοτριβὴν, ὅσα θελοῦν πληρωθῇ πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Δύναται ὁ ἐνάγων νὰ τὴν

ἀντικεισθῇ μέχρι δύο μηνῶν, πληρόνων ὅμως πάντοτε τὰ ἔξοδα πρὸς τὸν ἐναγόμενον εἰμὲν ἐπαρουσιάσθῃ, εἰδὲ μὴ, εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.

33. Ἐν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, καὶ ὅχι ὁ ἐναγόμενος, ὁ ἐνάγων ἀπολαμβάνει δευτέραν κλήσιν· εἰς ταύτην ὅμως ὁ δικαστὴς προσδιορίζει τὰ ἔξοδα καὶ τὴν χρονοτριβὴν τοῦ ἐναγόντος, τὰ ὅποια ὀφείλει ὁ ἐναγόμενος νὰ τὸν πληρώσῃ.
34. Ἐν ὁ ἐναγόμενος νικηθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν κατὰ δευτέραν κλήσιν, τὰ ἐκ τῆς πρώτης κλήσεως ἔξοδα, καὶ ἡ χρονοτριβὴ πληρόνονται διπλασίως τὰ μὲν πρῶτα πρὸς τὸν νικήσαντα, τὰ δὲ δεύτερα εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.
35. Ἐν ὁ ἐναγόμενος προτείνῃ μάρτυρας, ἡ διαφιλονέκησις ἀναβάλλεται, καὶ οἱ μάρτυρες καλοῦνται.
36. Ἀναβάλλεται ἡ διαφιλονέκησις εἴτε ἡ ἀπόφασις, ὅσας τις πρόκειται ν' ἀκουσθῇ νεοπροβληθεὶς μάρτυς, ἢ νὰ γενῇ δοκιμασία, ἢ περαιτέρω διασφραγίς· ταῦτα δὲ, ὅταν ἐγκριθῇ ἀναγκάσιον παρὰ τοῦ δικαστοῦ.
37. Οὔτε μάρτυρες δύνανται ν' ἀκουσθῶσιν, οὔτε δοκιμασία νὰ γενῇ πρὶν γενῇ γνωστοποιήσις πρὸς τὸν ἀντίδικον.
38. Ἐν ἐμφανισθῶν καὶ οἱ δύο, ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται πρῶτον τὸν ἐναγόντα, καὶ δέχεται τὰ δικαιολογήματά του· δεύτερον τὸν ἐναγόμενον, καὶ δέχεται τὰ δικαιολογήματά του· ἐπειτα ἐκδίδει ἀπόφασιν.
39. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται κατὰ τὸ περὶ μαρτύρων κεφάλαιον I.
40. Εἰς τὰς ἀνεκλήτους ὑποθέσεις ὁ δικαστὴς κάμνει εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τοῦ σύντομον καὶ περιληπτικὴν μνείαν τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἀπολογίας, τῶν ἐκθέσεων, τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ μαρτύρων, γράφει εὐθὺς τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν δημοσιεύει ἀμέσως, εἴτε παρόντων, εἴτε ἀπόντων τῶν διαφερομένων.
41. Ὁ εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὅποιανδήποτε ἀποφασεὶός του νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη· ὁ κλήτωρ δὲ χρεωστεῖ εἰς τὴν πράξιν τῆς γνωστοποιήσεως νὰ ἐξηγῇ καθαρὰ καὶ τὴν ὥρην αὐτὴν τῆς παραδύσεως.
42. Οἱ μάρτυρες υπογράφουν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεώς των, καὶ μὴν ἐξέχοντες νὰ γράφουν, κάμνουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.
43. Εἰς τὰς ἐκκλητέους ὑποθέσεις, αἱ ἐκθέσεις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ εἶναι ὅλοι γραμμέναι καὶ υπογεγραμμέναι κατὰ τὸ περὶ μαρτύρων κεφάλαιον I.
44. Ἐν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ οἷδὲ τὴν δευτέραν φοράν, ὁ δικαστὴς τὸ γνωστοποιεῖ, καὶ κρίνει κατ' ἐρήμην.
45. Εἰς τὰς ἀνεκλήτους ὑποθέσεις, ἂν ὁ ἄπὼν καταδικασθῇ, πληρώνει πρῶτον τὰ ἔξοδα, τὰ ὅποια πᾶς ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ, καὶ ἐπειτα δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου παρουσιάζων τὰς ἀποδείξεις του· λαμβάνει δὲ κλήσιν, καὶ τὴν γνωστοποιεῖ εἰς τὸ ἀντιφερόμενον μέρος· δὲν δύναται ὅμως νὰ τὸ κάμῃ πλέον, ἀπὸ τοῦ περὶ 15 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατ' ἐρήμην, ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησίν της, ἢ ἂν ἐμφανισθῇ πάλιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν.
46. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀνεκλήτους εἰς τὸν εἰρηνοδικὴν δὲν συγχωροῦνται οἱ συνήγοροι, οὔτε οἱ ἐπίτροποι· οἱ ἐπίτροποι συγχωροῦνται εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς τοὺς γέροντας, καὶ εἰς τοὺς ἐν ὑπουργήματι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐφέσεως τῶν Ἐκκλητῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

47. Καμμία πράξις τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ πρὸ τῆς οὐσιαστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐν παντί μετ' αὐτῆς, ὅταν πρόκειται περὶ δικαιοδοσίας.

50. Η έφεσις των ουσιαστικών αποφάσεων έμπορεί νά γίνεται προφορικῶς εὐθὺς ὅταν δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις, ἢ ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφοῦ λάβῃ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως.
51. Ὅταν γίνεται προφορικῶς, ὁ δικαστὴς κάμνει μνείαν τοῦτου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν σημείωσιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.
52. Εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐκκαλὼν νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πρὸς τὸν αὐτὸν δικαστὴν, ὅστις ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν, ἀναφοράν περιέχουσαν τὰ αἰτία τῆς ἐφέσεως. Ἡ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντιδίκον. Ἄν οὗτος κάμῃ ἀπολογίαν, γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα, ὅστις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀνακεφαλαιώσασαυ του· ὁ δ' ἐκκαλούμενος παραλαμβάνει ταύτην δι' ἐγγράφου παραλαβῆς, κάμνει τὴν ἀνταπολογίαν ἐντὸς τριῶν ἄλλων ἡμερῶν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφοτέρους πρὸς τὸν δικαστὴν.
53. Ὁ δικαστὴς παραλαβὼν τὰς ἀνακεφαλαιώσεις πέμπει τὴν δικαιογραφίαν εἰς ὁκέλλον πρὸς τὸν ἐκκλητὸν δικαστὴν, καὶ αὗτος, ἀφοῦ τὴν λάβῃ, ἐξετάζει καὶ κρίνει.
54. Ἐάν τὸν χρειασθῶσι διασαφήσεις, δύναται νὰ τὰς ζητήσῃ καὶ νὰ τὰς λάβῃ.
55. Τὸ Πρωτοκλήτεον Δικαστήριον εἶναι ἐκκλητὸν καὶ ὁριστικὸν ὡς πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην.
56. Ἐάν ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, τότε ἡ έφεσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοκλήτου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς Διαδικασίας τοῦ Πρωτοκλήτου

Δικαστηρίου.

Περὶ τῆς ἀγωγῆς.

55. Ὅστις θέλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν, ἥτις εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐγγράφον ἀπαίτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκθέτῃ σαφῶς τὸ πρᾶγμα, νὰ προσδιορίσῃ τὸ ζητούμενον δίκαιον μετὰ τὰ περὶ τοῦτου ἐπιχειρήματα, καὶ νὰ τελεσθῇ προτείνων κατ' ἄρθρα τὸ ἀποφασισθένμενον ζήτημα, καὶ πᾶν ἀποτέλεσμα ὅ, πού νομίζει ὅτι τὸν ἀνέκει.
56. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ σημειῇ εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἀπαίτησεως, καὶ νὰ παρουσιάσῃ μετ' αὐτῆς ὅλα τὰ ἐγγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὴν ἀγωγὴν του.
57. Ὁ ἐνάγων παρουσιάζων τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰ ἐγγραφα, ὀφείλει νὰ συμπαραστήσῃ ἀντίγραφα τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐγγράφων παρ' ἐαυτοῦ ἐπικυρωμένα, διὰ νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὸν ἐναγόμενον ὁμοῦ μετὰ τὴν κλήσιν.
58. Ἡ ἀπαίτησις πρέπει νὰ καταγραφῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ γραμματέως εἰς τὸν ἐλεγχὸν τῶν εἰσερχομένων, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπεὶ νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὸν ἐναγόμενον.
59. Τὰ παρ' ὁποιουδήποτε παρουσιαζόμενα πρωτότυπα ἐγγραφα κατὰ τὸν παρουσιάζοντα, διακρίνονται εἰς τὸ ἀρχεῖον 30 ἡμέρας, ἀφ' ἧς γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον.
60. Ἐάν ὁ παρουσιάζων ἐγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, θέλει κάμει τ' ἀντίγραφα, καὶ θέλει τὰ ἐπικυρώσει ὁ αὐτός· ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου, ἀφοῦ τὰ συμπαραλάβῃ, τὰ ἐπικυροῖ αὐτως· ἴσον ἀπαραλλάκτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' αὐτὸν πρωτότυπον.

Περὶ τῆς ἀπολογίας.

61. Ὁ ἐναγόμενος δύναται ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις.
62. Ἐάν δὲν ἀποκριθῇ εἰς τὴν εἰρημένην προθεσμίαν τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, ἢ ὁποῖαν ἄλλην μετ' αὐτὴν τῷ παραχωρήσῃ τὸ Δικαστήριον δι' εὐλόγου αἰτίας, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγράφου ἀπαντήσεως.
63. Ἡ ἀπολογία πρέπει νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἀκριβὴς, καὶ νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ πρὸς διεκδίκησιν τοῦ ἐπιχειρήματα.
64. Τ' ἀνωτέρω ἄρθρα 56, 57, 58 καὶ 59, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Περὶ τῆς ἀπαντήσεως.

65. Ἀφοῦ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπολογία εἰς τὸν ἐνάγοντα, οὗτος δύναται νὰ κάμῃ ἀπάντησιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις.
66. Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐνάγοντος πρέπει ὡσαύτως νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἀκριβὴς.
67. Ἐάν ὁ ἀπαντῶν ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγραφα, πράττει κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 56 καὶ 57.
68. Τὸ ἄρθρον 58 εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν ἀπάντησιν.

Περὶ τῆς ἀνταπολογίας.

69. Ὅ,τι ἐρρέθη περὶ τῆς ἀπαντήσεως, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν ἀνταπολογίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν προδικαστικῶν ζητημάτων.

70. Αἱ τῆς ἀρμοδιότητος παραγραφαὶ εἶναι ἢ τοπικαί, ἢ προσωπικαί, ἢ πραγματικαί.
71. Ὅστις θέλει νὰ διαφιλονεικήσῃ περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει, πρὶν ἐμῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, νὰ κάμῃ δι' ἀναφορᾶς τὴν ἐξαίρεσίν του.
72. Ὅστις θέλει νὰ διαφιλονεικήσῃ περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ προσώπου (ὡς περὶ τοῦ τίτλου) τοῦ ἀντιδίκου του, πρὶν ἐμῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ὀφείλει νὰ προτείνῃ δι' ἐπίτηδες ἀναφορᾶς τοῦ τοῦ ζήτημα, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ τίτλος διαφιλονεικεῖται, ἐάν θελῇ προδικαστικῶς νὰ παραγράψῃ ἢ ἐναντὶ ἀγωγῆς· εἰδὲ μὴ, δὲν ἔμπορὶ πλέον νὰ προβάλῃ τὴν τοῦ προσώπου αἰτίαν ἢ παραγραφὴν, ἀλλὰ συγχωρεῖται ὡς δικαιολογία εἰς τὴν διαφιλονεικήσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
73. Οὐ μόνον τὸ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου ζήτημα, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἀντιδίκου, ἀναβάλλει τὴν δίωδον τῆς κυρίας ἀγωγῆς, μέχρι τῆς περὶ τοῦ προκαταρκτικοῦ ζητήματος ὁριστικῆς ἀποφάσεως.
74. Ἡ προκαταρκτὴς διαφιλονεικήσις, ἀπόφασις καὶ ἐκκλησις τῶν δύο τούτων ἀγωγῶν προχωρεῖ, ὡς διατάττουσιν τὰ ἄρθρα 2, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Περὶ τῆς ἐπαναλήψεως πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἀγωγῆς.

75. Ὅταν μετὰ τὴν ἀγωγὴν ὁ ἐνάγων σοχασθῇ ὅτι ἔκαμε κακὴν προαίτησιν, καὶ θελήσῃ νὰ παρουσιάσῃ ἄλλην ἀγωγὴν πρὸς διόρθωσιν τῆς προηγουμένης, δύναται μὲν νὰ τὸ κάμῃ, πλην ὀφείλει πρῶτον νὰ παρακαταστήσῃ τὸ διπλοῦν τῶν ἐξόδων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων δίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μένει εἰς παρακαταθήκην μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν, ἂν ὁ ἐνάγων νικήσῃ, τ' ἀναλαμβάνει· ἂν ὁμοῦ νικήθῃ, ἐμβαίνει εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.
76. Ἡ ἐπαναλήψις πρὸς διόρθωσιν τῆς ἀγωγῆς δὲν εἶναι δεκτὴ μετὰ τὴν ἀπουσίαν πρῶτην πράξιν κατὰ τοῦ ἰδίου ἐνάγοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τῆς ἀνταπειτήσεως ἢ ἀνταγωγῆς.

77. Ἐάν ὁ ἐναγόμενος, διεκδικούμενος ἐναντίον τῆς κυρίας ἀγωγῆς, θελήσῃ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν ἀπολογίαὶν συνεπίαις ἀντιθέτους, εἴτε διὰ νὰ ἐξασθενήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωγῆς, εἴτε διὰ νὰ τὴν ἀνατρέψῃ, εἴτε διὰ νὰ ἀνταπειτήσῃ κανὲν πρᾶγμα, τότε εἰς τὴν ἀπολογίαὶν τοῦ ὀφείλει νὰ προτείνῃ τὰ ἀντιθετικὰ ζητήματα.
78. Ἀντιθετικὰ ζητήματα, διὰ νὰ εἶναι δεκτὰ, πρέπει νὰ ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν τὴν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος προτεθείσαν, νὰ εἶναι ἀνάλογα καὶ νὰ ἐξαλείρῃσι καὶ ὁλοκληρίαν ἢ κατὰ μέρος τὰ κεφάλαια τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
79. Ἐὰς ἄλλη αἰτία τοῦ ἐναγομένου, μὴν ἔχουσα σχέσιν μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀγωγὴν, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς ἀντικείμενον χωριστῆς δικῆς ἀπαιτούσης ἄλλην ἀπόφασιν.
80. Τὰ προτεινόμενα διὰ τῆς ἀπολογίας ἀντιθετικὰ ζητήματα διακρίνονται καὶ ἀποφασίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.
81. Τὰ ἀντιθετικὰ ζητήματα δὲν προτείνονται εἰκὴ διὰ τῆς ἀπολογίας.
82. Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀντιθετικῶν ζητημάτων ὁ ἐνάγων γίνεταί ἐναγόμενος, εἶναι δεκτὴ καὶ περὶ τούτων ἡ ἀπολογία, ἡ ἀπάντησις, καὶ ἡ ἀνταπολογία μετὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας.
83. Ἡ ἀπόφασις ἐκτίθεται διακεκλιμένως καὶ κατὰ κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποδείξεων.

Περὶ τῶν ἐγγράφων.

84. Ὅταν, παρουσιαζόντες τινος ἰδιωτικὸν ἐγγράφον, ἀντιλέγῃ ὁ ἀντίδικός τοῦ ὅτι δὲν εἶναι πρωτότυπον, τότε διακρίνεται ἂν εἶναι ὁ ἴδιος ὑπογράφας τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ, ὁ ὅποιος ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφήν του, ἢ ὁ κληρονόμος του.
85. Ὅταν ἡ ἀρνήσις γίνεταί ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀρνούμενον τὴν ὑπογραφήν του, τότε ἡ ἀρνήσις ἐκλαμβάνεται ὡς ἐγκλήσις πλαστογραφίας. Τὸ Δικαστήριον ὡς πολιτικὸν παύει τὰς ἐργασίας του, καὶ παραπέμπει τὴν ἐγκλήσιν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν.
86. Ὅταν ἡ ἀρνήσις γίνεταί ἀπὸ τὸν κληρονόμον τοῦ γράψαντος, τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ὡς πολιτικὸν ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας του καὶ ὁ ἔχων τὴν διακρίνοναίμενην ὑπογραφήν ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῆς.
87. Ὅταν προτείνῃ τις τοὺς γνωρίζοντας τὴν διακρίνοναίμενην ὑπογραφήν, πρέπει νὰ τοὺς ὀνομαζῇ σαφῶς· ὁ δὲ ἀντίδικος χρεῖται δίκαιον νὰ μεταχειρισθῇ πᾶσαν προφυλακίαν πρὸς τοὺς μάρτυρας.
88. Ὅταν πρόκειται νὰ γενῇ δοκιμασία διὰ συμπαραβολῆς ἄλλων ὁμοίων ἐγγράφων, τότε οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
89. Τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς δαίτημα διὰ νὰ συμπαραβληθῇ μετὰ τὸ ἀμφισβητούμενον, πρέπει νὰ εἶναι γνωρισμένα καὶ ἀναμνησθέντα.
90. Εἰς τὴν εξέτασιν τῶν δοκιμαστῶν οἱ διαφερόμενοι ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ὡς καὶ εἰς τὴν τῶν μαρτύρων.
91. Ἐάν εἰς τοιαύτην συζητήσιν ἐξέλθῃ τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ κληρονόμος ὅτι ὑπάρχει πλαστογραφία, τότε τὸν ὁ δικαστὴς ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅσον καὶ ὁ κληρονόμος δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τὴν διακρίνοναίμενην ὑπογραφήν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν. Εἰς ὅποιονδήποτε περίστασιν ἐπικαλεῖται τὸ Ἐγκληματικόν, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὴν διακρίνοναίμενην ὑπογραφήν ἐάν ἐπιμένῃ νὰ αἰτῇ ὠφελειὰν ἐξ αὐτῆς καὶ ἐάν εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐπιμένοντος, γίνεταί ὑπεύθυνος τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περὶ αὐτῆς εξέτασεως· ἐάν ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν θέλει οὐδεμίαν ὠφελειαν, τότε παραπέμπονται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὅλα τὰ σωζόμενα περὶ τούτου ἐγγράφα εἰς

τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἐκκλητοῦ, διὰ ν' ἀποφασίσῃ ἐάν δύναται νὰ λάβῃ χώραν δημοσίᾳ ἀγωγῇ.

92. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκλήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 91, ἡ εξέτασις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους, ὅπερ ἔχει ὁ ἔχων τὴν ἐγκαλουμένην ὑπογραφήν, ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀληθεῖαν καὶ γνησιότητα αὐτῆς, καὶ τότε ὁ ἐγκλῶν διισχυρίζεται ὡς δεύτερος τὸ ἐναντίον.
93. Διὰ πᾶσαν ἄλλην πολιτικὴν ὑπόθεσιν, ἐκὼν παρουσιασθῇ κανὲν ἐγγράφον, τὸ ὅποιον ἤθελε κατηγορηθῇ ὡς πλαστὸν, ἀναβάλλεται ἡ πρόδοσις αὐτῆς, ἐάν τὸ ἐγγράφον εἶναι οὐσιώδες.
94. Δύναται ἡ πολιτικὴ ἐξουσία εἰς τὴν εξέτασιν καὶ κρίσιν τῆς πολιτικῆς ὑποθέσεως νὰ ἐπιφορτίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν εξέτασιν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐάν ἔχῃ χώραν ἡ κατηγορία.
95. Ἄν ὁ εξέταστής εὕρῃ εἰς τὴν εξέτασίν του εὔλογον νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον του, προχωρεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος χωρὶς ἄλλην ἀδειαν.
96. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκλήσεως εἰς τὸ ἐγκληματικόν, ὅλαι αἱ ληφθεῖσαι ἀποδείξεις εἰς τὸ Πρωτόκλητον ὡς πολιτικόν, ἔχουν χώραν καὶ ἰσχὺν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τῶν μαρτύρων.

97. Ὅστις θέλει νὰ προτείνῃ τὰς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, ὀφείλει νὰ προβάλλῃ τὰ ἀντικείμενα κατ' ἄρθρα διακεκριμένα, σαφῆ, ἀκριβῆ, κατὰ χρόνον, τόπον, καὶ τρόπον διὰ πᾶν ἀντικείμενον, σημειῶν τοὺς μάρτυρας κατ' ὄνομα, ἐπώνυμον, ὄνομα τοῦ πατρὸς, τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.
98. Εἰς πολιτικὰς διαδικασίας δὲν συγχωρεῖται πρότασις μαρτύρων κατὰ δημοσίων ἐγγράφων, κατὰ νόμον ἔχοντων ἰσχὺν ἀληθείας καὶ ἀποδείξεως, ἢ ἐγγράφων, αἵτινα ἀρ' ἐαυτῶν γίνονται νόμιμοι ἀποδείξεις, ἐκτὸς ἂν αὐτὰ κατηγορηθῶσι δι' ἀπάτην, δόλον, περιγραφὴν εἰς, πλαστογραφίαν εἰς, καὶ παρόμοιον αἰσχροκέρδειαν.
99. Δὲν δύναται νὰ προτεθῶσιν ἀντικείμενα ἀλλότρια εἰς τὴν ὑπόθεσιν.
100. Ἐάν ὁ διαφερόμενος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου προτείνονται τοιαῦτα, νομίση ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτα διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, τότε παρουσιάζει ἀναφορὰν ἐκλήτων τῶν λόγων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι ἀπαράδεκτα, καὶ αἰτεῖ τὴν ἀπόφασιν τῶν.
101. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀρ' ἧς ἔγεινεν ἡ γνωστοποίησις τῶν προτεθέντων ἀντικειμένων.
102. Ἡ ἀπόφασις γίνεταί μετὰ πέντε ἡμέρας, ἀρ' ἧς ἔγεινεν ἡ γνωστοποίησις τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς.
103. Ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει.
104. Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων δὲν ἔχῃ νὰ δείξῃ ἀπαράδεκτα τὰ ἀντικείμενα, ἀλλ' ἔχῃ αἰτίας ἐξαίρεσεως κατὰ τῶν μαρτύρων, τότε ὀφείλει νὰ προβάλλῃ τὰς ἐξαίρεσεις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένης, ἥτις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον· οὗτος δὲ τὴν ἀπαντᾷ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει.
105. Οἱ κανόνες περὶ τῆς ἐξαίρεσεως τῶν μαρτύρων εἶναι οἱ αὐτοί, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐξαίρεσεως τῶν δικαστῶν.
106. Ἡ ἐξαίρεσις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ αἰτηθῇ δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένης.
107. Ὅταν ὁ δικαστὴς δεχθῇ τὴν ἐξαίρεσιν, ὁ διαφερόμενος δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον μάρτυρα ἀντὶ τοῦ ἐξαίρεθέντος.
108. Δις ἡ ἀντικατάστασις δὲν συγχωρεῖται.
109. Εἰς καμμίαν ἄλλην περίστασιν δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀντικατάστασις ἄλλων μαρτύρων.
110. Δὲν συγχωρεῖται νὰ προτείνωνται καὶ ἐκ δευτέρου τὰ ὅποια ἀπᾶν ἐπρόβληθον ἀντικείμενα.
111. Δὲν εἶν ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων νὰ προ-

- τείνη μάρτυρας ἐναντίον τῶν προτεθέντων, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ πρὶν ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες τοῦ πρώτου προτεινάντος ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκπεριώσιν πάσης ἀμφισβήτησεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν μαρτυριῶν, ἢ περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν μαρτύρων, ἢ μετὰ τὰς 5 ἡμέρας, ἐν αἷς ἐμέλλον νὰ προβληθῶσιν αἱ τοιαῦται παραγραφαί, πρέπει κατ' αἴτησιν τοῦ προβάλλοντος τοὺς αὐτοὺς μάρτυρας νὰ ἐκδοθῇ ἡ πρόσκλησις αὐτῶν ἢ δὲ πρόσκλησις θελεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους προσδιορίσει τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὑποίαν μὲλλον νὰ ἐξετασθῶσιν τὸ δ' ἀντίγραφον τῆς πρόσκλησεως θελεῖ ἐν ταύτῃ σταλῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον, πρὸς ἀπλὴν γνωστοποίησιν τοῦ.
112. Ὅταν οἱ μάρτυρες δὲν ὑπὸκεινται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐξετάζονται ἀφοῦ πρῶτον προηγήθῃ ὁ ὅρκος κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀρθροῦ 225 τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαφερομένων, ἂν θελουν. Ὁ διαφερόμενος, κατὰ τοῦ ὁποῦ μαρτυροῦσιν οἱ μάρτυρες, δύναται νὰ κάμῃ πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀποκρίσιν ἀπ' αὐτοῦ. Τὸ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποῦ γίνονται αἱ ἐρωτήσεις, εἶναι ὁ δικαστής.
113. Τὸ αὐτὸ δίκαιον πρὸς διασάφησιν τῆς μαρτυρίας, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὄργανου, χαίρει καὶ ὁ προτάνας τοὺς μάρτυρας.
114. Ὁ δικαστής, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἐξέτασιν, θελεῖ ἀνγνωρίσει τὴν ταυτότητα τοῦ μάρτυρος καὶ θελεῖ προσημιάσει τὴν ἐκθεσιν τῆς μαρτυρίας κάμων μνηστὴν τῆς χρονολογίας τῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐκλήθη ὁ ἐμφανισθεὶς μάρτυς, τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῶν ὀνομάτων τῶν ἀντιφερομένων, τῆς προσωπικῆς, ἢ δι' ἐπιτροπῆς ἢ συντηγῆρος, παρουσίας αὐτῶν ἢ τῆς ἀπουσίας, τῆς διαληθεύσεως ταυτότητος τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπαχθέντος ὅρκου.
115. Οὐδεὶς μάρτυς βιάζεται ν' ἀποκριθῇ καθ' ἑαυτοῦ.
116. Οἱ μάρτυρες ἐρωταποκρίνονται χωριστὰ ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.
117. Αἱ ἐρωταποκρίσεις γράφονται, ἀναγινώσκονται πρὸς τὸν μάρτυρα, καὶ ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ κατὰ σελίδα, ἂν ἐξέυρῃ νὰ γράφῃ, παρὰ τοῦ δικαστοῦ, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως· ἂν δ' ὁ μάρτυς δὲν ἐξέυρῃ νὰ γράφῃ, κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, σημειοῦται ὅτι αὐτὸς δὲν ἐξέυρῃ νὰ γράφῃ, καὶ πάντοτε ὑπογράφει ὁ δικαστής καὶ ὁ γραμματεὺς.
118. Εἰς τὰς μαρτυρίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνεταί καμμία προσθαφαίρεσις· ὅταν δὲ εἶναι ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως, τότε σύρεται ἀπλὴ τις γραμμὴ ἐπὶ τῶν λέξεων, αἱτιῶν μὲλλον νὰ διορθωθῶν· αἱ δ' ἀντικαθιστάμεναι λέξεις γράφονται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ φύλλου ἀντικρὺ τοῦ τύπου, ὅπου ἐγένετο ἡ ἐπιδιορθώσις, καὶ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ παρὰ τοῦ μάρτυρος.
119. Ὅταν πρόκειται περὶ διορθώσεως, ἡ ὁποία γίνεται μετὰ τὴν ἀνγνωσιν τῆς μαρτυρίας καὶ ζητεῖται ἀπὸ τὸν μάρτυρα, τότε γίνεται μνηστὴν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἐκθέτονται τὰ πάντα μὲ ἀκριβείαν.
120. Δὲν συγχωρεῖται οὐδεμία ἐπιδιορθώσις ἢ ἐξήγησις ὕστερον, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ἐξελθῇ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἐξετάσθη.
121. Ἐὰν ὁ μάρτυς ἔχῃ τὴν διαμονὴν του ἐκτὸς τοῦ τμήματος, τότε ὁ προτείνων (ἂν μολοντοῦτο ἡ μαρτυρία τοῦ μάρτυρος ἢ θελεν εἰσελθεῖ ἀποφασιστικῇ) ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν, φανερόνων ὅτι ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἠθελὲν εἰσελθεῖ ἐλλειπῆς χωρὶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀπόντος μάρτυρος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ δικαστής ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν τοῦ τύπου, ὅπου ὁ μάρτυς κατοικεῖ, νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸς τὸν μάρτυρα. Οἱ διαφερόμενοι δυνάμενοι νὰ ἐρωτῶν καὶ νὰ αἰτῶσιν ἀποκρίσιν ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἐμποροῦν νὰ εἶναι παρόντες καὶ δι' ἐπιτροπῶν, ἢ νὰ δώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὸν δικαστὴν τὰς ἐρωτήσεις, περὶ ὧν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες· ὁ δὲ δικαστής, ἔχων τὴν ἐγκρίνην ὡς νομίμους, τὰς διευθύνει πρὸς τὸν διαληθεύοντα πρωτόκλητον.
122. Ὅταν πρόκειται περὶ μάρτυρος, ὅστις ἔχει τὴν διαμονὴν του ἐκτὸς τῆς ἐποικρατείας, τότε τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἀναφέρεται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα, διὰ νὰ ἐξαίτησῃ ὄθεν καὶ ὅπως ἀνάγκαι, τὴν ζητηθεῖσαν μαρτυρίαν.

123. Πᾶσα πράξις, εἴτε διὰ τ' ἀντακείμενα, εἴτε διὰ τοὺς μάρτυρας, ἐκκαλεῖται μόνον ὅταν ἐκκληθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς δίκης.
124. Κανείς μάρτυς δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν μαρτυρίαν· ἂν δὲ τὴν ἀποποιηθῇ, ὁ δικαστής τὸν καταδικάζει διὰ μὲν τὴν πρώτην φορὰν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς πινύτητα ὅχι μικρότερην τῶν 20 Φοινίκων, καὶ διὰ τὴν τρίτην, εἰς φυλάκισιν ὅχι ὑπερῶν τῶν 50 ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν δοκιμασιῶν.

125. Ὅσῳκις εἶναι χρεῖα δοκιμασίας, ἢ πρὶν, ἢ μετὰ τὴν ἀπόφασιν, ὁ δικασόμενος ὀφείλει νὰ τὴν ζητήσῃ δι' ἀναφορὰς τοῦ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
126. Ἡ περὶ δοκιμασίας ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ:
- 1 Τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ζητεῖται ἡ δοκιμασία·
 - 2 Τὴν αἴτησιν τῆς ἀδείας διὰ νὰ γενῇ·
 - 3 Τὴν ὀνομασίαν τριῶν δοκιμαστῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἐξαίρεσιν·
 - 4 Τὴν πρὸς τὸν ἀντίδικον προτροπὴν διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἓνα τῶν τριῶν ὀνομασθέντων, καὶ νὰ ὀνομάσῃ κακεῖνος ἄλλους τρεῖς διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ αὐτὸς ἓνα ἐκ τούτων.
127. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον μὴ σκοπὸν, ὥστε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ στερῇ.
128. Ὅταν μὲν στερῇ, ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἓνα τῶν τριῶν ὀνομασθέντων παρὰ τοῦ ἀντιδίκου του, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπὸ μέρους του τριῶν.
129. Τότε καὶ ὁ ἄλλος ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
130. Ὁ τρίτος διορίζεται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστοῦ.
131. Ὅταν δὲ ὁ ἀντίδικος ἐναντιωθῇ εἰς τὴν περὶ δοκιμασίας ἀναφορὰν, ὁ δικαστής ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνός καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἄλλου, ἐκδίδει τὴν πράξιν, δι' ἧς δέχεται, ἢ ἀπορρίπτει, ἢ τρὶς πολογεῖ τὴν περὶ δοκιμασίας αἴτησιν.
132. Ὅταν ὑπάρχῃ διαφιλονεικίσις περὶ ἐξαίρεσεως δοκιμαστοῦ, καὶ ὁ διορισμὸς τῶν τριῶν δὲν εἶναι πλήρης, ὁ δικαστής, χωρὶς περαιτέρω συζητήσεως, ἔχων ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνός, καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἄλλου, καὶ τοὺς περὶ ἐξαίρεσεως λόγους, ἐκδίδει τὴν πράξιν του.
133. Ὅσῳκις ὁ εἰς τῶν διαφερομένων ἀρνήται νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ἰδίους τοῦ δοκιμαστῆς, τοὺς ὀνομάζει ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικαστής.
134. Ἡ ἐκδιδόμενη περὶ τούτου ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ: 1 τὴν περὶ δοκιμασίας ἀδειαν· 2 τὰ πράγματα, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ πρέπει νὰ ἐνασχληθῇ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας· 3 τὸν διορισμὸν τῶν δύο δοκιμαστῶν, καὶ τοῦ τρίτου εἰς περίπτωσιν διαφωνίας· 4 τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ πρέπει νὰ τελειώσῃ ἡ δοκιμασία.
135. Δημοσιευθεῖσης τῆς ἀποφάσεως, πέμπεται ἀμέσως ἐνταλμα πρὸς τοὺς δοκιμαστὰς διὰ νὰ τὴν ἐνεργήσωσιν.
136. Ὁ δικαστής δύναται νὰ παρευρίσκεται εἰς τὴν δοκιμασίαν.
137. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται ὡσαύτως.
138. Τὸ τῆς δοκιμασίας ἐγγράφον πρέπει νὰ περιέχῃ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐργασίαν τῶν δοκιμαστῶν ὅταν δὲ εἶναι πολλὰ πράγματα καὶ πολλὰ ἐργασίαι, πρέπει νὰ εἶναι εἰς κεφάλαια διακεκριμένα.
139. Τὸ ἐγγράφον τῆς δοκιμασίας ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς δύο δοκιμαστὰς καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γενῇ.
140. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ἕκαστος τῶν δύο δοκιμαστῶν διευθύνει πρὸς τὸν τρίτον τὴν γνώμην του ἐγγράφως καὶ ὑπογεγραμμένην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὡς εἴρηται.
141. Ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν γνώμην του τοῦλάχιστον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν παραδοθῶσιν· ἐκτὸς ἐὰν ὁ δικαστής γνωρίσῃ εὐλόγον νὰ παραχωρήσῃ μεγαλητέραν προθεσίαν.

143. Ὅστις τῶν δοκιμαστῶν ἀρνήσῃ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του ἐγγράφως, εἶναι υπόχρεος νὰ πληρώσῃ τὸ διπλὸν τῶν συμβάντων διὰ τὴν δοκιμασίαν ἐξόδων.
144. Εἰς τὴν ἐκθεσίαν, περίπτωσιν ὁ δικαστὴς διορίζει ἄλλον δοκιμαστήν, καὶ ὁ διαφερόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ τοιοῦτος δοκιμαστής, γάνει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνταρστή ἄλλον.
145. Οἱ δοκιμασταὶ ἀνταρθεύονται δι' ἐνὸς ἡμερομηνίου, τὸ ὑποῖον πληροῦνται εἰς ὅλους ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα τὴν δοκιμασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς διὰ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀποδείξεως.

145. Ὅταν εἰς πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν λαίπουν αἱ ἀποδείξεις, ἢ ὅταν τ' ὄνομα, ἢ ἡ διαμονὴ τῶν διαμμένων νὰ ὁμολογήσουν περὶ τῶν ζητούμενων, εἶναι ἄγνωστα εἰς τὸν ἐνάγωντα, ἢ εἰς τὸν ἐναγόμενον, καὶ κἀνείς τούτων θέλῃ νὰ καταφυγῇ εἰς τοῦ ἀφορισμοῦ τὸ μέσον, ὀφείλει νὰ πορευθῇ κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.
146. Ὁ διαφερόμενος ἐκθέτει ἐγγράφως πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀγωγή, τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ δημοσιευθῇ ἀφορισμός, ὥστε νὰ φανερωθῶσιν αἱ ζητούμεναι διασαφέςεις· τὸ τοιοῦτον ἐγγράφον του κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον δι' ἐντάλματος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
147. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἀκούσῃ τὸν ἀντίδικον νομίσῃ πρέπον νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ αἴτησιν, ἀποτείνεται πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ χρηγηθῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον ὁ ἀφορισμός.
148. Ἢ ἀδεια τοῦ νὰ ἐκδοθῇ ἀφορισμός, δὲν δίδεται, εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ θετικὴ ἀνάγκη καὶ διὰ σημαντικὰς αἰτίας.
149. Διὰ τῶν ἀφορισμῶν (εἰς τοὺς ὁποῖους ἐκθέτονται ἀκριβῶς τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀναφερόμενος ζητεῖ πληροφορίαν) προσκαλοῦνται οἱ δυνάμενοι νὰ ὁμολογήσουν περὶ τῶν ζητούμενων, διὰ νὰ δηλώσωσιν τ' ὄνομα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν εἰς τὸν δημοσιεύσαντα τὸν ἀφορισμὸν ἱερέα, ὥστε νὰ καλεσθῶν ἐπομένως διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὡς μάρτυρες κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.
150. Ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀφορισμοῦ κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τ' ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν ὅσοι ἐφανερώθησαν συνειδότες τὴν εἰς τὸν ἀφορισμὸν διαλαμβανομένην ὑπόθεσιν· ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἀναφέρει τὰς κοινοποιήσεις ταύτας τοῦ ἱερέως εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ εἶναι ἐκτετατὴ ἡ ἀγωγή, διὰ νὰ προσκληθῶσιν οἱ τοιοῦτοι συνειδότες νὰ ἐμφανισθῶν ὡς μάρτυρες κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.
151. Εἰς βαρέα ἐγκλήματα, ἂν εἶναι δυσἀπόδεικτα, δύναται ὁ ἐξεταστής ἢ τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν μερῶν, ἢ τοῦ δημοσίου συνήγορου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀφορισμοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ παραταθῇ διὰ τοῦτο ἡ κρίσις τινος πέραν τῶν παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένων ὧρων.
152. Ἐξαίρονται ἀπὸ τὸ γένος τοῦ νὰ δηλώσωσι τὰ ὅσα γινώσκουσιν ὅσοι ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι εξαίρονται ὡς μάρτυρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς παρουσιάσεως τῶν ἐγγράφων.

153. Ἐὰν κἀνείς τῶν διαφερομένων νομίσῃ ὅτι ἔχει χρεῖαν ἐγγράφων, ἅτινα εὑρίσκονται εἰς τὸν ἀντίδικον του ἢ εἰς τρίτον πρόσωπον, παρουσιάζει ἀναφορὰν σημειῶν τὴν ποσότητα τῶν ἐγγράφων· ὀφείλει δὲ νὰ αἰτιολογήσῃ ὅτι τὰ ἐγγράφα αὐτὰ εἶναι συμβάλλοντα, καὶ ὅτι εὑρίσκονται εἰς ἐκεῖνον, παρὰ τοῦ ὁποῦ τὰ αἰτεῖ.

154. Αὕτη ἡ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι υπόχρεος ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Τὸ Δικαστήριον, ἐξετάζει τὴν αἴτησιν, καὶ τὴν ἀπόκρισιν, καὶ κατὰ τὸ δίκαιον ἢ ὑποχρεοῖ τὸν ἔχοντα τὰ ἐγγράφα νὰ τὰ παρουσιάσῃ, ἢ ἂν τὰ ἀρνήται, δίδει τὸν καταφατικὸν ὅρκον τῆς ἀρνήσεως, ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.
155. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ὑποχρεώσῃ τὸν ἔχοντα τὰ ἐγγράφα νὰ τὰ παρουσιάσῃ, καὶ ἔαν οὗτος ἐντὸς τῆς προθεσμίας (τὴν ὑποῖαν τὸ Δικαστήριον ὀφείλει πάντοτε νὰ προσδιορίσῃ) δὲν τὰ παρουσιάσῃ, τότε ὁ αἰτῶν παρουσιάζει ἄλλην ἀναφορὰν ἀπαιτῶν, εἰμὲν εἶναι ἐνάγων, νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ οὐσιαστικὴ ἀγωγή ἄνευ τινὸς ἄλλης συζητήσεως, ἢ μέρος τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, ἔαν τὰ ἐγγράφα ἀπορῶσι μέρος αὐτῆς· εἰ δ' ἐναγόμενος, ἀπαιτεῖ ὡσαύτως ν' ἀπορρίψῃ τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς, καὶ νὰ γενῇ δεκτὸν τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τῆς ἀπολογίας του.
156. Ὁ δικαστὴς γνωστοποιεῖ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων, καὶ, ληφθεῖσης τῆς ἀπολογίας, ἀποφασίζει καὶ, ἢ παραχωρεῖ μεγαλύτεραν προθεσμίαν δι' εὐλόγους αἰτίας, ἢ πράττει κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.
157. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀποτείνεται πρὸς τρίτον, καὶ οὗτος δὲν παρουσιάσῃ τὰ ἐγγράφα, τότε διαμαρτύρεται ὁ ἀπαιτῶν κατ' αὐτοῦ τοῦ τρίτου, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος εἰς πᾶσαν παρ' αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως προελεσμένην ζημίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς παρεμβάσεως τρίτου προσώπου.

158. Ἐὰν τρίτος τις ἐννοήσῃ ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς ἀγωγὴν τινα, δύναται νὰ παρεμβῇ εἰς αὐτήν.
159. Ἢ παρεμβάσις τοῦ τρίτου εἶναι, ἢ δι' ἐαυτὸν μόνον, ἢ κατ' ἐνωσιν τοῦ μετὰ τινος τῶν διαφερομένων, ἢ πρὸς ἀνακούφισιν τινος αὐτῶν.
160. Ὁ θέλων νὰ παρεμβῇ, παρουσιάζει ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον, φανερόνουςαν τὸ εἰς τὴν διακζομένην ὑπόθεσιν δίκαιόν του, τὴν αἰτίαν, καὶ τὴν ὑποῖαν ἔχει θέλησιν νὰ παρεμβῇ.
161. Ἢ ἀναφορὰ αὕτη δύναται νὰ παρουσιάζεται εἰς ὅποιανδήποτε θέσιν ἤθελεν εὑρεθῇ ἡ δίκη.
162. Ἀναβάλλεται ἡ πρόοδος τῆς ἀγωγῆς παρεμβῆς· ἡ δὲ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διαφερομένους.
163. Ἢ ἀναφορὰ δὲν ἔχει κύρος, οὔτε δίδεται εἰς αὐτὴν προσοχή, οὔτε ἀναβάλλει τὴν πρόοδον τῆς δίκης, ἂν ἡ αὕτη ἀναφορὰ δὲν περιέχῃ ἓνα τῶν εἰρημένων τύπων.
164. Ἐὰν κἀνείς τῶν διαφερομένων θελήσῃ νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ παρεμβαίνοντος, παρουσιάζει ἀναφορὰν, γίνεται ἀπολογία, ἀπάντησις, καὶ ἀνταπολογία, ὡς εἰς νέαν δίκην, καὶ πρὶν περαιωθῇ αὕτη, δὲν προδίδει ἡ κυρία ἀγωγή.
165. Ἐὰν σιωπήσωσιν περὶ τῆς παρεμβάσεως οἱ διαφερόμενοι, τότε ἕκαστος αὐτῶν εἶναι υπόχρεος νὰ παραδῶσῃ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸ ἀνήκον γραφεῖον ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν παρελθουσῶν πράξεων μετὰ τὰς λογὴν χωρὶς ἑάρος τοῦ παρεμβαίνοντος.
166. Ὁ κατάλογος γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν προσκαλούμενον νὰ παραστήσῃ δι' ἀναφορᾶς ὅντινα λόγον ἔχει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.
167. Πᾶσα πράξις μεταγενεστέρα, τὴν ὑποῖαν ἤθελεν κάμνει οἱ δύο διαφερόμενοι, πρέπει νὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὴν παρεμβάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ.

Περὶ τῶν προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων,
καὶ περὶ ἐγγυήσεως.

188. Ἐάν ὁ χρεωφειλέτης ὀφείλῃ χρηματικὴν δόσιν, δὲν δύναται νὰ εἰσθῇ ὁ δανειστής νὰ πληρωθῇ ἀντὶ χρημάτων εἰς κτήματα.
189. Ὅταν ὁμοῦς ὁ χρεωφειλέτης δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τὸ χρέος του, ὁ δικαστὴς χαίρει τὸ δίκαιον τῆς ἐκλογῆς μετὸς ἐρεῖδης περιορισμῶς.
190. Ὅποιος νομίζει πρὸς ἑαυτὸν ὀφειλόμενα ἢ κινητὰ πράγματα ἢ χρήματα, ἔχει τὸ δίκαιωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐξασφάλισιν των.
191. Κανείς ὁμοῦς δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ προσωρινὴν ἐξασφάλισιν, εἰμὴ ὅταν κρατῇ ἀπόδειξιν, ἥτις χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιωμα τῆς ἀγωγῆς.
192. Τὰ μέσα τῆς ἐξασφάλισως ἀποτείνονται ἢ εἰς τὰ πράγματα, ἢ εἰς τὰ πρόσωπα· τὰ πράγματα ἂν μὲν εἴναι κινητὰ, 1 μεσεγγυῶνται, 2 σφραγίζονται, 3 ἐνεχυριάζονται· ἂν δὲ εἴναι ἀκίνητα, κτηματοσημειῶνται· τὰ δὲ πρόσωπα κρατοῦνται ἢ φυλακίζονται.
193. Ὅστις θελήσῃ νὰ μεσεγγυήσῃ εἰς χεῖρας τρίτου τινός, ἢ τοῦ αὐτοῦ χρεώστου, ὅποιονδήποτε πρᾶγμα, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν ἐκθέτων δι' αὐτῆς τὸ αἶτιον, καὶ ἀπαιτῶν τὸ περὶ μεσεγγυήσεως ἔνταλμα.
194. Ὁ δικαστὴς παραλαμβάνει τὸ ἐγγράφον, καὶ ἐκδίδει ἔνταλμα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐξασφάλισιν.
195. Τὸ ἔνταλμα διευθύνεται διπλῶν πρὸς τὸν ἀστυνόμου· τὸ μὲν ἐν, διὰ νὰ ἐκθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἐκτελεστής τὸν τρόπον, τὸν τόπον καὶ τὸ πρόσωπον, πρὸς τὸ ὅποιον ἐκτέλεσε τὸ ἔνταλμα· τὸ δὲ ἄλλο, διὰ νὰ ἐγγραφῇ πρὸς τὸν μεσεγγυηθέντα.
196. Ὁ ἀντίδικος δύναται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν νὰ ἀντιτείνῃ εἰς τὸ μεσεγγυῶν δι' ἐγγράφου ἀποκρίσεως, ὁ δὲ δικαστὴς διακρίνει.
197. Ὁ ἔχων τὸ μεσεγγυώμενον πρᾶγμα χρεωστῇ νὰ ἀποκριθῇ ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, ἂν τὸ ἔχῃ, τί ἔχει, ἢ ἂν δὲν τὸ ἔχῃ.
198. Ἡ ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν εἴναι, γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς διαφερομένους.
199. Ἐάν ὁ ἔχων τὸ μεσεγγυῶν δὲν ἀποκριθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἔνταλματος, ἐκλαμβάνεται ὑπεύθυνος δι' ὅσα ἐμεσεγγυήθησαν εἰς αὐτόν.
200. Ἐάν τὸ μεσεγγυῶν μέλλῃ νὰ γενῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπου ὄντος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἀπητῆθη τὸ ἔνταλμα τοῦ μεσεγγυῶν, τὸ μεσεγγυῶν ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸ Δικαστῆριον τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἄνθρωπος, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ πρώτου Δικαστηρίου.
201. Εἴτε ὁ ἐνέχων, εἴτε ὁ ἐνεχυρίσας, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παρακαταθήκην τοῦ πράγματος, τὸ ὅπῃον ἐμεσεγγυήθη εἰς τρίτον πρόσωπον.
202. Ἡ σφράγισις γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας τοῦ μεσεγγυῶν, καὶ ἐκτελεῖται ὡς ἐρεῖδης. Προσκαλεσθῆναι κοινῶν ὀφειλόμενος εἰς τὴν σφραγιστέον πρᾶγμα ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα τοῦ ὀφειλόμενου αὐτοῦ μετ' ἰσχυρῶν κληρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἁκρῶν αὐτῶν τοῦ ὀφειλόμενου τοπάζονται ἢ δημοσίου σφραγίς τῆς Ἀστυνομίας· ἐάν δὲ γενῇ κατ' ἄλλον τρόπον, δὲν ἔχει κύρος.
203. Ἐάν ἡ οἰκία, ἢ ὅποιονδήποτε τόπος, ὅπου μέλλει νὰ γενῇ ἡ σφράγισις, εὐρεθῇ κλεισμένη, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας φυλάττει ἐξωθεν τὸν τόπον διὰ νὰ μὴ μετακινηθῶσιν ἀλλοιῶς τὰ ἐν αὐτῷ πρᾶγματα ἢ ἄλλο τι· διὰ τρεῖς ἡμέρας, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἢ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, μεταχειρίζεται τὴν οἰκίαν, καὶ κάμνει ἐκθέσιν ὑπογραμμένην ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, σημειῶνους ὅλας τὰς προγενομένας, συγγενομένας, ἢ ἐπιγενομένας ἐργασίας, συλλαμβάνουσα ὅλα τὰ πρᾶγματα τὰ ἐκεῖ εὐρεθέντα, καὶ ἐγγεγράφουσα αὐτὰ εἰς ἄλλον ἐντομὸν πολιτὴν τοῦ αὐτοῦ τόπου, κατ'

ἐκλογὴν, καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἀστυνόμου, ὅστις εὐθὺς ἀναφέρει τὰς περὶ τούτου πράξεις εἰς τὴν ἀνέγκουσαν Ἀρχήν.

184. Ὁ ἐναντιούμενος χρεωστῇ τὰ ἐξόδα τῆς, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, φυλάξεως.
185. Ἐάν ὁ οἰκοδεσπότης εἴναι ἀπὸν, ἢ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τὴν οἰκίαν ἐξωθεν, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ δικαστικὸν ἔνταλμα προσδιορίζουσα τὴν προθεσμίαν, καθ' ἣν δύναται νὰ παρευρεθῇ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἔνταλμα· ὅταν δὲ ἡ μὲν Ἀστυνομία λάβῃ τὴν σημείωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν γνωστοποιήσεως τοῦ ἔνταλματος, ὁ δὲ ἀπὸν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν δεθείσαν προθεσμίαν, τότε ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 183 καὶ 184.
186. Ἐάν εἴναι ἀγνωστος ὁ τόπος, ὅπου ὁ οἰκοδεσπότης εὐρίσκεται, ἡ Ἀστυνομία φυλάττει τὴν οἰκίαν ὁμοῦς καὶ διακηρύττει τὸ περὶ σφραγίσεως δικαστικὸν ἔνταλμα· ὅταν δὲ εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν κανείς τῶν συγγενῶν τοῦ ἢ φίλων τοῦ δὲν εἰδοποιήσῃ τὸν τόπον τῆς διατριβῆς τοῦ, ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖ ὡσαύτως κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα, καὶ περιπλέον τῶν δύο μαρτύρων, δύναται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πρᾶξιν ὅσοι συγγενεῖς ἢ φίλοι τοῦ ἀπόντος θελήσωσιν.
187. Ἐάν ὁ ἀπὸν δὲν εὐρεθῇ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὅποιον οἱ συγγενεῖς τοῦ ἢ φίλοι τοῦ εἰδοποιήσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, αὐτὴ ἐνεργεῖ ὁμοῦς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 183.
188. Ἡ Ἀρχὴ ἢ διορίσασα τὴν σφράγισιν τῶν πραγμάτων, ὀφείλει ἀμέσως ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ νὰ κάμῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων.
189. Ἐάν τὰ ἐσφραγισμένα πρᾶγματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ὀφείλει ἡ αὐτὴ Ἀρχὴ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ σφραγισάντος νὰ τὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν· τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως προῖον νὰ θέσῃ εἰς παρακαταθήκην εἰς χεῖρας τιμίου πολιτοῦ τοῦ τόπου, ἢ εἰς ἄλλο μέρος ἀσφαλές.
190. Ἡ δημοπρασία γίνεται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου· ὁ δὲ ἀντίδικος πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ, καὶ ἂν ἐναντιωθῇ εἰς αὐτὴν, πρέπει νὰ γενῇ δοκιμασία, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐναντιούμενος δύναται νὰ προτείνῃ τὴν δοκιμασίαν του· τότε διορίζεται τρίτος παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, καὶ κάμνουν τὴν δοκιμασίαν ἀπὸ ταύτην δὲ κρίνεται ἡ ἐκδασὶς τῆς δημοπρασίας.
191. Ἐάν τὸ πρᾶγμα, ὃν πάντοτε εὐσεως φθορίμου, δὲν κινδυνεύῃ μὴ νὰ φθαρῇ, ἀλλ' ἡ δυνάμις παύει ἢ συρροῇ τῶν ἀγοραστῶν, ἢ διὰ τὴν ἐπισώρευσιν τοῦ αὐτοῦ προϊόντος, ἐνδέχεται νὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ του, ἂν βραδύνῃ ἡ πώλησις, τότε ὁ μεσεγγυῶν, ἐπισφραγίζων, ἢ ἐνεχυριάζων, δύναται πάλιν νὰ ζητήσῃ τὴν δημοπρασίαν μετὰ τὴν καταγραφήν τοῦ πράγματος.
192. Ἐάν ὁ ἀντίδικος ἐναντιωθῇ καὶ τότε, ἡ ἐναντιώσις αὐτῇ σεβάσεται, ὅταν ὁ ἐναντιούμενος ἔχῃ παρουσίαν ἱκανὴν διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν φθοράν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ὁ μεσεγγυητὴς δύναται νὰ τυχῇ εἰς τὴν μετέπειτα κερὸν τῆς πωλήσεως, μέλλων τότε νὰ πληρωθῇ κατ' ἐπίτασιν τῆς ἀποφάσεως.
193. Ἡ εἰς τρίτην χεῖρα παρακαταθήκη γίνεται, ὅταν εἴναι ὑποπτῆς ὁ ἄνθρωπος ὁ κατέχων τὸ πρᾶγμα, τουτέστι 1 ὅταν εἴναι ἱκανὸς δὲ κατὰχρησιν 2 ὅταν δὲν ἔχῃ ἄλλον τρόπον νὰ πληρώσῃ πραγματικῶς τὴν τιμὴν τοῦ σφραγισθέντος καὶ καταχρασθέντος πράγματος.
194. Ἐάν τὰ μεσεγγυημένα ἢ ἐσφραγισμένα πρᾶγματα εἴναι δυνατόν νὰ καταχρασθῶσι παρὰ τοῦ μεσεγγυῶν, ὁ μεσεγγυητὴς εἴναι ὑπεύθυνος δι' αὐτὰ, ἂν δὲν προβλέψῃ νὰ παρακαταθεθῶν εἰς ἄλλας χεῖρας.
195. Τὸ ἐνεχυρὸν γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας, ὡς καὶ τὸ μεσεγγυῶν.
196. Τὰ ἐνεχυριζόμενα πρᾶγματα μετακινῶνται καὶ παραδίδονται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐξέδωκε τὸ περὶ τούτου ἔνταλμα.
197. Τὸ ἄρθρον 189 προσαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἐνεχυριζόμενα πρᾶγματα.

198. Δὲν δύνανται νὰ μεσεγγυῶνται, νὰ ἐπιστραγγίζωνται, ἢ νὰ ἐνεχυριά-
νται τὰ εἰς τὴν γεωργίαν ἀναγκαῖα ζῶα καὶ ἐργαλεῖα, τὰ ἐργα-
λεῖα τῆς τέχνης, ἡ κλίνη, ἡ ἀναγκαῖα ζωτοκοία ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
ἀσφαλείων, καὶ τὰ γραιῶν τῆς οἰκονομικῆς ἐνδύματι.
199. Τὰ μεσεγγυα, αἱ σφαγίδες, καὶ τὰ ἐνεχυρὰ δύνανται νὰ ἀνελ-
θῶν, καὶ ὁ ἀρρεστὴς δῶσθαι ἀποχρῶσθαι ἐργασίᾳ διὰ τὴν τιμὴν τῶν
ἀνελθόντων κατὰ τὴν ἀρεσκείαν τοῦ Δικαστηρίου.
200. Οἱ εἰς τὰ ἐσφαγισμένα, ἢ ἐνεχυρισμένα πράγματα ἔχον κυριότητα,
ἐν στήθῳ τῆς σφαγίδος ἢ ἐνεχυρίσεως αὐτῶν, δύνανται αὐτο-
καίρετως νὰ προσέρῃ ἄλλα πράγματα ἀντάξια ἐκείνων κατ' αἰτίαν
τοῦ ἐνέχυρου. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ σφαγίς, ἢ ἐνεχυρίσις
εὐθὺς τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἀναγγέλλεται τῷ δε προσεφθέν πράγματι
πράγματα κρατοῦνται κατ' ἐκείνων.
201. Οἱ ἀπαιτῶν ἐξασφάλισιν διὰ μεσεγγυῶν, ἐπιστραγγίσεως, ἢ ἐνεχυρί-
σεως, μὴ νομόμενος κτήσιν ἀκούσαν πρὸς ἀποχρῶσθαι, καὶ θέλει κτα-
τῆται ἢ ἐξασφαλιστικῆς πράξεως, δεῖται νὰ δώσῃ ἐγγράφον.
202. Κλινὴς δὲν δύνανται νὰ εἶναι δεκτοὶ ὡς ἐγγράφια, καὶ δὲν εἶναι κτήματα
κατὰ τὰ δύο τρίτα ἀνωτέρως τιμῆς τῶν σφαγισμένων, ἢ μεσεγγυ-
ωμένων, ἢ ἐνεχυρισμένων πραγμάτων.
203. Εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν μεσεγγυῶν καὶ σφαγίδων, δεῖται ὁ Ἀστο-
νόμος νὰ σημειώσῃ ἀκριβέστατα τὸν χρόνον, καὶ ὅν ἔργον ἢ ἐκτέλεσις.
204. Οἱ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξασφαλιστικὴν πράξιν πρέπει νὰ προτιμᾷται
ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, καὶ καὶ θέλει ἐκτελεσθῇ πρότερον ἢ αἰτήσις
ἄλλου αἰτήσαντος μετὰ τὸν πρῶτον τὴν αὐτὴν ἐξασφάλισιν, ὥστε θε-
ωρεῖται ὡς πρῶτος μεσεγγυῶν, ἢ ἐπιστραγγιστής, ἢ ἐνεχυρίσας ὁ
πρῶτος αἰτήσας τὴν πράξιν.
205. Πρὸς ἀποχρῶσθαι τῆς δυνάμεως νὰ προκρίνῃ σφαγίδεως μετὰ δύο
βιβλίων δύο Δικαστηρίων διὰ πάσαν αἰτίαν προσωρινῆς ἐκτέλεσεως,
θελεὶ σημειωθῆναι ἀκριβῶς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνεχυρισμένων ἢ
ὥρα καὶ ἡμέρα τῆς παρουσίας.
206. Οἱ αἰτῶντες τὴν ἐξασφάλισιν πρέπει νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχουσι δικαίω-
μα κυριότητος, ἢ μετοχῆν εἰς τὰ μεσεγγυώμενα, ἢ σφαγισμένα, ἢ
ἐνεχυρισμένα πράγματα, δεῖται νὰ παρουσιάσῃ ἀναγκαῖα κατ' ἀρε-
σκείαν τῶν διαφερόμενων, διὰ τὴν δεῖται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κυρι-
ότητα τοῦ μὲν ὅλας τῆς ἀποδείξεως, ὥστε κτήσῃ ἀναγκαῖα, ἐκτελεστέως
νὰ δικαιοῦται τὸ δικαίωμα τοῦ, καὶ ἐπομένως τὴν ἀναγκαστὴν τῆς πράξεως.
207. Οἱ διαφερόμενοι ἀποκρίνονται εἰς τὴν κινήσασιν αὐτὴν, ὁ δὲ δικαστὴς
δικάζει.
208. Ἡ περὶ τῆς κυριότητος ἀπόφασις εἶναι ἐξουσίαν, ὡς πᾶς ἄλλος εἰς
ἐρεσκὴν ὑποκειμένη ἀπόφασις.
209. Ὅταν προκρίνῃ λόγος περὶ ἐνέχυρου ἐκτὸς τοῦ δικαιοῦτος τοῦ πα-
γῶντος ἀπὸ τοῦ ἀρ. 199, ὁ δικαστὴς δύνανται νὰ προσεφθῇ ἐργασίᾳ
πρὸ τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἐνέχυρου ὁ δὲ ἐκτελεστής ἀναγγέλλει τὴν
ἐκτέλεσιν μέχρι τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, πᾶν
φυλάττει τὰ πράγματα.
210. Πᾶσα παραβίασις σφαγίδος, ἢ ἐνέχυρου, πρέπει νὰ νομίζεται ἐν-
αλλοτρίωσις πράξεως ὅς περὶ αὐτὴν εἶναι ὑπερβύσιος καὶ ἐνδοκρατικῆς
καὶ πολιτικῆς.
211. Ἐν τῇ νομίσει ὅτι ὁ γεωργολάτης τοῦ δύνανται νὰ δραπέτευσιν, καὶ
ἀπαιτῆται διὰ ἀσφάλειαν τὴν παρακρίσασιν αὐτοῦ, ἢ παρακρίσασιν
Ἀρχὴ ἔρως ὑπὸ τὴν ἀρ. 171 διατάσσεται τὴν Ἀστυνομίαν
περὶ τούτου.
212. Ἐν ὁ παρεμποδίζομενος εἶναι πᾶμπαντος, καὶ δὲν εἶναι νὰ ἐργά-
ται τέχνην τὴν εἰς τὴν τοῦ παρεμποδιστοῦ τοῦ, ὁ Ἀστυνομικός
δεῖται νὰ ἀπαιτῇ καὶ ἐξουσίαν καὶ παρακρίσασιν τὴν τοῦ παρεμπο-
διστοῦ ἀπὸ τὸν ἐνέχυρον ἢ ὁ οὗτος δὲν τὴν δύνανται, ὁ κρατοῦ-
μενος ἐν Πρωτοβούλει.
213. Οἱ ἀπαιτῶν τὴν παρεμπόδισιν, ἢ τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀντιπάλου τοῦ,

δεῖται νὰ προσέρῃ ἐργασίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ζημιῶν
καὶ τόκων, πρὸς τὸν παρεμποδίζομενον, ἀνὰ τὸ Δικαστήριον ἀποδείξῃ
τὴν ἀρεσκείαν τοῦ.

214. Ὅταν προκρίνῃ λόγος περὶ ἐμπορικοῦ πλοίου, ἢ πλοιάργου, ἐν ἐνε-
ργείᾳ, ὁ ἐργασίης εἶναι ὑποχρεῶς ὅχι μόνον εἰς ὅσα ἐλέγθησαν εἰς τὸ
ἀνωτέρω ἀρθρον, ἀλλὰ καὶ νὰ πληρώσῃ 600 Φοίνικας πρόστιμον εἰς
τὸ ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν ἀπόντων.

215. Εἶναι ἀπὸν, ὅστις δὲν εὐρίσκεται παρὼν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς δια-
δικασίας, ἢ ἀνταρῶν ἀπὸ τὸν τόπον μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτῆς.
216. Ὅταν βεβῇ τις νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τινος ἀπόντος, ὅστις δὲν
κατέστησε νομίμον αὐτοῦ ἐπίτροπον, πρέπει ἡ γνωστοποίησις τῆς ἀγω-
γῆς νὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὸν Κισπνοδίκην τοῦ τόπου, ὅπου ὁ ἀπὸν εὐρί-
σκεται ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας· ἐν δὲ εὐρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας,
τότε γινέται ἡ γνωστοποίησις κηρύττοντος Ἀστυνομικοῦ ὑπέρθετον
μετὰ τὴν ὥραν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὑπόκειν
κατοικίᾳ, καὶ δίδεται ἀντίγραφον τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὴν γυναῖκα
ἢ τοῦς υἱοὺς καὶ εἰναι νομίμου ἡλικίας, ἢ εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγ-
γενεῖς τοῦ. Προστούτοις πρέπει νὰ κληθῇ ἕτερον ἀντίγραφον αὐτῆς
ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἐναγόμενου, ὅπου εἴρηνεν
ἡ κηρύξις, καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου.
217. Ἡ προθεσμία τῆς ἐμερησίσεως εἶναι τριπλασία τῆς συνήθους, καὶ
γνωστοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος.
218. Ἐν εἰς τὴν πρώτην γνωστοποίησιν, ὡς ἔνω εἴρεται, δὲν ἐμερησθῇ,
ἢ δὲν καταστήσῃ ἐπίτροπον τοῦ, ἀναγκαστῇ δευτέραν ἐσπᾶν ἢ κλήσιν
μετὰ προθεσμίαν δύο μηνῶν, ἢ ὅπου γνωστοποιεῖται, ὡς προεῖρηται καὶ
ἀνὰ κλινὴν συμβῇ τὸ αὐτό, προδίδει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν ἀπόφασιν,
καὶ μέχρι ἐκτέλεσεως τῆς ἀποφάσεως.
219. Συγγενεῖς ἢ φίλοι τοῦ ἐναγόμενου δύνανται νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ
αἰτήσῃ μεγαλύτερην προθεσμίαν, τὴν ὑποκρίνῃ ὁ δικαστὴς συγγενεῖ
ἀπᾶς, ἀνὰ τὴν κινήσασιν.
220. Ἡ ἐν ἀπουσίᾳ γενομένη ἀπόφασις εἶναι ἐξουσίαν εἰς προθεσμίαν τρι-
πλασίαν τῆς συνήθους, καὶ ὁ ἀπὸν εἶναι ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας· ἀνὰ δὲ
ἐν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἶναι ἐξουσίαν εἰς ἐν ἔτος, χωρὶς ὅμως
νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν προκαταρκτικὴν δίκην.
221. Ὁ ἐναγὼν δεῖται νὰ δώσῃ ἐγγράφον διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις.
222. Ἐν κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν γένῃ τῆς ἐρέσεως ἀπὸ τῆς ἀπᾶς,
τότε ἡ προθεσμία διπλασιάζεται πρὸς ἔξω τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.
223. Ἐν τὸ δίκαιον τῶν κληρονόμων εἶναι ἀκριβέστατον, ἢ προθεσμία
δοῦν ἀρχὴν νὰ μεταβῇ πρὸς ἔξω τῶν κληρονόμων, εἰμὴ ἀρ' ἡ
ἡμέρα ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας τὸ δίκαιον τοῦ κληρονόμου
ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ ἀντιδικὸς, μείνας ἀρχὴς διὰ τὸ συμβῆναι, εἶναι δίκαιον
νὰ ἀπαιτῇ ἐπίτροπον διὰ τὴν ἀσφαλὴ συναξὴν τῶν προσόδων τῆς
κληρονομίας.
224. Ἐν ὑπάρχῃ ἐπίτροπος μετὰ ἀποχρῶσθαι ἐξουσίαν, αἱ γνωστοποιήσεις,
κλήσεις, καὶ ὅσαι αἱ πράξεις τῆς δίκης γίνονται ὡς ἐν ἴσῃ ὁ ἐναγόμε-
νος παρὼν.
225. Ἐν τῇ ἀρ. 171 προκρίνῃ διὰ νομίμου πράξεως γνωστοποιημένης εἰς
αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν, ἀναγκαστῇ χωρὶς νὰ καταστήσῃ ἐπίτροπον τοῦ,
γινέται τὸ αὐτό ὡς καὶ διὰ τὸν ἀπόντα, ἐξαιρουμένων τῶν προθεσμι-
ῶν, αὐτὴν μετροῦνται ὡς ἐν αὐτοῖς ἴσοι παρὼν.
- Ἡ προθεσμία τῆς ἐρέσεως εἶναι ὅμοια ὡς ἐν αὐτοῖς ἴσοι ἀπὸν εἰς
ἀρχὴς τῆς διαδικασίας ὁ δὲ ἐναγὼν δύνανται εἶναι ὑποχρεῶς νὰ δώσῃ
ἐγγράφον.
226. Ἐν ἐναγὼν, ἐπικρατῶν τῆς οἰκίας, θέλει ἀναχωρήσασθαι χωρὶς νὰ

καταστήσει νόμιμον ἐπίτροπόν του, ὁ ἐναγόμενος πράττει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀπόφασις πρὸς ἀνακούρισίν του· ὁ δὲ ἐνάγων δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ τὴν ἐγκαλέσῃ μετὰ ἓν ἔτος.

227. Ο δικάστης ἢ δικασταὶ, οἵτινες ἤθελαν διχάσει ἀπόντας, εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ προσέχωσιν ἀκριβέστατα εἰς τὰς γνωστοποιήσεις καὶ ἀναφορὰς τῶν ὑπηρετῶν διὰ νὰ εἶναι ἀκριβεῖς, καὶ ἐπομένως νὰ γνωρίσουν τὴν ἀγωγὴν, καὶ νὰ θεμελιώσουν τὴν ἀπόφασίν των ὡς ἂν ἦτον ὁ δικάζομενος παρών.

228. Εάν ὁ ἐνάγων ἔγῃ ἀγωγὴν κατὰ τινος, ὅστις ἀποθάνῃ ἢ πρὶν τῆς ἐναγείας ἢ μετὰ τὴν ἐναγὴν τῆς ἀγωγῆς, καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος δὲν εἶναι γνωστοί, τότε ἐκτελεῖται πᾶσα πράξις κατὰ τὸ ἄρθρον 218 διὰ κληρονομίας καὶ δημοσιεύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ περὶ πλέον δίδεται ἐκμείωσις τῶν γραμμικῶν τοῦ ἀτόμου, πρὶν δὲ καὶ ἀντίγραφα εἰς ὅλους τοὺς γνωστοὺς συγγενεῖς, οἵτινες διατρέθουν εἰς τὸν τύπον, ὅπου ἐγενεῖν ἡ κήρυξις· ἐν δὲ, διαρκούσης τῆς δίκης, ὁ ἐνάγων ἀποθάνῃ, ὁ ἐναγόμενος πράττει τ' αὐτὰ.

229. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὅταν ὁ εἰς τῶν διαφερομένων ἀποθάνῃ μετὰ τὴν πρώτην διακηρύξεως πράξιν, ὁ θέλων τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς δίκης διαφερόμενος αἰτεῖ τὴν διορισμὸν τῶν ἐπιτρόπων, ἂν ὁ ἀποθνήσκων ἐγκατέλειπεν ἀγγέλια, ἢ τῶν κληρῶν, ἂν οἱ κληρονόμοι δὲν εἶναι γνωστοί, ἢ ἂν οἱ κληρονόμοι εἶναι ἀκριβοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναβολῆς.

230. Ὅσάκις εἰς τῶν διαφερομένων χρειάζῃ προθεσμίαν μεγαλειτέραν τῆς διὰ τὰς πράξεις διορισμένης, δύναται ὁ ἀναγόμενος νὰ τὴν αἰτήσῃ ἀπὸ τὴν ἀνάκουσιν Ἀρχὴν, καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν ἑπὶ τῶν διαφερομένων· ὁ δὲ δικάστης κατὰ τὴν ἰσχύϊ τῶν προτεθέντων λόγων ἀποφασίζει, ἢ ἀποδεχόμενος, ἢ ἀπορρίπτων, ἢ τροποποιῶν τὴν αἴτησιν.

231. Ἡ πιστοποίησις τῆς νόσου εἶναι νόμιμος αἰτία ἀναβολῆς.

232. Ἡ πιστοποίησις τῆς νόσου πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένη παρὰ τινος ἱατροῦ, καὶ ἐπιβεβαιωμένη παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου· μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἱατροῦ, ἀπὸ τινος δημογέροντος τοῦ τόπου.

233. Ο ἱατρός ἢ ὁ δημογέρων ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν ἐναγὴν καὶ τὴν φύσιν τῆς νόσου.

234. Ἡ ἐκ τῆς πιστοποιήσεως τῆς νόσου προερχομένη ἀναβολὴ δὲν διαρκεῖ ἐντὶ 8 ἕως 15 ἡμέρας, προσδιοριζομένη παρὰ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὴν γνώμην ἑτέρου ἱατροῦ, ὅστις κατὰ διαταγὴν τοῦ δικαστοῦ ἐπισκέπτεται τὸν νοσούντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τῶν παρεμπιπτούσων πράξεων.

235. Κάμμία παρεμπιπτούσα πράξις τοῦ δικαστοῦ δὲν εἶναι ἐφέσιμος πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἐξαφαιρμένων τῶν παρὰ τοῦ νόμου ῥητῶς διοριζομένων.

236. Ὅποιος νομίση ἑαυτὸν ἀδικημένον παρὰ τοιαύτης πράξεως, δύναται μὲν νὰ τὴν ἐγκαλέσῃ, πλην ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐφεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς προκαταρκτικῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

Περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐρημοδικίου τῆς ἀγωγῆς, καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων.

237. Ὅταν ἡ προκάταξις κλείσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ὠριμώσῃ, μὴ ὑπάρχοντος παρεμπιπτόντος ἐμποδίου, ἐκθέτονται εἰς πινάκιον αἱ κλήσεις τῶν διαφερομένων.

238. Ἡ προκάταξις κλείει, ἀφοῦ παρουσιασθῶν τὰ δύο ἔγγραφα παρ' ἑκατέρου τῶν διαφερομένων, ἢ ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ προθεσμία, καὶ ἢν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν οἱ διαφερόμενοι νὰ τα παρουσιάσουν.

239. Πᾶν παρεμπιπτόν ζήτημα ἀνεδάλλει τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς ὡριμότητος.

240. Ἐπειδὴ ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαφερομένων, ὁ μὲν ἐνάγων μετὰ τὴν ἀγωγὴν, ὁ δ' ἐναγόμενος μετὰ τὴν ἀπολογίαν, νὰ καλεσθῶσι τὴν τρίτην δικαστικὴν ἡμέραν, ἢ τῆς ἡμέρας κλείτῃ ἡ προκάταξις, διὰ νὰ ἐμφανισθῶν (ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐμπόδιον) πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ὁ δικάστης, ὅταν ἡ προκάταξις κλείσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ὠριμώσῃ, καὶ κἀνεν ἐμποδίων δὲν ὑπάρχῃ, ἐάλλει εἰς κατάληγον τὰς δύο κλήσεις τῶν διαφερομένων.

241. Τὸ πινάκιον πρέπει νὰ γίνεταὶ ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς διορισμένης ἡμέρας τῆς ἀκροάσεως διὰ τὰς πολιτικὰς οὐσιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς γνωστοποιεῖν τῶν διαφερομένων.

242. Ἀλλὰ ὅτε ἐκτεθῇ τὸ πινάκιον, δὲν συγχωρεῖται πλέον νὰ παρουσιασθῇ κἀνεν ἔγγραφον τῆς ὑποθέσεως.

243. Εάν κατὰ λάθος δεχθῇ κἀνεν ὁ γραμματεὺς, θεωρεῖται ὡς μὴ παρουσιασθέν.

244. Εάν παρουσιασθῇ ἔγγραφον αἰτίας ἀναβολῆς, δύναται νὰ γενῇ δικτὴ καὶ ἐντὶ τὸ πινάκιον εἰς ἐκτελείμενον τὴν διχαστικὴν ὁμῶς ἡμέραν διαρκυνεῖται τὸ κύρος τῆς αἰτήσεως. Εάν ὁ δικάστης τὴν κρινῇ ἀκύρον, θεωρεῖται ὡς μὴ παρουσιασθεῖσα, καὶ ἀμέσως προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ αντικειμένου τῆς εἰς τὸ πινάκιον κλήσεως, ἥτις καὶ ἐξεφωνήθη.

245. Τὴν ὥραν τῆς ἀκροάσεως, ἐδρεύοντος τοῦ δικαστοῦ, ὁ γραμματεὺς, φέρων ἅνα χεὶρας τὸ πινάκιον, ἀναγινώσκει πρὸς τὸν κλητὸν τα ὀνόματα τῶν διαφερομένων· ὁ κλητὸς ἐκφωνεῖ πρῶτον τ' ὄνομα τοῦ ἐνάγοντος, ἔπειτα τοῦ ἐναγομένου ἢ ἐναγομένων, διὰ νὰ παρουσιασθῶν.

246. Τελειωθείσης τῆς ἀκροάσεως, καὶ οὕτως, αἰτίας τῆς δικαστικῆς ἡμέρας διὰ τὰς αὐτὰς ἐκείνας ὑποθέσεις, τούτεστιν ὅσαι δὲν ἠκροάσθησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, πρέπει ν' ἀνανεωθῇ τὸ πινάκιον ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς δικαστικῆς.

247. Εἰς τὸ δικαστικὸν τὸ μεταξύ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ ἀκολουθοῦ, ἢ ἀνελύθων πινάκιον, οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ φέρουν νέας διασπράσεις πάντοτε πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου πινακίου.

248. Πᾶσα παρουσιασθεῖς ἔγγραφον ἀνεδάλλει τὴν ἐξακολουθήσασιν, ἂν τὴν παρουσιασθῇ ἀγνωρισθῇ ἱκανόν.

249. Ὅταν ἀνανεωθῇ τὸ πινάκιον, τίθεται ἡ ἀναβληθεῖσα κλήσις εἰς δευτέραν στήλην, καὶ αἱ τοιαύται κλήσεις πρέπει νὰ ἐκφωνηθῶνται πρῶτον διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ δικάστης τὴν ἰσχύϊ τῆς ἀναβολῆς.

250. Πᾶσα ἀρρομὴ παρὰ τῶν διαφερομένων ἀναγεμένη, καὶ πᾶσα γενομένη συζητήσις πρέπει νὰ γράφεται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τῆς συνεδριάσεως.

251. Εάν δὲν ὑπάρχῃ ἀναβολὴ, ἐκφωνεῖται ἡ κλήσις.

252. Εάν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, πίπτει ἡ κλήσις του· ὁ δὲ γραμματεὺς εὐθὺς κἀνεν μνείαν τούτου εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν.

253. Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ μετὰ τρεῖς μῆνας.

254. Εάν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς δευτέρας κλήσεως ὁ ἐνάγων πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ κλήσις πίπτει, καὶ δὲν δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ καὶ μετὰ ἓν ἔτος, τοῦ ὁποῦ παρελθόντος, δὲν τὸν εἶναι πλέον συγχωρημένον νὰ τὴν μεταπαραστήσῃ.

255. Εάν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς τρίτης κλήσεως πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ, πίπτει ἡ κλήσις, καὶ δὲν τὸν εἶναι πλέον συγχωρημένον νὰ τὴν μεταπαραστήσῃ.

256. Εάν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς πρώτης κλήσεως τοῦ ἐνάγοντος ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, τότε ἀναιεῖται ἡ ἀπουσία του, καὶ ὁ ἐνάγων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κἀμῃ δευτέραν κλήσιν.

157. Εάν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς δευτέρας κλήσεως ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμ-
φανεσθῇ, ὁ ἐνάγων παρουσιάζει τὴν ἀνακεφαλαιώσιν του, δι' ἧς ἀνακε-
φαλαιῶται τὴν ὑπόθεσιν του.
158. Ἡ ἀνακεφαλαιώσις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον.
159. Ὁ εἰδοποιηθεὶς ἀντίδικος ἔχει ὅκτω ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ ν' ἀπο-
κρίθῃ εἰς τὴν ἀνακεφαλαιώσιν αὐτὴν, καὶ ἡ ἀπόκρισις γνωστοποιεῖ-
ται πρὸς τὸν ἕτερον.
160. Περὶ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις οὔτε νέα ἔγγραφα παρουσιάζονται, οὔτε
μνηστεύες προτείνονται.
161. Εάν ὁ ἐναγόμενος δὲν παρουσιάσῃ τίποτε, τότε ὁ δικαστὴς λαμβάνει
τὴν προαποφασισμένην γνώσιν, ἢ ἐγνωστοποιήσῃ πᾶσα πράξις ὡς ὄφειλε,
καὶ ἐν τῇ σιωπῇ τῆς γνωστοποιήσεως ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν ὡς
πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὴν οὐσίαν, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν ἐν ἀπουσίᾳ.
162. Ὁ δικαστὴς δύναται, πρὸντος ἢ ἀπόντος τινὸς τῶν διαφορομένων,
ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, διὰ νὰ λάβῃ διασαφηνίσεις, τὰς ὁποίας
ὄφειλε νὰ διευκρινίσῃ εἰς τὴν περὶ τῆς ἀνάσταλτης πράξεως.
163. Εάν ἔγῃ κλήσιν καὶ ὁ ἐναγόμενος κατὰ τοῦ ἐνάγοντος διὰ ν' ἀποκρί-
θῇ ἢ ἀγωγή, ἐκφωνεῖται καὶ αὕτη μὴ ἐμφανιζομένου δὲ τοῦ
ἐνάγοντος, σημειοῦται ἡ πρώτη ἀπουσία του· καί μιν δευτέραν κλή-
σιν ὁ ἐναγόμενος, καὶ ἂν παλιν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, τότε παρουσιάζει
καὶ αὐτὸς τὴν ἀνακεφαλαιώσιν του, ἥτις γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀν-
τιδικόν, καὶ λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 259).
164. Ἄν ὁ ἐναγόμενος ἐπαρυστάσῃ ἀπολογία γνωστοποιηθεῖσαν, ὡς εἰ-
κόες, πρὸς τὸν ἀντίδικον του, καὶ δὲν ἔκαμν κλήσιν διὰ ν' ἀποκρίθῃ
ἢ ἀγωγή, καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἰδική του ἀναφορά, ἢ ἄρῃσι νὰ πέσῃ ἡ
κλήσις του, ἂν τὴν εἰλεχάμην· εἰς περιπτώσεις ταύτας, ἂν ὁ ἐνάγων,
πεποιθήσῃ τῆς ἰδικῆς του κλήσεως, δὲν τὴν ἀνανεώσῃ, ὁ ἐναγόμενος
δύναται νὰ κάμῃ εὐθὺς κλήσιν, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς δίκην, χωρὶς νὰ πε-
ριμενῇ τὴν νέαν κλήσιν τοῦ ἐνάγοντος, καὶ τὴν εἰς τοῦτον παραχω-
ρημένην προθεσμίαν πρὸς τὴν ἀνέωσιν τῆς κλήσεως.
165. Ὅταν εἶναι παρόντες οἱ διαφορομένοι, καὶ παρουσιάσῃ τὰς ἀνα-
κεφαλαιώσεις των, ὁ δικαστὴς, ἀνέστη, τοὺς ἀκροάζεται καὶ διὰ ζωστικῆς
φωνῆς, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν του.
166. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδῶσιν ἀπόφασιν ἐντὸς ὅκτω ἡμερῶν, ἀπὸ
λάβῃ τὴν τελευταίαν ἀνακεφαλαιώσιν.
167. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ γραφῇ κατ' ἄρθρα, νὰ αἰτιολογῇται, καὶ
νὰ καταχωρῇται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀποφάσεων νὰ υπογράφεται παρὰ
τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ νὰ δημοσιεύεται, καὶ νὰ γνω-
στοποιῇται εἰς τὰ μέρη τοῦ ἀντίγραφου αὐτῆς.
168. Εάν εἶναι κατὰ ἀπόντος, δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος.
169. Αἱ αἰτιολογίαι τῶν ἀποφάσεων πρέπει νὰ περιορίζονται εἰς τὴν προ-
κειμένην περίπτωσιν οὐδὲ συγχωροῦνται αἰτιολογίαι περὶ ζητημάτων
ἀφρημένων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ περιστρέφονται εἰς ἄλλ' ἀντικεί-
μενα.
170. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, δὲν εἶναι κρίσις.
171. Ἐνοεῖται ἡμέρα δημοσιεύσεως πᾶσα δικασίμος ἡμέρα ἐπακολου-
θοῦσα μετὰ 8 ἡμέρας, ἀφ' ἧς παρουσιασθῇ ἡ τελευταία ἀνακεφαλαιώσις.
172. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως γίνεται, ἀναγινωσκόμενης αὐτῆς ἐπὶ
συνεδριάσεως· ὁ δὲ δικαστὴς σημειοῖ εἰς τὸ περιβόριον τὴν δημοσί-
ευσιν, καὶ υπογράφει τὴν σημείωσιν μετὰ τοῦ γραμματέως.
173. Τὴν πέμπτην ἡμέραν πρὶν τῆς δικασίμου, ἅμα ἐκλεχθῶσιν οἱ σύμ-
βουλοι, γνωστοποιεῖται πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐκλογή των παρὰ τοῦ δικα-
στοῦ δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς, δηλοῦσας τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ'
ἣν ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον.
174. Μόνη ἡ ἀσθένεια συμβούλου τινὸς δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν δικασί-
μον ἡμέραν τῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ἐκλέχθη.
175. Εάν εἰς τὴν δικασίμον ἡμέραν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον

εἰς τὴν διωρισμένην ὥραν ὁ εἰς, ἢ καὶ οἱ δύο τῶν ἐκλεχθέντων συμ-
βούλων, παρευθούσης μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, προβαίνει ὁ δικαστὴς,
καὶ δικάζει χωρὶς συμβούλους.

276. Ὅταν αὐτοὶ συνεδριάζουν ὡς σύμβουλοι, ὀφείλουσι μετὰ τὴν συζή-
τησιν τῆς ὑποθέσεως νὰ ἐκθέσιν ἐγγράφως, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὴν
γνώμην των, τὴν ὁποίαν ὁ γραμματεὺς δέχεται, σημειοῖ ἀμέσως εἰς
τὸ βιβλίον τῶν ἐισερχομένων τὴν παραλαβὴν τῆς, καὶ ἀκριβῶς φυ-
λάττει, ἀπὸ τὴν σκεψθῇ ὁ δικαστὴς.
277. Τὸ ἄρθρον 275 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅταν ὁ εἰς, ἢ
καὶ οἱ δύο τῶν συμβούλων, παρευθούσης τῆς τριήμερου, δὲν παραδώ-
σιν τὴν ἔγγραφον γνώμην των, καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ.
278. Δύναται ὁ δικαστὴς νὰ συνεδριάσῃ καὶ συζητήσῃ μετὰ τοὺς συμβού-
λους, καὶ πρὶν δώσῃ τὴν ἔγγραφον γνώμην των.
279. Εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Πρωτό-
κλητον Δικαστήριον ἐνεργεῖ ὡς ἐκκλησιον, οἱ σύμβουλοι ἐνεργοῦν ὡς
συνδικασταὶ εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν, καὶ προσυπογράφονται εἰς αὐ-
τὴν ὡσαύτως δὲ, καὶ ὅταν ὁ δικαστὴς δικάζῃ ὑποθέσεις φύσει ἀνεκ-
κλήτους διὰ τὴν ποσότητα τῆς ἀξίας των.
280. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 279 ἐάν εἰς τὴν δικασίμον ἡμέ-
ραν δὲν παρευρεθῶσιν οἱ συνδικασταὶ, μετὰ παρέλευτον μιᾶς καὶ ἡμισεί-
ας ὥρας, ὁ δικαστὴς ἀμέσως, ἐν συνεδριάσει, κληροῖ ἕτερον ὄνομα ἀν-
τὶ τοῦ ἀπόντος, κρατεῖ ἐκθῆσιν, παρόντων δύο μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι προ-
συπογράφονται, καὶ ἀμέσως γνωστοποιεῖ τὴν παῦσιν τοῦ προκατόχου,
τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου, καὶ τὸν προσκαλεῖ ἐάν εἶναι δυνατόν ἀμέ-
σως νὰ παρουσιασθῇ, διὰ νὰ μὴ ἀργοπορήσῃ ἡ συζήτησις· μὴ παρου-
σιζομένου δὲ, ἀναβάλλεται ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν πρώτην δικασίμον ἡ-
μέραν.
281. Εάν οὐδεὶς παρουσιασθῇ τῶν διαδοχικῶς ἐκλεχθέντων συνδικαστῶν,
ὥστε νὰ ἐκπληρωθῇ ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβούλων, τότε ὁ δικαστὴς
δικάζει μόνος, ἐάν ἀμφότεροι οἱ συνδικασταὶ λείπωσιν, ἢ μὲ τὸν πα-
ρόντα ἐάν εἰς μόνος λείπῃ· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἐάν συμβῇ
δυσχερεια, ἢ ψήφος τοῦ δικαστοῦ ὑπερισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περὶ τῶν δικαστικῶν συμφωνιῶν.

282. Ὅσάκις οἱ διαφορομένοι συμφωνήσιν εἰς τὴν προκειμένην διαφορὰν,
ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσῃ τὴν συμφωνίαν των ὑπογραμμένην καὶ μαρ-
τυρημένην, μετὰ ἀναφορὰν τῶν ἐνυπόγραφον πρὸς τὴν Ἀρχὴν, ὅπου ἡ δίκη
εὐρίσκεται, ἐξαιτούντες τὴν ἐκδοσιν τῆς πράξεως, ἥτις δηλοῖ ὅτι ἡ
ἀγωγή ἐπαύσεν.
283. Ὁ δικαστὴς ἀναγινώσκει τὴν συμφωνίαν, καὶ ἐρωτῶν ἕκαστον τῶν
διαφορομένων χωριστὰ, ἂν αὐτοπροαιρέτως τὴν ἔκαμιν διὰ νὰ ἔγῃ
ἰσχύον ἀποφάσεως, ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἶναι καταφατική, υπογράφει τὴν
πράξιν ὑπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην ἐκθῆσιν.
284. Αὕτη ἡ ἐκθῆσις υπογράφεται καὶ ἀπὸ τοὺς διαφορομένους.
285. Ἡ συμφωνία, ἀπὸ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ τὸν δικαστὴν, καὶ ἀπὸ ἐκδοθῇ
ἢ περὶ τῆς παύσεως τῆς ἀγωγῆς πράξις, ἔχει ἰσχύον ἀποφάσεως ὁριστικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τοῦ ὅρκου τοῦ διαλύοντος τὴν δίκην.

286. Ἡ δίκη διαλύεται διὰ τοῦ ὅρκου, ἢ ὅταν ὁ ὅρκος ἐπάγεται ἀπὸ τὸν
ἑνα τῶν διαφορομένων καὶ παραδέχεται ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ ἐκτελεσθῇ
ἢ ὅταν ἐπάγεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ παραδέχεται καὶ ἐκτε-
λεσθῇ.
287. Οἱ πολιτικοὶ νόμοι διορίζουν τὰς περὶ τούτου ὑποθέσεις καὶ τὰ πρ-
οκαταρκτικὰ.
288. Εάν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἐπάξῃ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἄλλον,
νὰ κάμῃ τὴν πρότασιν ἐμπεριστατωμένως. ὡσαύτως καὶ ὅταν τὸ
ὁ δικαστὴς διαποράσῃ.

288. Εάν ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων φιλονεικῇ διὰ τοὺς τύπους, καὶ διὰ τὴν οὐσίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ὅρκου, ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται, καὶ ἀποφασίζει, κρατῶν ἐγγράφον ἐκθεσὶν τῆς φιλονεικίας· ἡ δὲ ἐκθεσις ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ἀπὸ δύο μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν γραμματέα, πρὸ τῆς ἀποφάσεως.
289. Ἡ ἐπάγουσα τὸν ὅρκον ἀπόφασις, πρέπει ὅχι μόνον νὰ διακριθῇ τὰς περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ σημειῇ τὸν τόπον, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔχει νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ τὴν ἐκδοσὶν αὐτοῦ ἂν ὁ ὀφειλὼν νὰ ὀρκισθῇ, ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ τὸ πράξῃ.
290. Ὁ διαφερόμενος, ὅστις δέχεται τὸν ὅρκον, ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἀφ' οὗ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις ἢ ἀφ' οὗ ὁ ἀντίδικός του τὸν προτείνῃ, νὰ δηλοποιήσῃ ὅτι εἶναι ἐτοιμὸς, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν, ἐντὸς τῆς προσδιορισμένης ἐπὶ τὴν πρότασιν προθεσμίας, διὰ νὰ παρευρεθῇ ὁ ἀντίδικός του.
292. Πᾶς ὅρκος γίνεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ.
293. Ὁ ὅρκος γίνεται, ἀναγνώσκοντος αὐτὸν τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπαυλαμβάνοντος τοὺς ὀρκιζομένου λέξιν πρὸς λέξιν τὸ καίμενον.
294. Ὁ τόπος δύναται ν' ἀλλαγῇ· ὁ ὅρκος δύναται νὰ γενῇ καὶ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ὁ τύπος προσέτι δύναται ν' ἀλλαγῇ· ἡ δεξιὰ χεὶρ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ ἐπὶ τινος εἰκόνης, ἢ ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἢ ἐπὶ τινος ἁγίου λειψάνου.
295. Ἱερεὺς, φέρων τὸ περιτραχήλιον, παρευρίσκεται πάντοτε.
296. Πρὶν γενῇ ὁ ὅρκος, ὀφείλει ὁ δικαστὴς νὰ παρατηρήσῃ πρὸς τὸν ὀρκισθόμενον ὅτι χρεωστῇ νὰ ἐπικαλεσθῇ μάρτυρα τὸν θεόν· τὸν ἀναγνώσκει τὸν ὅρκον, καὶ τὸν ἐρωτᾷ, ἂν ἐπιμένῃ νὰ ὀρκισθῇ ὅταν ἀποκριθῇ καταρατικῶς, τότε ὁ γραμματεὺς ἐκπληροῖ τὸ ἔργον τοῦ.
297. Ὁ ὅρκος γίνεται δημοσίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

298. Εάν εἰς διάστημα δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὁ καταδικαζόμενος δὲν τὴν ἐκπληρώσῃ, ἐκδίδεται ἐντάλμα παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τρεῖς ἡμέρας.
299. Το αὐτὸ γίνεται καὶ δι' ἀπόφασιν, ἥτις προσωρινῶς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ.
300. Κανεὶς δὲν φυλακίζεται δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως, ὅταν ἔχῃ ἱκανὴν περιουσίαν διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ δικασθὲν κατ' αὐτὸ.
301. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως εἶναι παραγώρησις κτημάτων, ὀφείλει τὸ Δικαστήριον νὰ τὰ προσδιορίσῃ εἰς τὸ ἐντάλμα τοῦ.
302. Ὅστις θελεῖ νὰ πληρωθῇ εἰς κτήματα ἀκίνητα, σημειῇ ἐγγράφως τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου, μετὰ τὰ ὅποια θελεῖ νὰ πληρωθῇ, αἰτῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν δημοπρασίαν αὐτῶν.
303. Πᾶν κτῆμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ πρὶν τῆς δημοπρασίας.
304. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ δύο δοκιμαστῶν, τοὺς ὁποίους διορίζει ὁ δικαστὴς δι' ἐντάλματος· οἱ δοκιμασταὶ ὀρκίζονται πρῶτον ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου ὅτι θελοῦν πράξαι ἐν συνειδήσει, καὶ ἔπειτα κάμνουν τὴν ἐκτίμησιν.
305. Ἡ ἐκτίμησις γράφεται, καὶ ὑπογράφεται.
306. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ εἶναι παρόντες.
307. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ εἶναι παρών.
4. Αἱ ἐκτιμήσεις πρέπει νὰ γίνονται χωριστὰ καὶ διακριμένως, ὅταν ποτεῖγνται εἰς πολλὰ πράγματα· νὰ ἐξηγῇται εἰς τὴν ἐκθεσὶν τὸν ποιοῦν καὶ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος· ὁ τόπος, ὅπου αὐτὸ καίται· ἂν αἰδέχεται μέτρον, νὰ ἐξηγῇται αὐτό· ἂν στάθμισιν, νὰ ἐξηγῇται τὸ ἕρος· καὶ περιπλέον εἰς τὰ ἀκίνητα νὰ ἐξηγῶνται οἱ ἰδιαιότητις πληροῦσαι ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· νὰ ἐξηγῇται τέλος πάντων σαφῶς καὶ δια-

κριμένως ἡ τιμὴ ἐκαστοῦ πράγματος.

309. Τὰ κτήματα, εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα, ὅπου ἐκτιμηθῶσιν, ἐκτιθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ διακέρυξιν τοῦ δικαστοῦ.
310. Ἡ περὶ τῆς δημοπρασίας διακέρυξις τοῦ δικαστοῦ, κολλᾶται 1 ὅπου εὐρίσκονται τὰ κτήματα· 2 εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δικαστηρίου· 3 εἰς τὴν δημόσιον ἀγοράν· 4 εἰς τὴν πύλιν τῆς μητροπόλεως· καὶ πρὶν κολληθῇ, διακηρύσσεται πανταχοῦ τῆς πόλεως μεγαλοφώνως.
311. Ἡ διακέρυξις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὰ ὅσα περιέχει ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν αἴτησιν, διὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται, τὸν τόπον, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία.
312. Εάν πρόκειται περὶ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει 3,000 Φοίνικας, τότε ἡ διακέρυξις καταχωρεῖται περιπλέον εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ ἡ προθεσμία τῆς δημοπρασίας εἶναι 40 ἡμερῶν.
313. Ἡ μίσθωσις τῶν ἀκινήτων δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν, εἰ εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἀγοραστὴς νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν μίσθωσιν.
314. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία, δὲν πρέπει νὰ εἶναι περὶ τέρω τῶν 10 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκτίμησιν.
315. Ὅταν ὑπόκεινται εἰς δημοπρασίαν βευστὰ, ἢ πράγματα εἰς ἐπικείμενον κίνδυνον φθορᾶς, εἶναι ἐλεύθερος ὁ δικαστὴς νὰ συντέμνῃ τὴν προθεσμίαν· ἀλλ' αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν 48 ὥρων.
316. Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου πλείοτερον συγχάζει ἄνθρωποι.
317. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας, ἀστυνομικὸς τις ὑπρέτης λαμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαστοῦ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ διαμείνῃ τοῦλάχιστον δύο ὥρας.
318. Εάν εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων δὲν εὐρεθῶσιν ἀγορασταὶ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δοκιμαστῶν, εἰς μὲν τὰ ἐμπορικῶς ὀφειλόμενα ἐκπίπτει ἀνα 5 τὰ 0|0 τὴν φούραν, ἐωσούτου εὐρεθῇ ἀγοραστής· εἰς δὲ τὰ μὴ ἐμπορικῶς ὀφειλόμενα ἐκπίπτει ὡσαύτως, ἀλλὰ μόνον διὰ τέσσαρας φούρας, τουτέστιν 20 τὰ 0|0· καὶ ἐὰν τότε δὲν εὐρεθῇ ἀγοραστής, ἐννοοῦνται ἀποκτημένα παρὰ τοῦ δανειστοῦ.
319. Ὁ δικαστὴς δύναται κατὰ τὴν περίστασιν ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλη ἡμέραν τὴν δημοπρασίαν, διαφυλάττων μολοντοῦτα τὸν κανὼνα τῶν προθεσμιῶν.
320. Ὅταν ἐκπονηθῇ διὰ δημοπρασίας κινητὰ, δὲν παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν εἰμὴ μετὰ τρεῖς ἡμέρας· εἰς αὐτὸ δὲ τὸ διάστημα δύναται ὁ κύριος αὐτῶν νὰ τὰ ἐξαγοράσῃ, καὶ ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ, παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ὅστις πρέπει νὰ καταβάλῃ εὐθὺς τὴν τιμὴν τῶν. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 315.
321. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ ἀκινήτων, ὁ χρεωφειλέτης ἔχει καιρὸν δύο μῆνας, μετὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν αὐτῶν, νὰ θέσῃ εἰς πρὸς καταθήκην τὴν τιμὴν τῶν, καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ κτήματα ἀπὸ τῆς ἐκποίησιν.
322. Εάν τὰ κτήματα εἶναι διαίρετὰ, διαιροῦνται καὶ πωλοῦνται κατὰ μέρος.
323. Εάν ὁ διαφερόμενος δι' ἄλλειψιν χρημάτων φυλακισθῇ, λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 212.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄.

Περὶ τῆς φυλακίσεως.

324. Ὅταν ὁ δι' ἀποφάσεως ὀριστικῶς ἀναγνωσμένος δανειστὴς νομίσῃ ὅτι ὁ χρεωφειλέτης τοῦ δὲν ἔχει κτήματα, καὶ θελεῖ νὰ τὸν φυλακίσῃ, ὀφείλει πρῶτον νὰ τὸν προτρέψῃ διὰ νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν κατάλογον τῶν κτημάτων τοῦ.

325. Εάν ὁ χρεωφειλέτης σιωπήσῃ, ἡ παρουσιάσῃ ἀπαγγέλλον κατάλογον, ὁ δικαστὴς ἐκδίδει τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως.
326. Ὁ δὲ ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισμένος δανειστὴς, διίσχυρίζομενος ὅτι ὁ χρεωφειλέτης τοῦ δὲν ἔχει κτήματα, δύναται (ὕπ' εὐθύνην τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τοῦ νὰ τιμωρηθῇ ὡς ἐνοχὸς ὑβρέως) νὰ ἀπέστη τὴν φυλάκισιν, καὶ ἡ αἴτησίς του γίνεται δεκτὴ.
327. Ὁ δανειστὴς ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸ ἄρθρον 212.
328. Κανεὶς χρεωφειλέτης δὲν δύναται νὰ κρατηθῇ τὴν νύκτα εἰς τὴν κλίαν του, τοῦτέστιν ἀπὸ δύστη ἕως αὐτῆς ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος.
329. Τὰ ἄρθρα 28, 29, 30, 33 καὶ 65 τῆς Ἑλληνοκρατικῆς Διαδικασίας εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ χρεωφειλέτου.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΙΛΑΡΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

330. Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἡ προσδιορισθεῖσα εἰς τὸ Πρωτόκλιτον Δικαστήριον διὰ τὴν εξέτασιν, ἀνάπτυξιν, συζήτησιν, καὶ ἀπόφασιν, προσδιορίζεται καὶ διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.
331. Εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις αἱ προθεσμίαι συντέμνονται κατὰ θέλησιν τοῦ δικαστοῦ δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπάρξῃ προθεσμία μικροτέρα τῶν 24 ὥρων.
332. Ὅταν πρόκειται περὶ χρεωκοπίας, ἡ ἐγκαταλείψεως κτημάτων, ἔχει γώραν ἡ διαδικασία τοῦ Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος.
333. Ἡ ἐφεσις τῆς ἐμπορικῆς ἀποφάσεως δὲν φέρει ἀναβολὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.
334. Διὰ νὰ φέρῃ ἀναβολὴν ἡ ἐφεσις ἐμπορικῆς ἀποφάσεως, πρέπει ὁ ἐκκαλὼν νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὸ ποσὸν τῆς δίκης καὶ τῶν ἐξόδων.
335. Ὁ ἐκκαλὼν, ὑποχρεωθείς εἰς προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν, ἂν ὁ ἐκκαλούμενος δὲν ἔχῃ ἀκίνητα κτήματα ἰσοδυναμοῦ τιμῆς.
336. Ὅποια καὶ ἂν εἶναι τὰ κινητὰ, ἡ ἀκίνητα κτήματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληρθοῦν δι' ἐκτέλεσιν τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως, οἱ κανόνες εἶναι οἱ αὐτοὶ μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοκλήτου, μετὰ μόνον τὴν ἐξῆς διαφορὰν.
337. Ὅταν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, μετὰ τὴν τελευταίαν διακήρυξιν, δὲν προσφερθοῦν τιμαὶ ἀνώτεραι ἢ ἴσαι μετὰ τὴν ἐκτίμησιν, τὸ Δικαστήριον ἐκπίπτει πᾶσαν γώραν ἀνὰ 5 εἰς τὰ 010, ἕως αὐτῆς παρουσιασθῇ ὁ προσφέρων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὅποια δίδονται εἰς τὴν προσφερομένην τιμὴν μετὰ τὰς προϋποθέσεις ἀποπείρας καὶ ἐκπτώσεως.
338. Ὅσα δὲν προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν διαδικασίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, γίνονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Πρωτοκλήτου, χωρὶς μεταβολὴν ὅμως τῶν διωρισμένων προθεσμιῶν διὰ τὸ Δικαστήριον τούτου.
339. Ὅσας κατὰ συνέπειαν πράξεις, καὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, χρειασθῇ νὰ ποιηθῶν ἐπὶ δημοπρασίας πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης ὑπερβαίνει τοὺς δέκα τόνους, πρέπει νὰ γίνῃται προηγουμένως ἀκριβὲς καταγραφή τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου, τῶν ἀκατιῶν, τῶν λυμάτων, τῶν ἐργαλείων, τῶν ὀπλῶν, τῶν πολεμοφόδιων, καὶ τῶν ζωοτροφῶν, ὅποια πραγματικῶς ὑπάρχουσι.
340. Διορίζεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον φυλάξ ἀξιόπιστος, μετὰ ἀλλοτρίον μισθόν, εἰς τὸν ὅποιον ἐμπιστευεταὶ τὸ πλοῖον, καὶ πᾶν τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν καταγραφήν, διὰ νὰ τὰ φυλάττῃ ὅλα ὑπὸ τὴν εὐθύνην του.
341. Διορίζονται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον δύο, ἢ πλεῖστοι, τίμιοι, καὶ ἐμπειροὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ἀπερχόμενοι εἰς τὸ πωληθεῖσόν πλοῖον, τὸ παρατηροῦν μετὰ τὴν σπουδὴν, καὶ τὸ ἐκτιμῶν ὅμοι μετὰ τὴν ἀποσκευὴν, τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ὅλα τὰ καταγεγραμμένα πρᾶγματα, καὶ εὐθὺς ἀναφέρουσι τὰ πάντα ἐνόρκως εἰς τὸ Δικαστήριον.

342. Ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀπὸ γνωστοποιηθῆ ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν χρεωφειλέτην, ἂν δὲν ἐνδῶσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς, ἐκτίθεται πρόγραμμα, εἰς τὸ ὅποιον περιγράφεται τ' ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πλοίου, τὰ ἀκίνητα, οἱ λύμφοι, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὄπλα, τὰ πολεμοφόδια, αἱ ζωοτροφῆς, καὶ μετ' ἀκριβείας πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὴν καταγραφήν, καὶ ἡ γενομένη ἐκ τῆς δοκιμασίας τιμὴ σημειοῦται ὡσαύτως ὅτι μετὰ τὰς ἀλληλοδιαδόχους τρεῖς διακηρύξεις, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν πρώτην Κυριακὴν καὶ διαρκούσας ἐκάστη 14 ἡμέρας, γίνεται ἡ πώλησις.
343. Ἀπὸ προπαρασκευασθῆ ὕψι τὸ πρόγραμμα, δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ διακηρύττεται ἰδιαίτερώς εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὐρίσκεται.
344. Ἀπὸ τακτικῶς ἐκτελεσθῶσι τὰ εἰρημένα, ὀφείλει τὸ Δικαστήριον κατὰ τὰς προϋποθέσεις ἡμέρας νὰ λάβῃ τὰς προσφορὰς ἐγγράφως, ἢ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ τὴν ἐσχάτην Κυριακὴν τελειώνει τὴν πώλησιν ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ πλείοντος προσφέροντος, ἂν καὶ ἡ προσφορὰ ἤθελεν εἶσθαι μικροτέρα τῆς δοκιμασίας.
245. Τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι τόνους, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, ἐξαιρουμένου ὅτι ἐκάστη διακήρυξις διαρκεῖ ἀνὰ τρεῖς ἡμέρας, καὶ διχίδεται τὸ πρόγραμμα διὰ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὐρίσκεται.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου.

346. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δημοσιευθεῖσα ἐκκαλεῖται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ, καὶ γνωστοποιηθῇ ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 267.
347. Ὅστις θέλει νὰ ἐκκαλέσῃ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστοῦ τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως.
348. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ δηλοποιῇ τὰ ἐκκαλούμενα εἴτε ὅλα, εἴτε κατὰ μέρος κεφάλαια, καὶ νὰ περιέχῃ τὰς αἰτίας περιληπτικῶς.
349. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως ἀμέσως γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων.
350. Τὸ Πρωτόκλιτον Δικαστήριον ἀμέσως διευθύνει ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.
351. Ἡ ἐφεσις ἐγκαταλείπεται τὰ πρᾶγματα ὅπως ἦσαν εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐκκαλουμένους· καὶ ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς δὲν ἐπεμβαίνει πλέον οὔτε εἰς τὴν ἐφῆσιν, οὔτε εἰς τ' ἀντικείμενα αὐτῆς.
352. Ὁ ἐκκαλὼν εἶναι ὑποχρεῶς ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἀπὸ ἔγγραφου ἢ ἐφέσεως, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον ἀναφορὰν ἐξηγουσαν τὰ αἰτιατὰ τῆς ἐφέσεως του.
353. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων, ὅστις ἔχει ὀκτῶ ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ ν' ἀποκριθῇ.
354. Γνωστοποιουμένης τῆς ἀποκρίσεως πρὸς τὸν ἐκκαλέσαντα, ἡ προκλήταξις κλείει.
355. Δύνανται νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου νέαι ἀποδείξεις· πλὴν ὁ προτείνων αὐτάς ὀφείλει πρῶτον νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀδειαν, προσφέρων ἑαυτὸν ἐτοιμον νὰ ὀρκισθῇ ὅτι δὲν ἐγνώριζε πρότερον τὰ ὅποια τῶρα ἔχει ἐγγράφα καὶ, προκειμένου λόγου περὶ μαρτύρων, ὅτι δὲν ἤξευρεν ἂν οἱ ἀναφερόμενοι μαρτυρῆς ἐγνώριζαν τὰς ὑποθέσεις, ἢ ὅτι δὲν ἤξευρε τὸ πρᾶγμα ὡς μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἀνακαλυφθέν.
356. Τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ παρεκχωρήσῃ τῇ ἀδειαν καὶ χωρὶς ὅρκον κατὰ τὰς περιστάσεις.

37. Τὸ 16^{ον} κεφάλαιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως κ.λ.π. εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἐκκλήτεον Δικαστήριον, ἑκτὸς τῶν ὅσ' ἀναφέρονται εἰς τοὺς συμβούλους καὶ συνδικαστάς.
38. Ὡσαύτως εἶναι κοινὰ εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων οἱ τύποι τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ὅλας τὰς συμπίπτουσας πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουσιν ἰδιαιτέραι κανόνες εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Ἐκκλήτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'.

Περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως.

39. Ὅστις νομίζει ὅτι ὀριστικὴ τις ἀπόφασις περιέχει πικρὰν παράθεσιν τῶν νόμων, ἢ ἀθέτησιν τῶν τύπων τῆς διαδικασίας, δύναται πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον νὰ ἐκθέσῃ δι' ἀναφορᾶς, παρουσιασθευσμένης εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον, τὸ γινόμενον λάθος, καὶ νὰ αἰτήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως.
360. Ἡ φηθεῖσα ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντιδικὸν ὅπως εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γενῇ ἡ γνωστοποίησις.
361. Τὸ δικάσαν Δικαστήριον ἐξετάζει τὰς δύο ἀναφοράς, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

362. Ὅστις μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως νομίζεται ἀδικημένος ἀπὸ ὀριστικῆς ἀποφάσεως διὰ πικρὰν παράθεσιν νόμου, ἢ ἀθέτησιν τύπου, δύναται ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ὡς ἀκυρωτικόν.
363. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ εἶναι ὀριστικὴ, λεπτομερὴς, σαφὴς, καὶ σαφέςτατον τὸ ζήτημα ἢ ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων νομίζει ὅτι ἐλαττώσθη τὸ δικάσαν Δικαστήριον.
364. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη παρουσιάζεται εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τύπου ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ τελευταία ἀπόφασις, κατὰ τὰς ὁποίας γίνεται ἡ ἀναφορὰ, καὶ γνωστοποιεῖται τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 267^{ον} ὁ Διοικητὴς τὴν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν ἀντιδικόν, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γνωστοποιήσῃ.
365. Ὁ ἐναγὼν εἶναι ὑπόχρεως νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀναφορὰν μ' ἐπίσημον ἀντίγραφον ὅλων τῶν ἐγγράφων τῶν διατρεχάντων εἰς τὸν δίκαν.
366. Διὰ πᾶν μὴ παρουσιασθέν ἐγγράφον καὶ ἀναπληρώσει παρὰ τοῦ ἀντιδικοῦ, ὁ ἐναγὼν ζημιούται πληρόνων διπλοῦν τὸ ἐξῆδον διὰ νὰ λαβῇ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.
367. Τὰ ἐγγράφα πρέπει νὰ παρουσιάζωνται μὲ λεπτομερὴ καταλογὸν κατὰ συνέχειαν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ.
368. Ὁ Διοικητὴς παραλαβὼν τὴν ἀναφορὰν, τὴν διευθύνει πρὸς τὸν δικαστὴν, οὗ τοις ἡ ἀπόφασις κατηγορεῖται, διὰ νὰ καμῇ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.
369. Ὁ Διοικητὴς παραλαβὼν τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐναγομένου σχηματίζει φάκελλον, καὶ τὸν παρέμπει πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δικαστηρίου.
370. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον παραλαβὼν τὸν φάκελλον ἐξετάζει, καὶ ἀποφασίζει, χωρὶς πράξεις ἄλλας ἢ διατυπώσεις.
371. Οἱ αὐτοὶ τύποι φιλάττονται καὶ ὅταν ἐπικαλεῖται τὸ Ἀνώτατον ὡς τρίτον Δικαστήριον.
372. Δύναται τὸ Ἀνώτατον, ὡς τρίτον Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν ἐνὸς τῶν διαφορομένων, νὰ δώσῃ τὴν ἀδείαν εἰς τὸν αἰτούντα διὰ νὰ παρουσιάσῃ νέα ἐγγράφα.
373. Ἐὰν τὰ νέα ἐγγράφα μεταβάλλουν τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ὑπὸ τὴν

ὁποῖαν ἐξετάσῃ, καὶ εἰς τὴν προκατάρξιν, καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, τότε τὸ Ἀνώτατον ἀποφασίζει ὅτι ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς ἀνάκρισιν.

374. Ἐὰν οἱ διαφορομένοι ἐκ συμφώνου δηλοποιήσουν ὅτι ἀνατίθενται εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τὴν ἀνάκρισιν, τότε τὸ Ἀνώτατον ἐξετάζει καὶ κρίνει.
375. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κίνεσιν τῶν διαφορομένων νὰ παρκινήσῃ ἐπισήμως τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁρθρου 374^{ου} ἢ δηλοποιήσῃ γίνεται ἐλευθέρως.
376. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 374^{ον} ἐνδιαλαμβανομένην.
377. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου δημοσιεύονται μεγαλοφωνῶς παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὰς προσδιωρισμένας ἡμέρας κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμόν τοῦ Δικαστηρίου.
378. Ἀμα δημοσιευθεὶς τῆς ἀποφάσεως, διευθύνεται ἀντίγραφον πρὸς τὸν Διοικητὴν, ὅστις τὴν διευθύνει εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ εἰς τὰ μέρη.
379. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀφίσταται εἰς τὸν δικαστὴν. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐρμηνείας τῆς ἰδίας ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸ Ἀνώτατον ν' ἀποφασίσῃ. Εἰς τοιαύτας δὲ περιπτώσεις κρίνει τὸ Ἀνώτατον κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τοῦ δικαστοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν συνοδεύσῃ μὲ ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἀναγομένων ἐγγράφων εἰς τὸ ἐκτελεσθέντο ζήτημα.
380. Οἱ διαφορομένοι δύναται νὰ αἰτήσουν παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ δικαστοῦ, καὶ τὴν ἀδείαν τοῦ νὰ καμῇ τὰς παρατηρήσεις τῶν.
381. Δὲν συγχωρεῖται εἰ μὴ μόνον μίᾳ ἀναφορᾷ εἰς ἕκαστον τῶν διαφορομένων.
382. Τὰ ἄρθρα 377 καὶ 378 εἶναι κοινὰ διὰ πᾶσαν πράξιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.
383. Τὸ Ἀνώτατον, ὡς τρίτον Δικαστήριον, ἀκολουθεῖ τοὺς τύπους τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἰδιαιτέρους κανόνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τῆς Διαδικασίας τοῦ δημοσίου συνηγόρου.

384. Ὁ δημοσιος συνηγόρος, ἐκπληρῶν τὰ χρεὴ του, εἶναι ὑπόχρεως νὰ φυλάττῃ τοὺς κανόνας τοὺς προσδιωρισμένους καὶ διὰ τοὺς διαφορομένους, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα εἰδικῶς προσδιορίζονται διαφοροτρόπως παρὰ τοῦ νόμου, ἢ θέλουσι προσδιορισθῇ μὲ τὴν πρόθεσιν τοῦ καιροῦ.
385. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐφέσεων ἐξ ἐπαγγέλματος τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, ὁ δημοσιος συνηγόρος ἔχει προθεσμίαν τεσσαρῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις.
386. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια ὀφείλουν ν' ἀποστέλλουν κατὰ μὴν κατὰλογὸν τῶν ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς ἀποστολῆς ἀποφάσεων, κατὰ τὸν τύπον Α'.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ τῆς γραφικῆς διατυπώσεως.

387. Πᾶς ἀναφορὰ ὁποιαδήποτε, παρουσιαζομένη ἀπὸ τοὺς διαφορομένους, πρέπει νὰ γράφεται καθαρῶς, νὰ περιέχῃ τὴν χρονολογίαν τοῦ ἔτους, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν· δεῖν πρέπει νὰ ἔχῃ συγκεκριμένα σφραγίσματα· πρέπει ἀκόμη νὰ εἶναι ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν διαφορομένον.

Περὶ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

388. ἢ ἀπὸ δύο μάρτυρας, ὅταν δὲν ἤξεύρῃ γράμματα, καὶ ἀπὸ τὸν συγγενὸν τοῦ ἐν ἔχῃ.
389. Ἢν παρουσιαζόμενον ἔγγραφον πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ ἀναφορὰν, ἢ τῶθεν τῆς ὁποίας νὰ εἶναι καταγεγραμμένος ὁ κατάλογος, δι' οὗ ἐθέτεται τὸ ἔτος, ὁ μῆν, ἡ ἡμέρα, ἡ φύσις τοῦ ἔγγραφου, ἡ σύνοψις τοῦ περιεχομένου του, τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ἂν εἶναι δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν.
390. Οἱ παρουσιάζοντες πρωτότυπα ἔγγραφα ὀφείλουν, ὅταν τ' ἀνταλλάξουσιν, ν' ἀφίνωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἀντίγραφ' αὐτῶν, παρ' ἐαυτῶν ἐκτυρωμένα οὕτως: «Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' ἐμὲ πρωτότυπον».
391. Πᾶσα πράξις τοῦ δικαστοῦ πρέπει νὰ εἶναι υπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.
392. Εἰς πᾶσαν ἐργασίαν δικαστικὴν πρέπει νὰ γίνεταί ἔγγραφος ἐκθεσις, ἣτις πρέπει πάντοτε νὰ υπογράφεται ἀπὸ σελίδι εἰς σελίδα παρὰ τοῦ δικαστοῦ, τοῦ γραμματέως, καὶ τῶν μεσολαβούντων διαφερομένων.
393. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ γράφῃ, ὡς ὁμιλοῦν οἱ εἰς τὴν πρᾶξιν μεσολαβούντες, μὴ δυνάμενος νὰ μεταχειρίζεται λέξεις διαφόρους.
394. Εἶναι ἀπγορευμένα τὰ σβέσματα καὶ αἱ ἐπιγραφαί. Ὁφείλει δ' ὁ γραμματεὺς, ἢ εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν μεταξὺ δύο παρενθέσεων, ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, νὰ αἰτιολογῇ τὴν διαφορὰν.
395. Κάνειν ἔγγραφον δὲν υπογράφεται παρὰ τῶν μεσολαβούντων, ἂν πρῶτον δὲν ἀναγνωσθῇ πρὸς αὐτοῦς.
396. Πᾶσα Ἀρχὴ ὑπόχρεως νὰ παραδώτῃ τὸν ἔγγραφον ἐκθεσιν εἰς ἄλλην Ἀρχὴν, κρατῇ ἀντίγραφον υπογεγραμμένον παρ' ἐαυτῇ, ὡς ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ, καὶ παρὰ τοῦ καταγοῦρου ἢ κατηγορουμένου, ἐὰν δύνανται, ἢ θέλουν.
397. Εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τοῦ πράξεός του πρέπει νὰ γράφονται ὁλοκλήρως μετὰ ὁποιοῦνδήποτε βουλευμα αἱ κατὰ συνέπειαν κλήσεις ἢ ἐντάλματα, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐγγραμμάτων καταχωρήσεως αὐτῶν.
398. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀριθμῇ τὰς στελλομένας ὁποιασδήποτε διαταγὰς.
399. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κρατῇ:
- 1 Βιβλίον ἀνταξιόμενον τῶν ἐσσεγγραμμένων
 - 2 Ἄλλο ἀνταξιόμενον τῶν ἐξεγγραμμένων
 - 3 Ἑτέρον λεγόμενον βιβλίον τῶν ἐκθέσεων (ἢ πρακτικῶν) καὶ
 - 4 Ἄλλο λεγόμενον τῶν ἀποφάσεων μὲ πινάκα εἰς τὸ τέλος.
400. Ὅσα εἶναι τ' ἀνταξιόμενα, τῆς πρέπει νὰ εἶναι αἱ δεσφίδες ἀριθμημέναι, καὶ χωριστὸν βιβλίον περιέχον συνοπτικὴν σημείωσιν αὐτῶν.
401. Πᾶς φάκελλος πρέπει νὰ περιέχῃ εἰς τὴν κεφαλίδαν τὸν κατάλογον τῶν περιεχομένων ἔγγραφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΑ΄.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων.

402. Ὁ ἐκτελεστής ὀφείλει νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης πράξεως ἔγγραφως τὴν χρονολογίαν, ὡρὴν, ἡμέραν, μῆνα, καὶ τὸν τρόπον, καὶ ὁ ἐκτελεστὴς τὴν ἐργασίαν, ἣτις τὴν διετάχθη, καὶ υπογράφει.
403. Δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ κἄμιν πρᾶξιν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ.

404. Ὅταν ἀποθάνῃ κανεὶς ἐγκαταλιμπάνων ἀνηλικα τέκνα ἐξ ἀδιαθέτου, ἢ μὲ διαθήκην χωρὶς σύστασιν ἐπιτρόπων τῶν τέκνων αὐτοῦ, οἱ τοπικοὶ συμβουλοὶ ἢ ὁ ἀστυνόμος εἰς ἐλλείψειν δικαστοῦ, ὀφείλουν εὐθὺς νὰ ἐπισφραγίσουν ὅλα τὰ κινητὰ πράγματα τοῦ ἀποθανόντος, ἀφίνοντες τὰ πρὸς ἀναπόφευκτον χρῆσιν εἰς τὴν γῆραν ἢ εἰς τὰ τέκνα του, καταγράφοντες λεπτομερῶς τὰ ἀφιέμενα, καὶ κοινοποιούντες ἀμέσως τὸ συμβάν εἰς τὸν δικαστὴν.

405. Ὁ δικαστὴς, ἄμα εἰδοποιηθεὶς τὸ συμβάν, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον καὶ τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ, παρόντων δύο μαρτύρων καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, ν' ἀποσφραγίσῃ καὶ νὰ καταγράψῃ τὰ πάντα.

406. Ἐὰν περιέχῃ ἡ κληρονομία χρήματα, ὀφείλει νὰ καταχωρήσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν καταγραφὴν.

407. Δύνανται νὰ εἶναι παρούσα ἡ γῆρα, καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς, οἵτινες ἔμπορὸν νὰ κληρονομήσουν τὰ τέκνα, ἂν τελευτήσουν πρὶν τῆς ἡλικίας.

408. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ παρακαταθέσῃ τὰ κινητὰ πράγματα εἰς τόπον, καὶ εἰς πρόσωπον ἀσφαλές, ἐωσοῦ τὰ παραλάβῃ ὁ ἐκλεχθὲν σύμβουλος ἐπιτροπὸς· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος ὁ δικαστὴς διὰ τὴν ἐκλογὴν του.

409. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀμέσως πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ταχυοκολλᾶται εἰς τὸν ναόν, εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, προσκαλὼν τοὺς ὅσοι εἶναι συγγενεῖς νὰ παρουσιασθῶσι τὴν δεῖνα ἡμέραν διὰ νὰ συγκροτήσουν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλικῶν τέκνων.

410. Ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται τὸ συμβούλιον τὴν διωρισμένην ἡμέραν, καὶ μετὰ ταῦτα διορίζει ἓνα, ἢ πλείονας ἐπιτρόπους κατὰ τὸν νόμον.

411. Ἡ περὶ τούτου διαδικασία τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἀστυνόμου, ἢ τοῦ δικαστοῦ, πρέπει νὰ γίνεταί παρούσα δύο μαρτύρων, καὶ νὰ κρατῇται ἔγγραφως ἐκθεσις.

412. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τέκνων ἀγνώστων, ἢ κληρονόμων ἀγνώστων, πράττεται ὡσαυτως.

413. Ὅταν ἀμφισβητῇται ἡ κληρονομία, διορίζεται εἰς κηδεμόνων δι' ἔγγραφου τοῦ Δικαστηρίου διαρκούσης τῆς διαδικασίας, οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ δώσουν τριπλὸν κατάλογον ὑποψηφίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς. Ἐν ἐλλείψει τοῦ καταλόγου τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς.

414. Εἰς ἐκάστην τῶν βηθείσων περιστάσεων ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κινήτην περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος διὰ νὰ μὴ γενῇ κατάχρησις, καὶ προεδρεύει εἰς τὴν καταγραφὴν πάντων τῶν πραγμάτων.

415. Ὅταν τελευτήσῃ κανεὶς τῶν διαφερομένων, διαρκούσης τῆς δίκης, παύει ἡ δίκη εἰς ὅποιοῦνδήποτε Δικαστήριον καὶ ἂν εἶναι, ἐωσοῦ παρουσιασθῶσι οἱ κληρονόμοι ἢ διορισθῶσι ἐπιτροπὸι τῆς κληρονομίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλει δι' ἀναφορὰς αἰτιολογημένης ὁ ζῶν διαφερόμενος νὰ ἐξιστορήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ νὰ τοὺς καλέσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν νὰ ἀκριβοῦν, καὶ ν' ἀποφασίσουν, ἂν θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ τελευτήσαντος. Ἡ σιωπὴ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν θέλησιν τῆς ἐξακολουθήσεως· τότε δὲ ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη, γνωστοποιουμένου παντὸς ἔγγραφου πρὸς τοὺς κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους.

416. Ὅταν τις εἶναι παρόρων ἢ μακινόμενος, ὁ τυχὼν συγγενὴς, ἢ φίλος, καὶ εἰς ἐλλείψειν τούτων οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσέλθουν εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν ἀναφορὰν σημειώσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ μαρτύρων διὰ ν' ἀποδείξουν παραφροσὴν ἢ μανίαν δι' ἔργων, ἅτινα συνέβησαν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν. Ἡ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς (τὸν τε ἐκ πατρὸς καὶ τοὺς ἐκ μητρὸς, μέχρι τοῦ ἐκλήμου τοῦ βετο καὶ ἀνεψίου).

λαμβάνουσα περί τῆς λεγομένης παραφροσύνης, ἢ μανίας τῶν γνωστοποιεῖται ἀκόμη καὶ πρὸς αὐτὸν τούτον, καθὼς προσέτι καὶ διὰ διακηρύξεως εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλον, ὅστις ἤθελεν ἔχει ἢ ἐπαγγελλεσθαι ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν του παρελθούσης δὲ τῆς ὁδοῦς ἡμέρας μετὰ τὴν πράξιν ταύτην, χωρὶς ἐναντίωσιν οὐδενός, οὔτε αὐτοῦ τούτου τοῦ λεγόμενου παράφρονος (εἰς τὸν ὅποιον δίδεται ἀντίγραφον τῆς ἀναφοράς μετὰ τακτικῆς γνωστοποιήσεως), οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέγιστον ἀκρίβειαν διὰ τὴν ἀλήθειαν.

418. Ἀφοῦ ὁρκισθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ ἐξετασθῶν χωριστὰ, ἀφοῦ θεωρηθῇ καὶ ἐξετασθῇ ὁ λεγόμενος παράφρων, ἀφοῦ λαβῇ γνώμη δύο ἱατρῶν ἐκ τῶν εὐποληπτοτέρων, μὴ ἔχοντων συγγένειαν μετὰ κανένα τῶν διαφερομένων, καὶ ἀφοῦ ἀποδενθῇ ἡ παραφροσύνη ἢ μανία του, ὁ δικαστὴς υπογράφει τὴν πράξιν, ἥτις φανεροῖται αὐτὸν παράφρονα ἢ μαινόμενον, καὶ ἐπομένως γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων· γίνεται δὲ αὕτη μὴ ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην πρᾶξιν καὶ τὴν σύμπραξιν τοῦ τῆς οἰκογενείας συμβουλίου.

419. Ἐμπιπτούσης ἀντιρρήσεως, ἥτις πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νομιζομένου ἀνιχνίου ἐξ αἰτίας μανίας ἢ παραφροσύνης, ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ ἀκροασθῇ τοὺς διαφερομένους, ἀπορρίπτει ἢ δέχεται τὴν αἴτησιν, καὶ προβαίνει εἰς τὰς πράξεις του, εἰς ἃν αἰρεῖται.

420. Ὄταν ὁ παράφρων ἢ μαινόμενος συνέλθῃ εἰς ἑαυτὸν, ὁ τυχὼν συγγενὴς ἢ φίλος, δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων.

421. Ἡ ἀναλήψις τῆς υγείας τοῦ ἀσθενούντος ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως ἱατροῦ· ὁ δικαστὴς προσκαλεῖ ἄλλους δύο ἱατροὺς, δι' ὧν ἐξετάζει τὸν ἀπαγορευθέντα, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν ἀποφασίζει.

422. Ὅλα τὰ ἐξόδα πληρώνονται ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνιχνίου, ἢ παράφρονος, ἢ μαινόμενου.

423. Εἰς πασαν ἀγωγὴν ἀναφερομένην εἰς ἀνιχνίους ἐν γένει, ὁφείλει ὁ δικαστὴς, διὰ νὰ προστατεύονται τὰ δίκαιά του, νὰ διορίζῃ ἐπιτρόπους αὐτῶν ἢ κηδεμόνας, εἰς τοὺς ὁποίους γνωστοποιεῖται πᾶσα πράξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ΄.

Περὶ τῶν διαιτητῶν.

424. Οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ υποβάλλουν εἰς διαιτητὰς τὰς διαφοράς των ἀνὰ μίαν, ὡς αὐτὴς τοῦτο δὲν εἶναι ἀπαγορευμένον παρὰ τὸν νόμον.

425. Ὁ νόμος ὑπαγορεύει καὶ κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρίσιαν διὰ τὴν πρῶτον, καὶ ἐξαιρεῖ τινὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἐκούσιν αἰρετοκρίσιν.

Περὶ τῆς κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρίσεως.

426. Δι' ὅλα τὰ δυνάμενα νὰ προκύβουν ζητήματα μετὰ ἀνόντων καὶ κατιόντων ὁποιοδήποτε βαθμοῦ, καὶ μετὰ πλάγιων συγγενῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἑκτέρου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, μετὰ ἀνδρῶν καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἢ συγγενῶν μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, οἱ διαφερόμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ υποβάλλωσι τὰς διαφοράς των εἰς διαιτητὰς.

427. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν αἰρετοκρίσιν τὰ ἑξῆς ζητήματα·

- 1 Τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀνθρώπου κατάστασιν, τουτέστι τὸ περὶ γνησιότητος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ·
- 2 Αἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίαι·
- 3 Ὁ τύπος τῶν διαθηκῶν·
- 4 Τὸ ἐκ διαθήκης κληρονομικὸν δικαίωμα·
- 5 Αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ κηδεμονίαι, καὶ τὰ αὐτῶν πρεπούμενα·
- 6 Οἱ συμβιβασμοί·

7 Τ' ἀποφασισμένα πράγματα.

428. Πρὶν συστήθῃ τὸ Δικαστήριον τῶν διαιτητῶν, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν δικαστὴν τὴν αἴτησιν τοῦ μὴ αἰτιολογημένην.

429. Ὁ δικαστὴς ἐκδίδει γνωστοποιήσιν καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως.

430. Ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει ν' ἀποκριθῇ παραδεχόμενος ἢ ἀρνούμενος τὴν αἴτησιν.

431. Εἰς περίπτωσιν ἀρνητικῆς ἀποκρίσεως ἢ σιωπῆς, ὁ δικαστὴς κάμνει ἔγγραφον ἐκθέσιν.

432. Συσταίνει συμβούλιον οἰκογενειακόν, συγκείμενον ἀπ' ὅσα μέλη νομίσῃ ἀναγκαῖα.

433. Τὰ μέλη πρέπει νὰ εἶναι οἱ στενότεροι συγγενεῖς τῶν διαφερομένων.

434. Ὁ δικαστὴς πέμπει ἀντίτυπον εἰς ἕκαστον μέλος, καὶ τοὺς προσκαλεῖ ἀνὰ ἕκαστον ὅλους νὰ συνέλθουν, ν' ἀκούσουν τοὺς διαφερομένους καὶ νὰ προσπαθήσουν τὸν συμβιβασμὸν των.

435. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐργασίας των.

436. Τὰ διορισθέντα μέλη τοῦ οἰκογενειακοῦ συμβουλίου εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δεχθῶσι τὸν διωρισμὸν.

437. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐργασίας δὲν τελειώσῃ ὁ συμβιβασμός, τότε ἀναφέρουν τὴν ἐκθεσιν πρὸς τὸν δικαστὴν.

438. Ὅστις τῶν διαφερομένων θελήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν του, παρουσιάζει αἰτιολογημένην ἀγωγὴν εἰς τὸν δικαστὴν, ὡς εἰς τὸν συνήθη φόρον, πλὴν μετὰ προσθήκην ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ῥηθεῖσα ἀγωγὴ πρέπει νὰ κριθῇ ἀπὸ διαιτητὰς κατὰ τὸν νόμον, ὁ ἐνάγων παρουσιάζει κατὰ λόγον τριῶν ὀνομάτων διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν ἓνα ὁ ἀντίδικός του ἐντὸς 5 ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, καὶ προτρέπει τὸν ἀντιδικόν του νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἐκεῖνος ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὸν κατάλογον τῶν ἰδικῶν του, διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ ὁ ἐνάγων ἓνα ἐξ αὐτῶν. Προτρέπει περὶ τῶν ἀντιδικῶν του νὰ ἐμφανισθῇ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ συμφωνήσων περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου τρίτου εἰς περίπτωσιν διαφορῆς.

439. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος εἰδοποιηθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, γίνεται σημείωσις τοῦ του, καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ γνωστοποίησις.

440. Οἱ διαιτηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ἐξαιρέσεις τῶν συνήθων δικαστῶν.

441. Ὁ κατάλογος, τὸν ὅποιον ὀφείλει ἕκαστος νὰ παρουσιάσῃ, πρέπει νὰ περιέχῃ τρία ὀνόματα μὴ ἐξαιρετὰ.

442. Ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν ἐμφανισθῇ, οὐδὲ μετὰ τὴν δευτέραν γνωστοποίησιν, τότε ὁ δικαστὴς αἰτεῖ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀρνούμενου ἀντιδικῶν τοὺς χρηματίζαντας εἰς τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον νὰ σχηματίσουν τὸν κατάλογον τῶν τριῶν μὴ ἐξαιρετῶν ὀνομάτων.

443. Ὁ κατάλογος οὗτος πρέπει νὰ σταλῇ ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστοῦ.

444. Αφοῦ ὁ ῥηθεὶς κατάλογος παρουσιασθῇ, εἶναι ὑπόχρεος ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων νὰ ἐκλέξῃ ἓνα ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐξαιρέσεως μὴ ὑπαρχούσας.

445. Ἐὰν οἱ συγγενεῖς ἀρνηθῶσι τὸν κατάλογον, τὸν παρουσιάζει ὁ δικαστὴς, καὶ ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων ἐκλέγει.

446. Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι δὲν συμφωνοῦν διὰ τὸν τρίτον διαιτητὴν ὁ δικαστὴς προτρέπει ὁλόκληρον τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον νὰ συμφωνήσῃ περὶ τοῦ τρίτου. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἀρνήσεως, ἐνοῦται ὁ δικαστὴς μετὰ τοὺς δύο ἐκλεγθέντας, καὶ ἐκλέγει τὸν τρίτον κατὰ πλειοψηφίαν.

447. Πᾶσα διαταγμένη ἐργασία πρέπει νὰ φαίνεται δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως τὴν ὅποιαν ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ μετὰ ἀκρίβειαν.

448. Ὁ δικαστὴς ἐκδίδει πρόσκλησιν πρὸς τοὺς διορισθέντας διαιτητὰς συνοδείων ἀντίγραφον τῶν γινομένων πράξεων, διὰ νὰ δηλοποιήσων ἂν δέχονται καὶ δεχόμενοι νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ δώσων τὸν ἐφεξῆς ὅρον ἐνώπιόν του.

449. Ἐγὼ Ν. Ν. ὀφείλωμαι ὅτι ἐκπληρῶν τὸ ἔργον τοῦ δικατητοῦ ἐπὶ τῆς παρούσης διαφορᾶς μεταξύ τοῦ Ν. Ν. καὶ Ν. Ν. δυνάμει τοῦ ἐπὶ αὐτῷ παρ' αὐτῶν γενομένου συνυποσχετικοῦ, δὲν θέλω ἔχει κἀνὲν ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ τὴν εὐθύτητα καὶ τὸ ἀμερόληπτον τῆς δικαιοσύνης. Ὁρκίζομαι προσέτι ὅτι δὲν προκατελήφθην κατ' οὐδένα τρόπον ὑπὲρ ἑνὸς τῶν διαφερομένων, διὰ τὴν ὁποίαν θέλω δικάσει δίκην. Ὁρκίζομαι τελευταῖον ὅτι δὲν θέλω ἀκροαθῆναι οὐδεμίαν ἀμεινον ἢ ἐμμεσον ἀδελφάν, ὅποιανδήποτε οἱ διαφερόμενοι ἤθελαν ἐπιχειρήσει νὰ με κἀνουν, σκοποῦντες νὰ με προκαταλάβουν ὑπὲρ ἐαυτῶν, ἐξαιρουμένης περὶ τῆς ὑποθέσεως συζητήσεως, καὶ νὰ διατηρήσω μυστικὴν τὴν γνώμην μου μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπισήμου ἐκδόσεως αὐτῆς. Οὕτω δὲ εἴη μοι ὁ θεὸς βοηθός.

450. Ἀφοῦ δοθῇ ὁ ὅρκος, προσδιορίζεται ἡ προθεσμία εἰς τοὺς δικατητάς καὶ νὰ συνέλθουν ν' ἀκροασθῶν καὶ ν' ἀποφασίσουν περὶ τῆς προκαταρκτικῆς διαφορᾶς.

451. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς δικατητάς νὰ ἐκλέξωσι γραμματεῖς.

452. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων, βιβλίον τῶν ἐξερχομένων, καὶ φάκελλον ἀκριβῆ τῶν ἐγγράφων ὧν.

453. Ἡ ὑπόθεσις διωδεύει εἰς τὴν διαδικασίαν ὡς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.

454. Οἱ δικατηταὶ ὀφείλουν νὰ κρίνουν περὶ τοῦ de jure tantum, ἀκριβοῦς δικαίου, καὶ ὅχι ὡς συμβιβασταί· ἐκτός ἂν οἱ διαφερόμενοι συμφωνήσουν ἄλλῶς, τὸ ὅποιον πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ πράξιν ἐνυπόγραφον παρ' ἀμφοτέρων καὶ παρὰ ἢ μαρτύρων.

455. Ἡ ἀπόφασις τῶν δικατητῶν διευθύνεται εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ δημοσιευθῇ· καὶ ὁ δικαστὴς προκαλεῖ τοὺς διαφερομένους νὰ εἶναι παρόντες τὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς προσδιορίζει· τὴν δὲ προσδιορισμένην ἡμέραν ὁ δικαστὴς δημοσιεύει ἐπὶ πλήρει συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν εἴτε παρόντων, εἴτε ἀπόντων τῶν διαφερομένων.

456. Ομοῦ με τὴν ἀπόφασιν εἶναι ὑπόχρεως ὁ γραμματεὺς νὰ διευθύνῃ ὅλα τὰ ἐγγράφα εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου καὶ διακρίνουν.

457. Ἡ ἀπόφασις τῶν δικατητῶν de jure tantum, κατ' ἀκριβὲς δίκαιον, εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀνέκλητος, ἐξαιρουμένης παραβάσεως ρήτου νόμου, ἢ λάθους πραγματικοῦ.

458. Ὃταν θελῇ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ παράβασιν ρήτου νόμου, ὁ νομιζόμενος οὗτος ἀδικηθεὶς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ παράπρον του αἰτιολογημένον, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις. Ἡ παρουσιασθεῖσα αὕτη ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὁκτὼ ἄλλων ἡμερῶν.

459. Ὁ δικαστὴς, παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν, πέμπει ὅλα τὰ ἐγγράφα πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τὸ ὅποιον χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεις ἐξετάζει, καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς.

460. Ἐὰν ὁ παραπονούμενος νικηθῇ, ὑποχρεοῦται εἰς τὰ διπλά ἐξόδα, πρὸς τὸν ἀντίδικον, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον.

461. Ὃταν θελῇ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ λάθος πραγματικόν, ὀφείλει ὁ νομιζόμενος οὗτος ἀδικηθεὶς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 458.

462. Ὃταν πρόκειται περὶ λάθους πραγματικοῦ, ὁ δικαστὴς, παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν, ἐπιστρέφει ὅλα τὰ ἐγγράφα εἰς τοὺς αὐτοὺς δικατητάς, οἵτινες χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεις ἐξετάζουν, καὶ κρίνουν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου διωρισμένης προθεσμίας.

463. Ἐὰν οἱ δικατηταὶ ἀποφασίσουν ὅτι δὲν ὑπάρχει λάθος πραγματικόν, τότε διευθύνει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ἐκκλησιον, τὸ ὅποιον ἐνεργεῖ ὡς Ἀνώτατον.

464. Εἶναι κοινὴ εἰς τὸν νικηθέντα ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 459.

465. Ἡ ἀπόφασις τῶν δικατητῶν, οἵτινες εἶναι πληρεξούσιοι, καὶ φιλικὸι συμβιβασταί, δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀνὲν εἶδος παραπόνου, καὶ εἶναι ὀριστικὴ.

Περὶ τῆς ἐκουσίου αἰρετοκρίσεως.

466. Ὁ νόμος ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὴν αἰρετοκρίσιν:

- 1 Τὰ πολιτικὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 426.
- 2 Τὰ ἐξῆς ἐμπορικὰ ζητήματα:
 - 1 Τὰς εἰς θάλασσαν γύσεις.
 - 2 Τὰς δυστυχηματοδείξεις.
 - 3 Τὰς χρεωκοπίας.

467. Ὃταν οἱ διαφερόμενοι συμφωνήσουν δι' ὑποθέσεις, μὴ ἀπηγορευόμενες, νὰ υποβάλουν εἰς δικατητάς τὰ ζητήματά των, ὀφείλουν νὰ ἐκθέσουν συνυποσχετικόν, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐφεξῆς ἀπαιτούμενα.

1 Πρέπει νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς διαφερομένους· ὅταν δὲ κανεὶς ἐξ αὐτῶν, ἢ καὶ ὅλοι δὲν ἐξείρουν νὰ γράψουν, τὸ ἐγγράφον πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἢ ἐνώπιόν τινος μνημόνου.

2 Πρέπει νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένον ἀπὸ μάρτυρας.

3 Πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἄρθρον, ἢ τὰ ἄρθρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων διαφέρονται οἱ διαφερόμενοι.

4 Τὴν ὀνομασίαν τῶν δικατητῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ διχογνωμίας.

5 Τὴν δεδομένην εἰς τοὺς δικατητάς ἐξουσίαν, εἴτε περιορισμένης, εἴτε ἀπεριορίστως.

6 Τὴν προθεσμίαν, καθ' ἣν ὀφείλουν νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον των.

468. Γεγόμενον τὸ συνυποσχετικόν παρουσιάζεται με ἀναφορὰν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ· ὁ δικαστὴς ἐξετάζει ἂν ἡ ὑπόθεσις ὑποβάλλεται εἰς αἰρετοκρίσιν, καὶ, ὑπαγομένης τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδει πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἐκλεχθέντας δικατητάς, διὰ νὰ δηλοποιήσουν ἂν δέχονται, καὶ δεχόμενοι νὰ παρουσιασθῶν διὰ νὰ ἀρκισθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

469. Ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς, εἶναι ὁ δικαστὴς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν δικατητῶν.

470. Κανεὶς τῶν δικατητῶν δὲν δύναται μετὰ τὸν ὅρκον νὰ παραιτηθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς ὁμοφώνου συναινέσεως τῶν διαφερομένων.

471. Οἱ δικατηταὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν των ἐπιβεβαιοῦν, ἢ τροπολογοῦν τὴν αἴτησιν.

472. Ὁ ἐπὶ διχογνωμίας ὀφείλει νὰ συμφωνήσῃ με μίαν ἀπὸ τὰς γνώμας, καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τρίτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΓ'.

Περὶ ἀνακοπῆς τῶν οἰκοδομῶν.

473. Ὃστις θελεῖ νὰ οἰκοδομήσῃ, ἂν καὶ ἐπὶ παλαιῶν θεμελίων, ἢ ν' ἀνακαινίσῃ, ἢ νὰ ἐπιδιορθώσῃ, ὀφείλει, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ Διοικητὴς, ἀναφορὰν περιέχουσαν τί σκοπεύει νὰ κατασκευάσῃ, ἐξηγῶν τὸ πρᾶγμα λεπτομερέστατα καὶ αἰτῶν τὴν περὶ τούτου ἄδειαν.

474. Ὁφείλει νὰ σημειῶι τὰ ὀνόματα τῶν συνορευόντων.

475. Ὁ Διοικητὴς κοινοποιεῖ εὐθὺς πρὸς τοὺς συνορευόντας τὴν ἀναφορὰν δι' ἀντιγράφου αὐτῆς, καὶ τὴν τοιχοκολλᾷ ὡσαύτως εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸν πλέον συχνάζομενον τόπον τῆς πόλεως, χωμοπολεως, ἢ τοῦ χωρίου.

476. Ὁ Διοικητὴς ὀφείλει ν' ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτὸν διὰ νὰ παρατηρῇ, ἂν ἡ μελετωμένη οἰκοδομὴ ἀντιβαίνει εἰς δημόσια ἀντικείμενα, εἰς τὰ περὶ τὴν υγίαν, εἰς τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς τὰ περὶ τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν τοπικὴν ὑπηρεσίαν.

477. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς τοιχοκολλήσεως μέχρι τῆς 24, μὴ συμπεριλαμβανομένης αὐτῆς, δὲν γενῇ καμία ἐναντιώσις ἀπὸ ἰδιώτην τινος καὶ ὁ Διοικητὴς δὲν εὕρῃ τι ἐναντίον, ἐκδίδεται τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας.

Περὶ τῶν διακοπῶν.

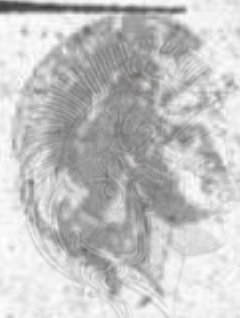
483. Μετὰ τὴν ἀδειαν, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὸ ἔργον τοῦ λαβόντος αὐτὴν ὑπόκειται ὅμως ὁ αὐτὸς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπόφασιν, ἐὰν μετὰ τὴν ἀδειαν κινηθῇ πολιτικὴ ἀγωγή κατ' αὐτοῦ.
484. Ὅταν κανεὶς κατασκευάσῃ τι χωρὶς ἀδειαν, δύναται ὁ παραπονούμενος νὰ αἰτήσῃ ἀπὸ τὸν δικαστὴν τὴν κατεδάφισιν, ἢ ὅποιαν γίνεται δι' ἐξόδων τοῦ αὐθαιρέτου αὐτουργοῦ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει μόνον, ἂν ἡ πράξις ἐγένετο μὲ ἀδειαν, ἢ χωρὶς ἀδειαν, καὶ μόνον αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον ἐξετάζει καὶ κρίνει.
485. Ἐὰν κανεὶς ιδιώτης θελῇ νὰ ἐναντιωθῇ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρωτοκλήτον δικαστὴν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἐκθέτων τὰ αἴτια τῆς ἐναντιώσεως, καὶ συναδευῶν ἀντίγραφον τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς.
486. Ἡ ἐναντίωσις ἀναβάλλει τὴν ἀδειαν.
487. Ἡ ἐναντίωσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ἀπολογεῖται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.
488. Ἡ προκαταρξὶς κλείει μὲ τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν ἀπολογίαν.
489. Ἡ ἀπόφασις εἶν' ἐφέςιμος ὡς καὶ πᾶς ἄλλη οὐσιαστικὴ.
490. Αἱ περὶ ἐμποδίσσεως οἰκοδομῶν ἀγωγαὶ προηγούνται εἰς τὸν κατὰλογον τῶν ἀγωγῶν, καὶ τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ συνεδριάσῃ καὶ κρίνῃ περὶ αὐτῶν ἀκόμη καὶ τῆς ἐορτᾶς.
491. Ὅταν ἡ ἐναντίωσις γίνεται ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ, τὰ αἴτια αὐτῆς πρέπει νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ἔχει προθεσμίαν ὀκτῶ ἡμερῶν διὰ ν' ἀπολογηθῇ.
492. Ὁ Διοικητὴς διευθύνει ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, καὶ ἐξετάζεται, καὶ ἀποφασίζεται διοικητικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ'.

Περὶ τῆς ἐξώσεως τῶν ἐγκατοίκων ἀπὸ ριχίας ἢ ἐργαστήρια ἐνοικιασμένα.

493. Ὅταν κύριός τις θελῇ νὰ ἐξώσῃ διὰ τινὰ τῶν νομίμων αἰτιῶν ἐγκατοικόν τινα οἰκίας ἢ ἐργαστηρίου, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔγγραφον λεγόμενον ἐντάλμα ἐξώσεως.
494. Τὸ ἐντάλμα πρέπει νὰ περιέχῃ τριῶν μηνῶν προθεσμίαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ.
495. Ὁ ἐγκατοικὸς ἔχει χρέος νὰ ἐναντιωθῇ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφ' οὗ τὸν γνωστοποιηθῇ τὸ ἐντάλμα· ἐὰν δὲν ἐναντιωθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς, δὲν δύναται πλέον νὰ τὸ κἀμῇ· παρελθούσης δὲ τῆς τριμηνίας, ἐκτελεῖται τὸ ἐντάλμα ἀνευ οὐδεμιᾶς προφάσεως.
496. Ὅταν ὁ ἐγκατοικὸς θελῇ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς δεσποτείας τοῦ ἐνάγοντος, ὀφείλει πάντοτε ἐντὸς τοῦ μηνὸς νὰ εἰσαῇ τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ εἰκότα εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.
497. Πᾶς ἄλλη ἐξαίρεσις μὴ περιέχουσα ἐναντίωσιν εἰς τὴν δεσποτείαν τοῦ ἐνάγοντος δικάζεται ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην ὑπὸ ἔρεσιν.
498. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐπικυροῦσαι τὸ ἐντάλμα τῆς ἐξώσεως ἀναβάλλονται μὲ τὴν ἔρεσιν.
499. Ἐὰν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν δικασθῇ ὅτι τὸ προτεθέν δίκαιον κατὰ τῆς δεσποτείας ἦτον ἀνυποστήρικτον, τότε ὁ ἐναντιωθείς καταδικάζεται νὰ πληρώσῃ ἐνοίκιον ὅσον ὁ δεσπότης ἐζήτησεν τὴν δὲ ὑπερβολὴν μετριάζει ὁ δικαστής.

495. Εἶναι ἡμέραι καταπαύσεως διὰ τὰ Δικαστήρια:
- 1 Ὅλαι αἱ Κυριακαί·
 - 2 Αἱ ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγεννῶν ἡμέραι μέχρι τῶν Ἐπαινεύων, καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης·
 - 3 Ἡ τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου·
 - 4 Ἡ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν·
 - 5 Ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς·
 - 6 Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς·
 - 7 Ἡ τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα·
 - 8 Ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ·
 - 9 Αἱ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῶν Βατίων ἡμέραι μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ·
 - 10 Ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς·
 - 11 Ἡ τοῦ ἀγίου Γεωργίου·
 - 12 Ἡ τῆς Ἀναλήψεως·
 - 13 Ἡ τῆς Πεντηκοστῆς·
 - 14 Ἡ τῶν ἀγίων Πάντων·
 - 15 Τὸ γενέσιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου·
 - 16 Ἡ τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης·
 - 17 Ἡ τῶν ἀγίων Πέτρου καὶ Παύλου·
 - 18 Ἡ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων·
 - 19 Ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου·
 - 20 Ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου·
 - 21 Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου·
 - 22 Ἡ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ·
 - 23 Ἡ τοῦ ἀγίου Δημητρίου·
 - 24 Ἡ τῶν Ταξιαρχῶν·
 - 25 Ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου·
 - 26 Ἡ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου·
 - 27 Ἡ τοῦ ἀγίου Νικολάου·
 - 28 Ἡ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος·
 - 29 Ἡ ἐνιούσιος μνήμη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως·
 - 30 Ἡ ἐνιούσιος μνήμη τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλεύσεως τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια·
 - 31 Πᾶς ἄλλη ἐορτὴ, ἥτις ἤθελε διαταχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.
496. Διὰ νὰ ἔχῃ ἕκαστος τὴν ἀπαιτούμενην εὐκαιρίαν νὰ ἐνασχολῆται εἰς τοὺς ἀγρούς του, εἶναι ὡσαύτως κατάπαυσις διὰ τὰ Δικαστήρια ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου.
497. Οἱ ἱερεῖς δὲν δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰ Δικαστήρια τὴν μὴ γὰλιν τεσσαρακοστὴν.
498. Εἰς τὰς ἀνωτέρω προσδιορισθείσας ἐορτὰς δὲν γίνονται συνεδριάσεις οὔτε ἐργασίαι εἰς τὰ Δικαστήρια, εἰμὴ μόνον διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τὰς κατεπειγουσας πολιτικὰς, καὶ ἐγκληματικὰς, καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐπισφραγίσεων καὶ μεσεγγύων.
499. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐμποδίζουν, συμφωνούντων τῶν διαφερομένων, νὰ θεωρῶνται ἐν ταῖς ἐορτασίμοις ἡμέραις πολιτικαί, καὶ ἐγκληματικαὶ ὑποθέσεις, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀπαιτοῦνται μάρτυρες τινές, δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶν διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι.
500. Αἱ ἡμέραι τῶν διακοπῶν καὶ τῶν ἐορτῶν δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς προσδιοριζόμενας προθεσμίας τῶν πράξεων ὅλων, μηδεμιᾶς ἐξαίρουμένης.

περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνεται ἡ αἴτησις
τῆς κληρονομίας.

501. Μενόντων ἀμεταβλήτων τῶν ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ΑΑ' διαταγμένων περὶ ἀσφαλείας τῆς περιουσίας, καὶ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, προσδιορίζεται ἐπομένως ὁ τρόπος, μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀπαιτοῦντες τὴν κληρονομίαν πρέπει νὰ τὴν ζητήσωσι.
502. Ὅποιοσδήποτε νομίζει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἄλλου τὸν ἑαυτοῦ κτήματα κληρονομικὰ παρ' ἄλλων κατεχόμενα, ὀφείλει πάντοτε νὰ προσποδείξῃ τὸν τίτλον τοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτος ν' ἀποφασισθῇ πρὸς τὸν κατέχοντα ὡς κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος.
503. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην οἱ ἀνύντες καὶ κατύντες, ὅταν ὅλοι ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ὁ κληρονομούμενος ἐτελεύτησεν.
504. Ὅστις ζητεῖ ν' ἀνγνωρισθῇ ὡς κληρονόμος, χρεωστὲι νὰ ἀποδείξῃ:
- 1 Τὸ εἶδος·
 - 2 Τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας·
 - 3 Ἄν ὑπάρχουν, ἢ ὄχι, ἄλλοι συγκληρονόμοι·
 - 4 Ἄν ὑπάρχουν, ποῖοι εἶναι· πῶς ὀνομάζονται· καὶ ποῦ ἔχουν τὴν διαμονὴν των.
505. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὡς κληρονόμου παρουσιαζομένου, καὶ γνωστοὶ ἂν εἶναι οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, δημοσιεύεται μετὰ πρόγραμμά διὰ τοὺς ἀπόντας ἀγνώστους.
506. Ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὴν συνήθη ἀγωγὴν, καὶ προσδύει εἰς ὅποιανδήποτε πράξιν κατὰ τὸ περὶ ἀπόντων κεφάλαιον ΙΓ'.
507. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 3 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν πάρῃ καμία ἀντίστασις.
508. Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 3 χρόνων θέλει ἐπιτροπεύει ὁ ἐγγυητὴς οὗτος εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι συγκληρονόμοι· καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς γεννηθεσμένης ἀποφάσεως.
509. Ὅλα ταῦτα εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς ξένους, μετὰ τοὺς ἐρεξῆς ὅρους·
510. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 6 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν ἀναρῇ καμία ἀντίστασις.
511. Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 10 χρόνων θέλει ὁ ἐγγυητὴς ἐπιτροπεύει εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι συγκληρονόμοι· καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς γεννηθεσμένης ἀποφάσεως.
512. Ὁ ὀρισμὸς τῆς προθεσμίας δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῶν αἰτούντων μετὰ τὴν προθεσμίαν· τότε ὅμως ὁ ἐγγυητὴς εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ἔαρος.
513. Ὅταν πρόκειται περὶ ὁμογενῶν, ὑπηκόων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν δικαίωμα κληρονομίας εἰς ἀποθανόντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ πιστοποιήεις τῶν προεστώτων, καὶ ἡ διαβεβαίωσις παρὰ τοῦ ἀρχηγῶ τῆς τυπικῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς περὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ πιστοποιητικὸν καὶ περὶ τῆς γνησιότητος τῶν ἐμπεριεχομένων ὑπογραφῶν, εἶναι τὸ πρῶτον μέσον.
514. Χρεωστὲι ὁ ἀναφερόμενος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ γνωρισθῇ ὡς κληρονόμος τοῦ τεθνεώτος, προβάλλων μάρτυρας περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀρχηγῶ.

515. Τὸ πιστοποιητικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ εἶδος, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας μεταξὺ τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν κληρονομίαν. Ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλοι συγκληρονόμοι, ποῖοι εἶναι, πῶς ὀνομάζονται, καὶ ποῦ ἔχουν τὴν διαμονὴν των.

516. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 6 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρῃ καμία ἀντίστασις.

517. Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 10 χρόνων θέλει ὁ ἐγγυητὴς ἐπιτροπεύει εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι κληρονόμοι ἢ συγκληρονόμοι, καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς γεννηθεσμένης ἀποφάσεως.

518. Ὅλα τ' ἄνω μνησθέντα ἄρθρα περὶ τοῦ ἀποφασισθησομένου δικαίωματος τοῦ κληρονόμου ὡς πρὸς τὸν τρίτον κατέχοντα, δὲν δύνανται νὰ ἐλαφύουν πᾶσι τοὺς δανειστάς καὶ ληγαταρίους καὶ τοὺς λοιποὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν διὰ τὴν εὐθύνην τοῦ κληρονόμου ἢ τῶν κληρονόμων ἐκτὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ τίτλου πρὸς τοὺς τρίτους κατέχοντας.

519. Ὅτι ἐρρέθη περὶ ξένων, κληρονομούντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἔχει τόπον ὅταν καὶ οἱ Ἕλληνες πολῖται χαίρωσι τὴν ἀμοιβαίότητα εἰς τὰ κράτη ἐκείνων.

Ἄρθρα ποικίλα.

520. Πᾶς ξένος, ὅστις ἔρχεται εἰς τὸ κράτος, ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ δικάζεται κατ' αὐτοὺς εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων διακρίσεις.

521. Ἰδιαιτέροι νόμοι προσδιορίζουν τὰς ἐξαιρέσεις.

522. Ὁ ξένος δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Ἕλληνα, ἂν πρῶτον δώσῃ ἐγγυητὴν διὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἔξοδα καὶ ζημίας. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀδειαν χωρὶς ἐγγυητῆς κατὰ τὰς περιστάσεις.

523. Πᾶς ἀπόφασις καταδικαστικὴ, εἴτε πολιτικὴ, εἴτε ἐμπορικὴ, ἐκδοθεῖσα εἰς πρῶτον ᾠρὸν πρὸς ὄφελος Ἕλληνα ἐναντίον ξένου, ἐπιφέρει τὸ δικαίωμα τῆς συλλήψεως τοῦ καταδικασθέντος ξένου.

524. Πρὶν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται ὁ ἐνάγων νὰ αἰτήσῃ τὴν προσωρινὴν κράτησιν τοῦ ξένου.

525. Ἡ προσωρινὴ αὕτη κράτησις δὲν λαμβάνει χώραν, ἢ παύει, ὅταν ὁ ξένος ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐμπορικὸν κατὰστημα, ἢ ἀκίνητα ἀξίας ἐπαρκούς ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἢ ὅταν δώσῃ ἐγγυητὴν Ἕλληνα, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀξιοχρεὼν νὰ εἶναι γνωστόν.

526. Πᾶσα ἐμπορικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις παρὰ τακτικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος μετὰ παρόντων εἰς βάρος Ἕλληνα, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ τοῦτο, ἐὰν ὁ Ἕλληνας ἦτον ἐνάγων εἰς τὴν δίκην.

Αἱ ὀριστικαὶ αἰρετοκριτικαὶ ἀποφάσεις εἰς ξένον κράτος ἐκδοθεῖσαι, ἢ ἐκδοθησομέναι μετὰ παρόντων, δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐνάγων ἦτον ὁ Ἕλληνας, εἴτε ἐναγόμενος.

527. Τύσον εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὅσον καὶ εἰς τὰς αἰρετοκριτικὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὡς εἴρηται, ὁ Ἕλληνας ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα κατὰ τῆς ἀποφάσεως, τὰ ὅποια ἤθελεν ἔχει καὶ εἰς τὸν τοῦ τύπου, ὅπου ἐξεδόθη.

528. Πᾶσα πολιτικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος μετὰ παρόντων δι' ἀγωγὴν προσωπικὴν, δύ-

να εκτελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, προηγουμένης τῆς ἀνακρίσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου ὡς τρίτου Δικαστηρίου· ἡ ἀδεία αὕτη παραχωρεῖται εἰς τὸν Ἕλληνα.

52. Πᾶσα ὀριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε πολιτικὴ, εἴτε ἐμπορικὴ, εἴτε αἰρετοκρισιακὴ, ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος κατὰ ἀπόντος Ἑλλήνου, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἰσχύν.

53. Ὅταν ἡ πολιτικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἀρροᾷ ξένους παρόντας ἢ ἀπόντας, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δύνανται νὰ προσβληθῶν ἀκίνητα κτήματα ἢ τὰ προϊόντα αὐτῶν, ἡ ἀδεία τῆς ἀνακρίσεως παραχωρεῖται καὶ εἰς τὸν ξένον.

53. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον προσφυγῆς ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήθῃ ὁ διαζόμενος ἀπὸ τὸν ἀντίδικόν του περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ νὰ διαταγθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς.

532. Πᾶσα πράξις ἐκτελέσεως ὑπόκειται εἰς τοὺς τύπους τῆς διαδικασίας τοῦ κράτους.

533. Ἐὰν δύο ξένοι θελήσουν ἐκ συμφώνου νὰ υποβληθῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, καὶ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ κρίνῃ, ἀγνοεῖ τοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου ἡ ἀγωγή ἐγενήθη, ὀφείλει τὸ αὐτὸ Δικαστήριον νὰ αἰτήσῃ τὸ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν αὐτῶν τῶν νόμων ἀπὸ τὸν διαφερόμενον τὸν ἔχοντα συμφέρον νὰ τοὺς ἀποδείξῃ· ἂν δὲ ὁ διαφερόμενος δὲν δυνήθῃ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐπίσημον ἀποδείξιν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν νόμων, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ μὴν ἐνδώσῃ εἰς τὸ νὰ τοὺς κρίνῃ.

534. Οὐδεμίαν ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα εἰς ξένον κράτος, δύναται νὰ δώσῃ δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ χρεωφειλέτου, εἴτε Ἕλληνας, εἴτε ξένου.

535. Ἀφ' οὗ ἐκλεχθῇ εἰς ἐπίτροπος διὰ τὴν δίκην, καὶ γενῇ δεκτὸν τὸ ἐπιτροπικόν, δὲν δύναται πλέον ὁ ἐπίτροπος νὰ παραιτήσῃ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ τέλους, ἐκτὸς μόνον ἂν συμφωνήσῃ καὶ ὁ ἀντίδικος· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περίπτωσιν διαρυλάττεται εἰς τὸν ἐντολέα πᾶσα προσφυγὴ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου του, ἂν ἔχῃ χώραν.

536. Ὁ ἐντολέας δύναται νὰ καταργήσῃ τὸν ἐπίτροπόν του, πλην ἐν ταύτῃ ἀντικαταστάσῃ ἄλλον ἐπίτροπον δεχόμενον τὴν ἐπιτροπὴν.

537. Αἱ προθεσμίαι εἶναι ἀποκλειστικαί, ἀφαιρουμένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως, καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας.

538. Ἡ προθεσμία 24 ὥρων περιέχει δύο ἡμέρας.

539. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὰς προθεσμίας κατὰ τὰς περιστάσεις.

540. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ τὰς συντέμνῃ, ὅταν εἶναι κατεπείγουσα χρεία.

541. Ἡ κατεπείγουσα χρεία προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἐνδεχόμενον ἐπικείμενον κίνδυνον.

542. Εἶναι ὑπόχρεοι οἱ διαφερόμενοι, ὅταν παρουσιάζουν τὴν ἀνακεφαλαίωσιν των, νὰ ἐπισυνάπτουν σημειώσιν τῶν ἐξόδων των.

543. Ὁ δικαστὴς εἰς τὴν ἀπόφασιν του ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὰ ἐξόδα, τὰ ὅποια ὁ νικῶμενος χρεωστῇ εἰς τὸν νικῶντα.

544. Ὅταν πρόκειται περὶ ῥημάτων, ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ ἐν γένει τὴν εἰς αὐτὰς ὑποχρέωσιν, ὡς ἂν ἔχῃ χώραν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, καὶ τὸν χρόνον τῆς δικιμασίας αὐτῶν.

545. Τὰ ἐξόδα τῆς δίκης εἶναι πάντοτε πληρωτέα, ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἐφεσις.

546. Ὅταν κανεὶς πένης καὶ ἀναλράβητος προσέρχεται εἰς τὸν δικαστὴν καὶ αἰτῇ δικαιοσύνην, ἐπιφορτίζεται εἰς ὑπογραμματοῦς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐγγραφὴν ἐκθεσιν τῆς ἡμέρας τὴν αἰτήσιν του ἐγγράφως. Ἡ διήγησις τοῦ πράγματος, τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ ἡ αἰτήσις του, εἶναι τὰ τρία μέρη, τὰ ὅποια ὁ ὑπογραμματοῦς ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καλῶς.

547. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐπέχει τόπον ἀναφοράς, καὶ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον ὡς ἂν εἶχε παρουσιασθῇ ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα.

548. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

549. Ὄφειλει νὰ προσέχῃ ὁ ὑπογραμματοῦς νὰ μὴ συγχέῃ ἀγωγὰς με ἀνταγωγὰς, ἀλλὰ ν' ἀκολουθῇ τὸν κανόνα τοῦ νόμου, κάμνων χωριστὴν αἴτησιν, καὶ ὅχι ἀπολογία, ὡς ἂν ἡ ἀνταγωγὴ δὲν ἔχει ἀμείσον σχέσιν με τὴν ἀγωγήν.

550. Πᾶσα ἐπακολουθοῦσα πράξις ἀναγνωρίζεται, γινομένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

551. Ὁ ὑπογραμματοῦς τοῦ Δικαστηρίου ὁ παραλαμβάνων τὴν ἀγωγήν, δὲν δύναται νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

552. Πᾶσα πράξις γινομένη κατὰ συνέπειαν τῶν ἀρθρῶν 546, 547, 548, 549, 550 καὶ 551 ὑπὲρ τοῦ πένητος πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦν καὶ ἀπὸ δύο μάρτυρας, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀναγνωσκέται πρῶτον παρούσα τοῦ πένητος.

553. Ὅταν ὁ πένης ἐξεύρῃ νὰ γράψῃ, ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦν ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὀφείλει νὰ ἐκφρασθῇ ἐγγράφως, καὶ τότε τὸ ἐγγραφον γίνεται δεκτόν.

554. Ὅλοι αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τρόπον ἀπὸ τὴν παρούσαν διαδικασίαν.

555. Αἱ ἤδη γενόμεναι προκατάρξεις δικῶν, μένουν ὡς εὑρεθῶν· αἱ ἤδη ληρθεῖσαι ἀποδείξεις κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε κανόνας, μένουν ὡς εὑρεθῶν· ἡ δὲ πρόοδος αὐτῶν τῶν δικῶν ἀκολουθεῖ τοὺς παρόντας τύπους.

556. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὀριστικῶν εἴτε πολιτικῶν, εἴτε ἐμπορικῶν ἀποφάσεων γίνεται παρὰ τοῦ πρωτοκλήτου δικαστοῦ τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ ἔχῃ χώραν τὸ νενυκτικότος ἡ ἀγωγή.

557. Ἐὰν δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν ὁ δικαστὴς τοῦ τόπου, ὅπου αἰτεῖται ἡ ἐκτέλεσις τῆς, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ὅτι ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστέα ὡς ὀριστικὴ.

558. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ὀριστικῶς, τὸ πιστοποιητικὸν πρέπει νὰ τὸ φανερόνῃ.

559. Πᾶν ὁποιοῦνδήποτε ζήτημα δικαίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε προκύψῃ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεώς τινος ἀποφάσεως, δὲν ἔχει νὰ κριθῇ ἀπὸ τὸν δικαστὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δικαστὴν τοῦ δικαίου.

560. Ὅταν πρόκειται περὶ διερμηνείας τῆς ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις αἰτεῖται, ἡ διερμηνεῖα ἀνήκει εἰς τὸν δικάσαντᾶ δικαστὴν.

561. Ἡ τῆς διερμηνείας ἀπόφασις εἶναι ἐφεσίμος ὡς πᾶς ἄλλη ἀπόφασις, πλην χωρὶς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως· εἶναι δὲ κοινὸν καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν τὸ ἄρθρον 335.

562. Ὅσα διετάχθησαν περὶ ὅρκου, περὶ ἀποφάσεως, καὶ περὶ παραπόνων ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρισίας, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὴν ἐκούσιον αἰρετοκρισίαν.

